

קרוב אליך

גיליון 192
כ"ט אלול תשע"ז
גיליון ראש השנה

גיליון מוגדל
48 עמודים
לכבוד ראש השנה ויום הכיפורים
הגיליון הבא יצא לקראת סוכות
שנה טובה ומתוקה!
צוות קרוב אליך

הסנגוריה הציבורית בפעולה

הרב שמואל אליהו, הרב ישעיהו
הרצל והרב קלמן בר

10

משלים ואגדות לשולחן החג

ושאלות פתוחות לדין משפחתי

34

ערוץ 7

גויים מכל העולם
מתחברים לברית
נח ומתחזקים
בעבודת ה'

20

ממך אליך אברח דיבורי תפילה

הרב דב זינגר, אתי אנקרי,
אוריה בר לב, רוחמה בן יוסף,
רן שריד, אבי טאוב, הדסה סאסי

12

כרמי גת במבצע תנאי מימון מטורפים!

חותמים עכשיו על דירה 3 חד' / דירת גן 4 חד' / 5 חד';
משלמים רק 155,000 ₪
במעמד החתימה,
ויתרת השלמת ההון -
רק בקבלת היתרים!

1-700-500-555

באמונה

תכלת

www.bemuna.co.il
הפרוייקט פתוח לכלל הציבור *ט.ל.ח.

Carmel Gate
קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש הרב יוסף אברל ור"ל

יושב על הגדר, מצפה אישועה...? קנה בכראי את דירה!

החסידות עשתה ליהדות את מה שהמוזיקה עושה למילים, זריקת נשמה לחור גוף.

המילים קמות מן הדף ומתחילות להתנועע. והתנועה, כתנועת להבה, בגעגוע תמידי אל על ובעצמה גדולה. נשמה היא דבר עלום, אף אחד לא רואה אותה, אפשר לחשוב שהיא איננה – עד שהיא משגרת ד"ש סודי אל תוך הלב ופתאום אנחנו נזכרים מהו געגוע ומהי אהבה. החסידות לקחה את תורת הסוד והבעירה איתה לבבות. החסידות פונה אל נשמתה של היהדות, ומעוררת אותנו להרגיש ולחיות את התנועה התמידית אל האלוקות וממנה.

צמאה עושה לניגונים את מה שההתוועדות עושה לחסידים.

החום והמגע האישי מחברים אותנו זה לזה והופכים את הגעגוע לשמח ואת הרוחני לעסיסי. צמאה מעניק פרשנות מחודשת לרוחניות עתיקה. הביצוע העדכני של זמרים מכל קצות הקשת, שבחרו את המילים והלחן מתוך חיבור אישי, יוצר תחושה חד פעמית. האמנים שרים מתוך הנשמה וחגיגת הניגונים מעלה אותנו יחד טפח מעל הקרקע. בביצועים משולבים דביקות ושמחה, דיוק ורגש. החב"דניקים יודעים לפתוח את הדלת לכל יהודי. מתברר שהם יודעים גם לפתוח את הדלת לניגונים. בצמאה ישנם צלילים ופיוטים מן המזרח שנכנסו דרך הדלת הראשית אל חסידות חב"ד והפכו לחלק בלתי נפרד מניגוניה. פשוט לעצום את העיניים, ולהתחיל לרקוד.

צמאה 4 / אמנים שרים תפילה
להשיג באתר tzama.co.il ובחנויות המובחרות

בד פרגולה מתכוונת

בד פרגולה עם יכולת התאמה לגובה מ-2.50 מטר עד 2.80 מטר

חודש השנה!!
גם מ-3.00 מטר עד 3.50 מטר

בד רב חלונות

רב חלונות "חומות ירושלים"
רב חלונות "רימונים"
רב חלונות "המלך דוד"

במבצע מגוון בדי תמונה

"הרובע"
"עליה לרגל"
"העזרה"
"בשעריו"
"הקהל"
"מגדל דוד"
"למנצח"
"הגאולה"
בדי תמונה במהדורה מוגבלת
"הרבנים"

סוכות ירושלים

אושגים אחות לסוכה

אפשרויות סכך

25 קיינעס
עשו חצמח הפפירוס. תפור בחבל הנונה

סכך במבוק
קני במבוק תפורים עם חוט רפיה טבעי

סכך איש מצליח
קני במבוק תפורים עם חוט כותנה

סכך אלון
קני במבוק תפורים עם חוט כותנה

אקוה יקר
רוצה שנתקשר אליך?
השאר הודעת סמס או וואטסאפ למספר:
053-963-8308
ונחזור אליך.

אפשרויות ליבוד

בהכשר הבד"ץ בית יוסף

רשת קנה ליבוד: החל מ-50 מ"ש לרזפן

רשת ליבוד: מחיר הכרות - 35 מ"ש לרזפן

קנה ליבוד: החל מ-70 מ"ש לרזפן

רצועות ליבוד: 80 מ"ש לערכה

למידע על סניפים והזמנות:
***2582**
2582.co.il

סוכת סוכף
במבצע חוד פעמי 150 מ"ש

סוכות לילדים
סוכה קיקי

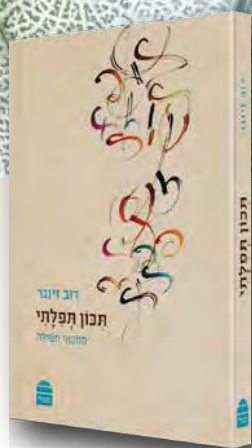
תכּוּן תּפּילתי קטרת לפניה משאת כפי מנחת-ערב

'בית מדרש להתחדשות'
מזמין את הציבור

לכינוס עבודה ותפילה

לקראת הימים הנוראים
ולכבוד צאת ספרו החדש
של הרב דוב זינגר
'תיכון תפילתי'

הערב יתקיים ביום רביעי, ז' בתשרי (27.9.17)
במתחם 'גוונא', חורשת משואות יצחק הישנה
בגוש עציון.

17:30 // התכנסות ותפילת מנחה

18:00 // מעגלי לימוד והתנסות:

הרב יוסי פרומן / הרב יצחק מנדלבאום / רחלי וינשטוק /
מיכאל יפה / הדסה פרומן / הרב אייל ורד / איתמר ושרי אלדר /
הרב אוריאל עיטם / נתנאל דרברג / ברוך ברנר

19:30 // אוחילה לאל:

האם אפשר ללמוד להתפלל? / בעקבות הספר: הרב רא"ם הכהן, איריס זינגר, שי זרחי
תורה, ניגון ותפילה / הרב דוב זינגר מארח את אורן צור (כינור), נדב בכר (גיטרה) ודוד עדה (קלידים)

21:30 // תפילת ערבית מכוונת

22:00 // למעוניינים: "מפגש ליל ירח" / הכנה להתבודדות ויציאה להתבודדות

פּוֹתְחִים שָׁנָה

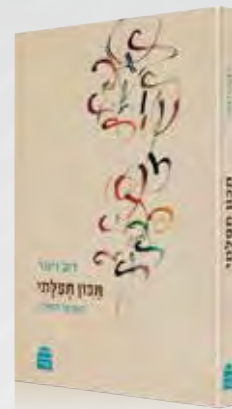
עם ספרי מגיד החדשים

תן לי זמן
רעיונות על ציר השנה
ומרחב הארץ
הרב מנחם פרומן

שיג ושיח
קריאות חדשות בפרשת השבוע
בראשית * שמות
הרב יונתן זקס

תיכון תפילתי
מתכוני תפילה
הרב דוב זינגר

בקרוב! כרך שני: ויקרא* במדבר* דברים

בקרוב!

בין קודש למכחול
פרשנות אמנותית
ופרשנות מסורתית
לפרשת השבוע
הרב שלמה ריסקין
ירדנה לובוצקי, רות מרק

קדושת אביב
עיונים בקדושת הזמן והמקום
הרב אהרן ליכטנשטיין

אני קהלת
מקהלת קולות בדמות אחת
הרב יואל בן-נון, הרב יעקב מדן

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
באתר www.korenpub.com
ובמשרדי ההוצאה 02-633-0530

מתווה הדרכים הגדול

בלבד - אבל אני כמובן רצייתי להגיע הכי מהר שאפשר.

הייתי בחוסר נחת גמור וכל הזמן הרגשתי שאני לא בדרך הנכונה.

לפתע - שמעתי קול פנימי קטן: "אודהליה, תסמכי על עצמך".

"לסמוך על עצמי?" שאגתי בשקט "כשיש מישהי שידעתי טוב יותר? כשיש מישהי שיכולה לחסוך ממני עיכובים?"

"היא עיכבה אותך המון פעמים" ענה לי הקול הקטן "מה אכפת לך לעמוד קצת בפקקים?"

"השתגעת?" עניתי לו "שאבזבו דקות יקרות מחיי על סתם לעמוד?"

"תנסי ותראי" הוא ענה.

נשמתי נשימה עמוקה והקשבתי לו, כיביתי את הווייז נשאתי עיניים קדימה - ולפתע נגלתה לי הדרך, השלטים שמכוונים, מספרי הכבישים, היישובים בצדדים, הנוף והמכוניות מסביבי.

עולם שלם מחוץ לווייז.

נכון, בדרך הזו גם עמדתי בפקק - אבל הפעם לא ידעתי מראש על קיומו ולא ידעתי בכמה הוא מעכב אותי, אז פשוט הייתי בו. שהייתי ברגע, ותוך כדי חשבתי שלפעמים גם בחיים אנחנו ממש רוצים שמישהו יראה לנו את הדרך,

שמישהו יגיד לנו לאן ואיך נגיע, ומתי.

אבל הידיעה הזו יכולה כל כך לשבש אותנו, ולגרום לנו לחוסר נחת ולכעס על שנתנו שיכתיבו לנו את הדרך - ולא הלכנו בדרך שלנו.

תיארתי לעצמי מצב שבו מישהו אומר לי: לכי בדרך הזו - ותגיעי עוד שנתיים ליעד שאת חפצה בו.

אך לפתע הוא אומר "אוי, טעות, נוספה לך חצי שנה" או גרוע מכך, "תאונה לפניך" הייתי מתייאשת הרבה קודם.

חטא אדם הראשון, שהתרחש ביום בריאתו בראש השנה, היה הרצון לדעת. אבל איזה סוג של ידיעה?

יש ידיעה שאתה רוכש תוך כדי הליכה והתבוננות, תוך כדי ניסיון וטעייה ותהייה, זוהי ידיעה נכונה.

אך יש ידע שאתה רוצה לקצר בו תהליכים, ידע שמבלי משים גורם לך להסיר ממך אחריות להתבוננות ומעביר אותה למישהו אחר - שלא תמיד באמת קיים.

כשכיביתי את הווייז

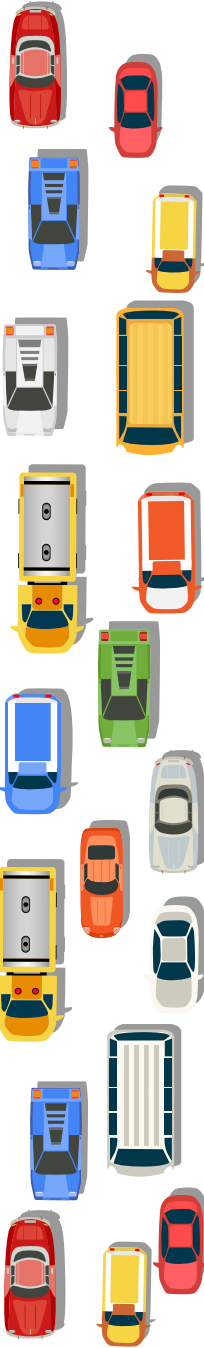
נשאתי עיניי לשמים, במקום לשלטים

פקחתי את עיניי לראות את הדרך - ולא רק את זמן ההגעה.

נגמלתי מהווייז - ויצאתי לדרך. חדשה.

בפתחה של השנה - מברכת את כולנו - שנשוב לסמוך על עצמנו ועל מתווה הדרכים הגדול.

שנה טובה.

יש מישהי בחיי, שעל בסיס כמעט יומיומי אומרת לי מה לעשות.

זה מאד נוח - כי לרוב היא צודקת וזה חוסך לי זמן ומחשבה ומפנה את ראשי לדברים אחרים, אבל בכל זאת יש עם זה כמה בעיות;

בפעמים שהיא לא צודקת יוצא לפעמים שהיא ממש מעכבת אותי, או גורמת לי לחשוב שיש לי יותר זמן ממה שיש לי באמת. ואז אני מתנצלת ומאשימה אותה בעיכוב.

לפעמים היא גורמת לי לחשוב שיש עיכובים שבכלל לא קיימים, ואני משנה בגללה תכניות, ואז צריכה לשנות שוב - והרבה פעמים אני פשוט כועסת עליה.

וכועסת על עצמי, כי הבעיה העיקרית היא שאני ממש מקשיבה לה ולא מפעילה מחשבה.

האמת שכמעט כולנו מקשיבים לה,

לידידתנו - הווייז.

לפני כמה ימים נסעתי להעביר סדנה בפרדס חנה, הסדנה הייתה אמורה להתחיל ב-11:30 והיא רשמה לי שאגיע ב-20:11.

יצאתי לדרך בזמן שהיא המליצה לי - והכל הלך חלק - הייתי רגועה וכשנותרה לי רק רבע שעה להגיעה וכבר שמחתי על ההצלחה

לפתע פתאום תפס אותי פקק.

פקק כזה שאפילו לא נוסע, אלא ממש עומד.

איך היא לא אמרה לי על זה ??? כעסתי עליה בלבי, איך היא לא הזהירה אותי !?

על כל דקה שעמדתי היא הוסיפה לי עשר דקות,

זמן ההגעה הלך והתארך והגיע לשעה איחור! (12:30 !!)

בדחילו ורחימו התקשרתי למזמינות הסדנה, התנצלתי בשמי ובשם הווייז והודעתי על האיחור.

למזלי - הן היו ממש נחמדות ואמרו לי שיארגנו את הזמן בהתאם.

התחלתי לייסר את עצמי על כך שלא יצאתי קודם, ושזו אשמתי שהקשבתי לווייז, ולמה תמיד אני מקשיבה לה ולא זוכרת שהיא מסבכת אותי.

תוך כדי הלקאה עצמית הכביש נפתח - והתחלתי לנסוע.

הווייז הורידה והורידה זמן - והגעתי בעשר דקות איחור בלבד.

שוב שונו התכניות.

אחרי הסדנה - נסעתי לעוד מקום, כמובן ששמתי שוב את הווייז וליתר ביטחון גם עצרתי בדרך לבדוק מסלולים

בכל כמה דקות היא שינתה וחישבה את המסלול מחדש.

סני לכביש הזה! לא, בעצם לכביש הזה! לא, בעצם למסלול הקודם.

ובין מסלול למסלול - הבדלים של דקות ספורות

אנחנו ממש רוצים שמישהו יראה לנו את הדרך, שמישהו יגיד לנו לאן ואיך נגיע, ומתי! אבל כמה הידיעה הזו יכולה לשבש לנו את המצפן הפנימי, ולגרום לנו לחוסר נחת ולכעס

השנה הבאה תהיה

צבע ודניית מתמיד

פּוֹתְחוֹת שְׁנָה בִּכ"ה תִּשְׂרִי 15.10 בּוֹאִי לַאֲמוֹנָה

הצטרפי אלינו לחוג לאמנות והתחילי ליצור את העתיד שלך

תואר ראשון בחינוך (B.Ed.)

**מכללת
אמונה**

הדפס

רישום

וידאו ארט

פיסול

ציולם • יציקות • עריכה • תחריט • ציור

חוגים: תיאטרון | עיצוב גרפי | אמנות

שמונה השאלות שיעשו לכם את השנה

הרב יוני לביא

'ארבע קושיות' הן חלק בלתי נפרד מליל הסדר. אבל שנה חדשה שמתקרבת היא הזדמנות נפלאה לשמונה שאלות שכדאי לנו להפנות קודם כל לעצמנו. התשובות שניתן עליהן עשויות להאיר באור חדש את השנה הבאה. **האם אתם מוכנים לאתגר?**

1. על מה אני צריך להודות?

התחביב האנושי הנפוץ ביותר הוא לקטר. לא ייאמן כמה זמן ואנרגיות בני-אדם משקיעים בלהתלונן, להתבכיין ולרחם על עצמם בגלל כל מה שאין להם. מבלי משים הם שוכחים להודות על שפע הטוב שזכו לו, ונוזרים בו בעיקר כשהוא אובד מהם. חז"ל הקדימו רפואה למכה וקבעו שיהודי צריך לברך בכל יום מאה ברכות. אלוקים מצדו לא זקוק אפילו לאחת, אך אנחנו צריכים לפחות לכמות כזו של תזכורות יומיות כדי להציל אותנו מלהתייחס לשפע שה' מרעיף עלינו כמובן מאליו. שנה חדשה זו הזדמנות מצוינת לספירת מלאי. לערוך רשימה של כל הדברים שיש לנו ואנו צריכים להודות עליהם. מה דעתכם? לכמה תצליחו להגיע?

2. למה דווקא אני כאן?

אחרי התשובה הקודמת, עולה מעליה השאלה הבאה: כל כך הרבה קיבלתי, מה אני נותן בתמורה? הרי אני כאן בעולם למטרה מסוימת. יש לי שליחות לבצע. האם זה בכלל במודעות שלי? עד כמה אני מפתח את הנטיות והכישרונות המיוחדים שאלוקים נתן בי ורוותם אותם כדי למלא את התפקיד שלי בעולם? פקחתי את עיניי הבורק וגיליתי שקיבלתי במתנה עוד יום של חיים. איזה תוכן אני יוצק לתוכו? האם אני מרוויח ביותר את הזכות להישאר בעולם הזה?

3. האם אני אופטימי ביחס לשנה הבאה?

יהודי הוא טיפוס אופטימי בהגדרה. כמה סבל וייסורים עברנו קצתם לכל אורך ההיסטוריה, ובכל זאת נשארו מאמינים ואופטימיים. המעיין הבלתי נדלה שמזין את התקווה הזו הוא אמונה עמוקה באלוקים שאוהב אותנו ומשגיח עלינו, ואמונה בעצמנו וביכולת שלנו לעשות דברים מופלאים. מי שחולה בפסימיות עלול לגלות שהנבואה השלילית שלו נוטה להגשים את עצמה וגורמת לו להחמיץ הזדמנויות יקרות ערך. שאל את עצמך בכנות - האם אני נכנע לבעיות ומאפשר למכשולים שברוך לייאש אותי? האם אני חוטא בויותר על חלומותיי להיות האדם שאני מסוגל להיות? ביחס למה אני אופטימי לקראת השנה הבאה? מדוע?

4. מה אני צריך לעשות השנה אחרת?

אלברט איינשטיין הגדיר 'טירוף' כלעשות שוב ושוב את אותו הדבר ולצפות לתוצאות שונות. ככה זה בחיים - אין טעם לייחל לשינויים אם לא פועלים במרץ כדי לעזור להם להתרחש... עשרת ימי תשובה הם ההזדמנות שלנו להתעורר ולחשב מסלול מחדש. אם אנחנו ממשיכים בדיוק כמו עד היום (בזוגיות/בלימודים/בעבודה/בעבודת ה' וכו'), למה לחשוב שמה שלא הלך עד היום יעבוד פתאום? שאל את עצמך - מה אני יכול לעשות השנה אחרת, אפילו בקטנה, שלא כמו מה שהיה עד עכשיו? איזו החלטה חשובה נמנעתי מלהחליט בשנה שעברה? מהי החלטה החשובה ביותר שאני צריך לעשות בשנה זו כדי שיקרה שינוי?

5. על מה אני צריך להתפלל?

הרבה אנשים מתפללים שאראלה תקשר אליהם או שכרטיס ההגרלה שלהם יזכה בפיס. מה אני הייתי עושה לו הייתי מקבל זכות לבקש משאלה אחת שתתגשם? ושלוש? מה סדר העדיפויות שלפיו אני מנהל את חיי? על מה חשוב לי לבקש? לצד זה עליי לשאול את עצמי - 'על מי אני צריך להתפלל?'. נכון, קשה לי לפעמים, אבל אני יודע שיש אנשים שמצבם גרוע בהרבה. עד כמה אני מסוגל לצאת מהקונכיה שלי ולבקש באמת למען אחרים - על בריאות, פרנסה, חתונה, ילדים? חז"ל גילו לנו ש"המתפלל על חברו - נענה תחילה". מי שבחור להיות שליח לעמוד מול ה' ולבקש על אחרים, הופך להיות סוג של צינור להופעת שפע בעולם. ממילא ברור שהוא יתברך בעצמו. האם אני אחד כזה?

6. באילו תחומים בחיי אלוקים לא 'נוכח'?

כשאנחנו יושבים בבית הכנסת או בשיעור דף יומי - די ברור לנו שאלוקים אתנו שם. ומה כאשר אנחנו הולכים לקניות? או יוצאים לטיול? או נמצאים עם הילדים? או במילואים? האם אנחנו מכווצים את מערכת היחסים שלנו עם הקדוש ברוך הוא ותוחמים אותה לאזורים מסוימים, אך מותירים מרחבי חיים שלמים מנותקים ממנו, או שאנו מצליחים ל'הנכיח' אותו במחשבות, בהרגשות, בסדרי העדיפויות ובהתנהלות שלנו בכל המנעד שחיינו נעים בו? האם אנחנו זוכרים אותו ונותנים לו את הקרדיט גם ברגעי הדבש של חיינו או שאנחנו צועקים אליו רק כשחטפנו את העוקץ?

7. מה אני יכול לעשות למען עם/מדינת ישראל?

איננו חיים לבד כפרטים מנותקים. "וכשאני לעצמי - מה אני?!". אנו זוכים להיות חלק מן השרשרת המופלאה של עם ישראל ושל ההיסטוריה היהודית. השאלה היא עד כמה התודעה שלנו מכוונת אל המקום הכללי? עד כמה המצב של עם ישראל, בארץ ובעולם (התבוללות, אנטישמיות, אובדן זהות, מצוקות כלכליות) נוגע אלי בכלל? תפילת יום כיפור מסתיימת במילים 'לשנה הבאה בירושלים הבנויה'. מה אני יכול לעשות כדי שהדבר הזה יקרה ואור חדש יאיר השנה על ציון?

8. עצום עיניים ונסה לדמיין את עצמך בראש השנה תשע"ט. מה אתה רואה?

כל שינוי מתחיל מחזון. ככל שיהיה ברור וממשי יותר - כך גדלים הסיכויים שאצליח להגשים אותו. נסה לתאר מה אתה רואה בחזוןך בכמה שיותר תחומים - לימודים, עבודה, מערכות יחסים, עולמך הרוחני - בעוד שנה. יהיה מרתק לקרוא את זה עוד שנים עשר חודשים ולגלות מה באמת התגשם. ובקיצור: איזה מין אדם הייתי רוצה להיות בעוד שנה? ומה בעוד חמש שנים?

אתם מוזמנים לפנות לעצמכם כמה דקות, לקחת דף ועט ולענות בנחת תשובות לשאלות הנ"ל. שמרו את הדף במקום בטוח והציצו בו לפעמים. הוא יכול להיות, בעזרת ה', אחת המקפצות הגדולות שלכם לשנת תשע"ח.

בהשראת מאמרו של הרב בנימין בלך, אש התורה

מתפללים עבורכם בציון

הסנגור מברדיטשוב

לשנה טובה

בערב ראש השנה ובערב יום כיפור יעלו שליחי יד לאחים באוקראינה
לציון של סנגורן של ישראל
רבי **לוי יצחק מברדיטשוב** זיע"א
ויעתירו עבור יקיריכם לפרנסה בהרחבה, בריאות איתנה,
ילדים טובים ולשנה טובה ומתוקה

למסירת שמות חייגו עכשיו ליד לאחים:
1-800-620-640

או כנסו לאתר www.yadlachim.co.il

יד לאחים - לא מוותרים על אף יהודי

הנצנים נראו בארץ

רבני הערים נתניה צפת נצרת עילית מלמדים זכות על ישראל

כוח הקליפה קורס

הרב שמואל אליהו, רב העיר צפת

החילון שקורה לקראת הגאולה הוא מצד הקליפה שמתגרה בגאולתם של ישראל שמשנה את העולם, בחינת "כל הגדול מחברו - יצרו גדול ממנו". הגמרא (סוכה נב) אומרת כי הכלל הזה נאמר על צדיק גדול ונאמר על העם שנאמר בו "ואעשך לגוי גדול". ככל שאנו גדלים כן מתגרות בנו גם האומות השונאות את הקדושה וגם כוח הטומאה השונא את הקודש מנסה להחטיא אותנו.

הגמרא מספרת לנו כי כוח הטומאה הזה יעבור מן העולם. ובאמת אנו רואים בעינינו איך כוח הקליפה קורס שלב אחר שלב. בתחילה הוא קרס בנפילת גרמניה הנאצית וגרורותיה באירופה. אחר כך הוא קרס בנפילת מלכות הכפירה של ברית המועצות וכל גרורותיה בלי נקיפת אצבע מתוכנו. הכוח הזה קורס בשלישית היום בממלכות ערב השונאות אותנו, הקורסות אחת אחרי השנייה מבפנים בלי נקיפת אצבע מצדנו. חכמינו מלמדים שכל זה קורה בזכות רוח טהרה שהקדוש ברוך הוא מעביר בארץ בעשרת ימי תשובה ובמיוחד ביום כיפור. הם מוסיפים לגלות לנו כי כל מאמץ שאנו עושים להתגבר על היצר הרע הקטן שבלבנו בימים אלו - מעורר את רוח הטהרה הכללית שמטהרת את העולם. זו הסיבה לסליחות שאומרים בחודש אלול לפני תשרי, אנו עושים את העבודה הפרטית שלנו, שהיא המעוררת את העבודה הכללית לתיקון העולם במלכות שדי במהרה בימינו אמן.

תפניות שמחות עינינו חוזות

הז"ל גילו לנו מימי קדם שעם ישראל יעבור שני תהליכים רוחניים גדולים לקראת הגאולה. מצד אחד אנו יודעים מהתורה כי אחרי שה' ישיב את שבותנו מכל הארצות הוא יקיים בנו: "ומל' ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייהם (דברים ג). גם הנביא יחזקאל מבשר לנו כי ה' יזרוק עלינו "מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש ואתן בקרבכם והסרתיו את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר".

הטהרה הזאת תעבור על העולם כולו ולא רק על ישראל. הרבי מלובביץ' זצוק"ל לימד אותנו לראות בהסכמי פירוק הנשק הגרעיני את תחילת התקיימות הנבואה של "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" והכל מתוך הפיכת לב האבן ללב בשר. בחינת "את רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

בלי שנוקף אצבע

מצד שני גילו לנו חז"ל כי "בעקבות משיחא חוצפא יסגא וכו' ומלכות תהפך למינות ואין תוכחת. בית וועד יהיה לזנות וכו'". תהליך של ירידה גדולה שראינו כמו עינינו. רבי יוסף חיים זיע"א מסביר כי

מגיע לנו!

הרב קלמן בר, רב העיר נתניה

עליו נאמר בתקוני זהר "טב מלגאו ולבושא דיליה ביש" (טוב הוא מבפנים ולבושו החיצוני רע). האם מכירים אנו אומה שבניה מוכנים לתרום אברים בעודם חיים למישהו שכלל אינם מכירים? היש באיזה עם מפעלי צדקה וגמ"חים כמו אצלנו?

ראו איזו אחדות

אני מזמין את כל דכפין להיכנס בימי הרחמים והסליחות לבתי הכנסת בנתניה בשעת חצות ליל, לראות בתי כנסת הומי אדם שחלק גדול מהם לא היו בחצות היום עטויים בכיפה. רוב הציבור בנתניה בפרט, ובארץ בכלל מבקש לאכול כשר בלבד. הביטו וראו איך יורד באמת מפלס החיכוך בין העדות, אני רואה בחוש שיותר ויותר זוגות מתחתנים אשכנזים וספרדים. ידידים זה עם זה בלב ובנפש. הרבה מאד חילונים שואלים אותי על פתרונות הלכתיים, שכן הם מארחים אנשים דתיים. יש מתאוננים על פירוד גדול בין חלקי העם, אך דיבוריהם הם הפירוד. הרוצה לדעת מהי שנת

תסגלו שתי עיניים חיוביות

הז"ל כינו את ראש השנה - "אורי", לאמור: ראש השנה מביא עמו אלומת אור לראות הכל בפרספקטיבה מאירה ופנימית. בראש השנה מתבוננים אנו במצבו של עם ישראל, לא בקצף שעל גבי המים שנעשה באורח מקרי, אלא במבט היסטורי מקיף; לא בראייה יום יומית קטנה, אלא מתוך ראייה מקפת וגדולה.

הן על כך נענש אליהו הנביא ונסתלק מן הנבואה, עת אשר אמר "קנא קנאתי לה' אלקי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל". על כך באה דרשת חז"ל: "היה לך שיאמר לפניו: רבוננו של עולם, הן בניך בני אברהם יצחק ויעקב שעשו לך רצונך בעולמך". אליהו ראה את הצד החיצוני של העם ולכן קנא לה', אך הקדוש ברוך הוא השיבו כי נדרש מבט פנימי עמוק. לראות שטמון בהם גרעינו של אברהם יצחק ויעקב. וכיון שלא ראה אותם כך, לא ידע להביא את העם לתעודתו. דומה שכן צריכים אנו להביט אל דורנו. אנו דור עקבתא דמשיחא,

וגם בשלילי - להביין את סיבתו. הדור לא רע, הוא נבוך ומבולבל. ראו איזה צמא יש לרוחניות. כל הרצאה בנושאי יהדות מלאה משתתפים חילונים.

ראיית הטוב אינה שטחיות או תמימות. הפוך, היא ראיית העומק האמיתי של עמנו. מתוך מבט כזה אנו רשאים להתפלל בראש השנה "ובכן תן כבוד ה' לעמך" - אכן מגיע לנו.

שנוכה לשנה שתרום קרן ישראל ותורתו על אדמת הקודש, ולקיבוץ נדחי ישראל, ונכתב ונחתם כולנו כאחד לחיים טובים ולשלום.

חינם יקרא נא בספריו של יוסף בן מתתיהו על המחלוקות שהיו בהיסטוריה של עם ישראל. הדיבור על פירוד יוצר פירוד והדיבור על אחדות מעצים את האחדות.

מין הרב קוק זצ"ל כתב במאמר "הדור" שאי אפשר בשום פנים לומר שדורנו הוא דור שפל, להיפך - דורנו הוא דור מצוי. צאו וראו את מסירות הנפש שקיימת, הן בתחום הצבאי, הן בתחום ההתיישבות והן בתחומי החינוך והעזרה ההדדית. הן אמת שקיימים קלקולים רבים ומצירים אנו עליהם מאוד, אך צריך לראות אותם בפרופורציות הנכונות. לראות את השלילי אל מול החיובי,

מאור פנים בדור הטכנולוגיה הרב ישעיהו הרצל, רב העיר נצרת עלית

מכוונות אותנו בנעימות בכל צעד ושעל, ואם טעינו - ניתן לתקן ולעלות על מסלול חדש. קל היום לחוש מהי השגחה פרטית, אנו קשורים למעלה ומכוונים אותנו בכל המובנים בגשמיות וברוחניות.

קביעות בתחנת המוניות

ברוך ה' ישנה התקדמות רוחנית רבה בכלל, וגם בעירנו בפרט. נראה לי שסוד ההצלחה טמון בכך שאנחנו מתעסקים בחיובי. לא שוללים, וקל וחומר שלא מחרימים מישהו, אלא עוזרים ונעזרים בטוב ובאור שיש בתוך כל אחד ואחד.

אכן יש התפתחות מדהימה בתזוזה הציבור לכיוון התורה ומצוותיה, המתבטאת בהשתתפות בשיעורי תורה ובהרצאות בענייני יהדות. במיוחד כאשר לאחרונה הגיעו ומגיעים להתיישב בתוך העיר אוכלוסייה דתית וגם חרדית לסוגיה השונים. אנשי חב"ד (להם גם זכות ראשונים מלפני כארבעים ושיש שנים), כולל של ליטאים ואנשי הגרעינים הדתיים לסוגיהם, וזאת בנוסף לשכונה החרדית החדשה הממוקמת בהר יונה ג', המדברים עם הציבור במאור פנים, ללא תוכחה, אלא לשם הבאת האור הגדול של התורה ומצוותיה - וגישתם אכן מקרבת.

נעים לראות הנחת תפילין וחלוקת נרות שבת ברחובות ומתפללים רבים בבתי הכנסת, שיעורי תורה בבתיים פרטיים והזמנת מרצים ידועים לערביי יהדות המשפיעים רבות על כלל הציבור.

אישית, בנוסף לעבודות הציבוריות כמו מערכות הכשרות והנישואין, עירובין וקבלת קהל, יש לי שיעורי תורה קבועים והרצאות מזמן לזמן, בנוסף לדברי תורה בשמחות או לצערנו באזכרות. שני דברים מיוחדים מתקיימים בעירנו: הראשון הוא אמירת דברי תורה בתחנת מוניות בעיר בכל ערב שבת וחג - מנהג של עשרות שנים - מובן שזה מעט הכמות אך רב האיכות, מה גם שתמיד נלגד עיני ניצבים דברי חז"ל "במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, ובמקום שאמרו לקצר אינו רשאי להאריך".

הדבר השני הוא התוועדות-טיש המתקיימת בביתי בכל ליל שבת, אליה מגיעים מכל סוגי האוכלוסייה ושואכים ממנה השראה של קדושה לכל השבוע.

תודה ויישר כח לידידי במועצה הדתית - הממונה ר' מיכאל אילוז, והרב ישראל יאיר ביטון מנהל מערכת הכשרות והנישואין, ביחד עם ראש העיר ידידי רונן פלוט אשר תומכים ועוזרים לכל ענייני הקדושה.

הנני בזה לברך את כל תושבי עירנו בתוך כלל ישראל בברכת כתיבה וחתימה טובה בגוף ובנפש בכל הפרטים, ולגאולה שלימה על ידי משיח צדקנו בקרוב בימינו אמן.

צילום: מולי סתן

שיעורי תורה ולימודים חיוניים

כל שהטכנולוגיה מתפתחת, החומרה מתמעטת והאיכות מתחזקת. בשביל לשלוח ברכת שנה טובה אין עוד צורך ללכת לקנות כרטיס, לברר כתובת מדויקת ולגשת לסניף הדואר. רגע אחרי שסיימנו להקליד את ברכתנו, היא התקבלה גם בקצה השני של העולם, ותוך שניות נוכל לקבל עליה תגובה חמימה, מהירות שהופכת את ההתכתבות ואת הקשר בינינו לחיים יותר. הגשמיות, המעטפת, תופסת כיום פחות מקום וזוקקת פחות התעסקות, והתוכן מקבל מקום מרכזי יותר.

ספריות שלמות נכנסות למכשירים קטנטנים שיודעים גם למיין ולהנגיש אותם בצורה מעולה. כך שהשגת חומרי הקריאה כבר אינה משימה גדולה, נותר פשוט ללמוד ולעסוק נטו בתוכן. קל להגיע ממקום למקום עם הווייז, כך שעצם הנסיעה כבר לא יכולה להעסיק אותנו יותר מדי. יש פחות סיכוי שהאמצעי יהפוך לתכלית, שהדרך תהיה נושא חשוב לעסוק בו, ואם כן אנחנו צריכים לתת לעצמנו דין וחשבון נוקב יותר לשם מה נסענו, מהו היעד ומהי התכלית. קל יותר לחיות מאשר פעם, ברוך ה', ולכן אנחנו צריכים להסביר לעצמנו טוב יותר מה אנחנו עושים עם החיים הללו.

עולם מונחים חדש

ידוע הפתגם "אינה דומה שמיעה לראיה", כי השומע נותר מן הצד ואילו הרואה הופך לשותף רגשי. בעבר הלא רחוק ראינו קצת מאוד, כמעט ורק את המתרחש נלגד עינינו. אך היום, גם מקצה העולם אפשר להתחבר ולהיות כמעט נוכח לא רק בשמיעה אלא גם בראיה, לראות ולהראות וכך להיות עם נוכחות ושותפות גדולה יותר.

אני יודע שרבים המזהירים מן התקלות הנגררות בעקבות הטכנולוגיות המתפתחות, ואכן יש להיזהר ולהישמר, אך הקדוש ברוך הוא לא ברא דבר אחד לבטלה ובאפשרויות הנפרשות לעינינו יש הרבה טוב שיכול לשרת את עבודת ה' בפועל, וכן לבנות לנו עולם חדש של משלים לעבודת ה'.

הרמזור, למשל, הוא דבר שבהשקפה ראשונה נראה כמפריע, מפריע לי לעצור כשאני רוצה להתקדם. מאידך, הרמזור מציל חיים ומאפשר לי גם לנסוע בלי לצפות לטובות של הנהג השני. גם התורה ומצוותיה מגבילות אותי לטובתי, לנסיעה טובה ובטוחה ולמימוש תפקידי בעולם.

הווייז רואה בדיוק איפה אתה על המפה, ולמרות שהוא מכונן אותך במסירות הוא אינו מתעצבן אם לא פנית במקום הנכון, אלא מחשב מסלול מחדש ברוגע ובנעימות בשביל לקחת אותך ליעד עם כמה שפחות פקקים או תקלות. כך גם ברוחניות, התורה ומצוותיה

אַחוֹת קַטְנָה | הדסה סאסי

יש משהו חגיגי כל כך בהתחלות, בהזדמנות שניתנת לנו לפתוח דף חדש. ובעיניי, הרגע היפה ביותר, הוא שעת הדמדומים של השקיעה, שבו השנה היוצאת פוגשת בשנה החדשה ובבית הכנסת פוצחים בשירת "אַחוֹת קַטְנָה", הפיוט של ר' אברהם חזן גירונדי שפותח את תפילת ערבית של ערב ראש השנה. בזרועות פתוחות אנחנו מקבלים אותה, בניגון מפיה תקווה שכל כולו רצוף אהבה; "בְּנֶעֱם מְלִים לָךְ תִּקְרָאָה, וְשִׁיר וְהַלּוּלִים כִּי לָךְ נִאָּה", כך ראוי להכניס שנה חדשה. ועם כל זאת, לא מתעלמים מכך שכאבנו בשנה הקודמת, מלב שנקרע, ולא רק מאריכות הגלות. העבר מנפשונו דאבה, נָחָה אותנו פְּנַחַת, את האחות שמוזה זמן רב נִנְחַת, ועדיין מתוך כל הקושי היא עושה את כל שביכולתה כְּפֹרְחַת - כך אנחנו מבקשות, פונות אליו כבת אל אביה וכנערה שמבקשת אֶהְבֵּת פְּלוּלוֹתֶיהָ וחפצה קְרַבַת דוֹרָה.

הימים העמוקים בשנה הגיעו, התפילות מרקיעות שחקים ואנחנו רוצים להרקייע יחד אתן, ולפעמים דווקא מרגישים מקורקעים. תפילה היא נקודת מפגש, ולא נוכל לנוע לתוכה בלעדינו, אנחנו עצמנו. לרגל קדושת הימים וקדושת התפילות, ביקשנו לקבל זוויות אישיות - עצות, חוויות, סיפורים ונקודות מבט. בתפילה שנזכה להתפלל באמיתיות

שבעה בתים בפיוט העדין הזה, אבל מלבד האחרון, כולם נחתמים באותו המשפט: "תְּכַלֶּה שָׁנָה וְקָלְלוֹתֶיהָ". רגעים אחרונים לפני שירודת השנה החדשה, מגיע אלינו הבורא, מפציר ומבקש: "בבקשה, הנחיה לקללות", כי רק הוא יודע שבשעה ששפתיי משוררות, עמוק בראש אני עדיין מנהלת דיונים של השנה שעברה - מולו, מול חברה, מול אמא, חמה, או אחות. נקי משקעים שליוו אותך בשנה החולפת. פתחי לי פתח ברגעי ראשית השנה. שחררי כאבים שעצורים בך, נקי אכזבות, כעסים, טינות, אנשים ומצבים שהיו עבורך לא מדויקים. ואולי יותר מכל, נקי את הקללה הקשה ביותר - זו שבינך לבין עצמך, סלחי לך על שגיגותיך. הביני בת, שלפעמים את כל כך עסוקה בדברים שכבר קרו לך, שאת לא מותירה לי מקום להיות לך לגיבור ולהפליא לך פלא".

ואחרי שנשיר שוב ושוב, בית אחר בית "תכלה שנה וקללותיה", ונערסל את הלב אט-אט כמבקשות "וְיִשָּׁן מִפְּנֵי חֶדְשׁ תּוֹצִיא", נפנה את חדריו לכל הטוב שהבורא מתכנן עבורי לשנה החדשה, או אז יגיע הרגע המופלא בו נשמע:

"חֲזַקוּ וְגִילוּ כִּי שֵׁד גָּמַר - לְצוּר הוֹחִילוּ בְּרִיתוֹ שָׁמַר, לְכֶם וְתַעֲלוּ לְצִיּוֹן וְאָמַר: סִלּוּ סִלּוּ מִסְּלוֹתֶיהָ תַחַל שָׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיהָ".

moransasi@gmail.com

הנוכח והמוכיח

הרב דב זינגר

אַתָּה נִגְלִית בְּעֵינֵי כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם. מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טַהַר. גַּם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חַל מִפְּנֵיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חֲרָדוּ מִמֶּךָ, בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּפָנָיו עַל הַר סִינַי:

מה שנגלה בהר סיני יותר מכל זה היא - היכולת של עם שלם לפנות לאלוקיו בלשון נוכח.

נראה שמילה זו היא המילה הנוכחת ביותר בתפילותינו. פעם ועוד פעם אנו אומרים אתה קדוש, אתה חונן, אתה הראת לדעת, אתה בחרתנו, אתה הוא עד שלא נברא העולם, ברוך אתה, ברוך אתה.

אפילו אלי מקפידים התלמידים לדבר בגוף שלישי, 'הרב אמר' אומרים הם בפנייתם אליי, ואילו הקדוש ברוך הוא, האין סוף ברוך הוא, נגלה אלינו ונוכחותו כל כך נוכחת עד שמאפשרת לנו לפנות אליו בנוכח - אתה ולא רק בנסתר - הוא.

ממליץ להתאמן ולכוון במילה זו. לפעמים הדיבור מקדים את הכוונה, אומרים 'אתה' ומנסים להטות אוזן ולשים לב לנוכחות המלאה כל, הנמצאת גם כאן לנגדי. ניתן להמתין מעט עד ש'חשים' אותה באופן יותר מבוהק ואז ממשיכים. ולפעמים הכוונה מקדימה את הדיבור, ניתן להמתין מעט לפני שמוציאים את המילה מהפה ו'לחפש' את תחושת הנוכחות, נותנים לה 'לצמוח' ורק אז אומרים את הביטוי שלה - 'אתה'.

למי שקל יותר ניתן להתאמן על הכרת הנוכח באופן ראשוני בחברותא בשך ודם, ורק לאחר מכן לעבור לריבון העולם. מחלקים תפקידים מראש, אחד נוכח ואחד 'מוכיח', ויושבים יחד כמה דקות. הנוכח נוכח ומנסה להתרכז בעצם קיומו. המוכיח קשוב, מנסה לחוש את עצם נוכחותו של חברו - לא מה הוא חושב, לא מה הוא רוצה, לא מי הוא או מה הוא או אפילו כמה הוא חכם-יפה נחמד-טוב, אלא לחוש בעצם הנוכחות עצמה, לתת לה לפגוש בו, להכות בו, לעבור דרכו, לאפוף אותו. כשהוא מרגיש מוכן פונה החש אל הנוכח ואומר לו אתה, אתה - כך פעמיים, שלוש, עשר פעמים. הפנייה אל השני כאתה אינה יוצרת את הנוכחות אלא היא הכרה בממשות שלו, התעוררות לעצם קיומו. מכאן ניתן לחזור אל התפילה, לפנות אל מי שהוא הנוכחות עצמה ולומר לו - ברוך אתה.

בימים אלו יצא לאור ספרון שכתבתי העוסק בשכלול יכולת ההתפללות - תכון תפילתי.

התפילה שלא אשכח כל חיי | רן שריד

בגלגולי הנוכחי כבוגר ישיבת רמת גן החסידית, שרואה בימים הנוראים רק אהבה וקרבה, כנראה לא אוכל כבר להתפלל את אותה התפילה. מדוע? כי אותה התפילה נוראת ההוד הייתה תוצאתה הישירה של מידת היראה והפחד ואף יראת העונש, שכבר שכחתי מזמן את טעמה. לא אוכל - ואולי חבל.

כדי לספר עליה אצטרך לחזור כ"ז שנים אחורה. הייתי נער בן שש-עשרה. כבן למשפחת רבנים ומחנכים למדתי בישיבת היוקרה של הציבור התורני-לאומי, ישיבת מרכז הרב לצעירים, המכונה יש"ץ. החינוך גם מן הבית וגם בישיבה היה ברוח הרב קוק אך לא מעט ספוג ומושפע מתורת המוסר הליטאית. המשמעות של זה הייתה שבכל פעם שהגיע חודש אלול הייתי נתקף בחרדת יראה, לרגל ההתקרבות של ימי הדין. נער הייתי. כשנתיים לפני כן לקה אבי בשני אירועי לב, וזכרתי עד כמה חיינו יכולים להיות תלויים על בלימה. האמנתי בלב שלב שיום דין כשמו כן הוא - אתה נידון לשבט או לחסד על פי מעשיך. וכנער מתבגר שדמו תוסס בקרבו ויצרו בשיא תוקפם היה נדמה לי שיש לי הרבה ממה לחשוש.

לכן, באותו חודש אלול שרוי הייתי בקריאת הרבה ספרי מוסר ואף ספר אורות התשובה לא מש ממני. הצרה הייתה שככל שהרביתי לקרוא כך גם הספקנות לחלחלה, ואז התאמצתי יותר וזה הוביל ליתר תסכול. פחדתי מן הספקנות והכפירה שהופיעה לה משום מקום דווקא בהופעת מאמץ היראה. וכך נוצר מעגל קסמים של לחץ בלתי נגמר של חרדה ויראה, ומאין יבוא עזרי.

הגיע ראש השנה. בישיבתנו הצעירה הצטופפו מאות בבית המדרש החדש כדי לשמוע את תפילתו יוצאת הדופן של בעל התפילה, ראש ישיבתנו, הרב ירחמיאל וויס שליט"א, שגם אישיותו האצילית וגם קולו האדיר ונוסח תפילתו ונגינותיו נודעו בכל ירושלים לטובה.

מרום לחץ ירדתי לספרייה ועד לרגע האחרון, רגע תקיעת השופר, שיננתי שוב ושוב פרקי תשובה מספרים שונים. וכשהגיע השקט המתוח של תפילת הלחש של מוסף, כל המתח והחרדה של חודש שלם נוצקו לתוכה. התחלתי אומר כל מילה באריכות ובכוונה עצומה. ואז הגיעה החוויה השמימית אותה לא אשכח לעולם. לפתע הייתי לבד עם עצמי בעולם. נותקתי מכל המיית הסביבה. כל מילה שאמרתי, ובפרט המילים הקשורות למלכות הבורא, מילאו אותי ביראת רוממות וחשתי בעצמותי כיצד מלכות ה' נוכחת בכל ממש. חשתי ממש את חרדת האלוקים הזכורה לי מן הספרים. רגלי רעדו וממש נותקו מן האדמה. דמעות זלגו מעיניי כנחל ולבי היה מלא תחושה נשגבה ורוממה שמעולם לא טעמתי בכל חוויות העולם הזה, מעודי ועד היום.

איני זוכר כמה זמן נמשכה החוויה הזו. כשסיימתי אותה, הרב וויס היה באמצע חזרת הש"ץ, וכשפניתי לשירותים כדי להסתיר את פניי שטופות הדמע, יצאו מכיסי המוני ניירות טישו רטובים, שכשזרקתי אותם נדמו בעיניי כספלי ניסוך המים המכפרים על גבי המזבח. אז ידעתי לראשונה, ולאחרונה מאז, טעמה המתוק של היראה. יראת הרוממות.

תפילת בני הדודים

דוד

לא מאחל לאף אחד את התחושה הזאת. בכל שבת וחג להגיע עם אשתך האהובה לבית הורייך, ולשבת לשולחן עם שלוש אחיות רווקות.

מביך, וכואב. מאוד כואב.

הן לא היו היחידות במשפחה שלנו. עוד בן דודה ובת דודה חגו סביב שנת הארבעים שלהם, ושום ישועה לא נראתה באופק.

ואז הגיעה היוזמה. הולכים להתפלל!

סימסנו לבני הדודים שנפגשים בקבר רחל, עוד כמה טלפונים לתיאום טרמפים, ויצאנו כל המשפחה כולל בני-הדודים והאחיינים לחצי יום תפילה בקבר רחל ובכותל.

התפילה הייתה מאוד עמוקה. לכולם היה אכפת, והיה ברור שזה סיפור רציני. אין לי ספק שגם סבא וסבתא התפללו ממרום.

עברו חודשיים. אחותי מצאה מישהו! הם התחתנו. ואז עוד אחות! אחרי שנה יצאנו שוב כל המשפחה. ואחרי שנה שוב. בקיצור, כל חמשת הרווקים המשפחתיים שלנו - התחתנו!

מי היה מאמין שאחותי הרווקה הנצחית, המיואשת והמייאשת - תחבוק תוך חמש שנים חמישה ילדים??

ברוך ה' נושענו.

ריבונו של עולם | אתי אנקרי

מבקשת למצוא נתיב לזאת הפנימיות, הממתינה שנבוא ונפתח אליה, אהבתך. אהבה המחכה שנים רבות כל כך בתוך חומות בצורות סביב ירושלים. ושמה, יש לך מקום של קודש הקודשים, מקום של חיבור בין שמים וארץ, מקום של חיבור בין הלבבות בעם ישראל.

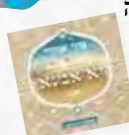
אנא ריבונו של עולם, ברח את ילדינו שיזכו להרגיש את הלב האהוב של אמא, לב שנושא רחמים בקרבו, להמתין וללוות אותם בדרך, לחכות להם, תמיד לחכות בסבלנות ובתפילות עד שישונו הביתה.

ברך אותם שהשקט והשמחה יהיו בלבם, ברפואה לנפשם - הזקוקה כל כך לעיניים טובות, עיניים חומלות ומבינות שידועות לראות את הטוב הצפון בהם, המחכה שישקו אותו כמו האדמה המבקשת מים, מי גשם טובים להשקות ולהרוות את הזרעים הטמונים בה עד שיעלו, יצמחו ויתפתחו, ועד שיתנו פירותיהם.

ברך אותם, שהאוזן של אמא תקשיב תמיד לרחש ליבם ההומה ומבקש אהבה אמיתית, זכה וטהורה שאינה תלויה בדבר; אהבה מוכנה לתת תמיד מה שנכון, רצוי וצריך כדי לשמור, לייקר ולטפח את המחשבה הטובה, את הרגש הטוב שלהם. שירגישו אהובים, מחובקים, מעודדים, רחומים, מקובלים ורצויים. שידעו בביטחון ובאמונה שלימה שכל צעד וצעד שיעשו בעולם יהיה מסובב תמיד בחסדי שמים כמו האור המקיף את האבר בגוף ושומר עליו.

כי יש מה שעוברים בעבור הגלות הנמשכת ומגלגלת את הסבל מדור לדור. ויש לעומתו גם כמיהה, תקווה ותפילה לגאולה.

ברך אותם שהפנים הניבטות אליהם יהיו פנים מסבירות, פנים שמחות, כמו פנים המאירות ממראה של פרח, המפיץ ריח טוב, ריח ניחוח שיעלה עד אליך ריבונו של עולם, יעלה מהעיניים הטובות, המוצאות זכות בכל אחד ואחת, ומזאת הזכות יבואו זכויות רבות לזכות את כל העולם, ויעלו אליך ניגונים מרנינים כמו אד העולה מן הארץ לשמים המשפיעים גשמי ברכה על הארץ, על העצים ועל כל עשב ועשב שירנין בהודיה על השפע היורד ומרווה את הלבבות הקטנים של הילדים המתוקים הזקוקים כל כך לרפואתך, לישועתך, להשלמתך, בפיוס שיבוא בליבם ויישר כל כך עד ש...והיה העקוב למישור... ונשיר לך בתודה ובהודיה.

חאפ' מלאכים

| אבי טאוב

בתפילת ראש השנה ואני בן שש או שבע נדחקתי בין מלאכים. הייתי גדול מספיק כדי לעמוד בשקט כל התפילה אבל קטן מדי מכדי להתפלל באמת. אז עמדתי שם, בין המון טליתות לבנות בדממה מעיקה מתמשכת. עומדים צפופים ומשתחווים צפופים ונחבלים מברזלי הספסלים. פה ושם שיעול, פה ושם אנחה, פה ושם דפדוף קולני, פה ושם רעש שקית חטיף נפתחת בקול רעש חזק, אדיר ונורא. אני לכוד חסר אונים ומודד ביד שמאל את כמות הדפים שבסידור שעוד נותרו להגיד.

פתאום התחיל 'ונתנה תוקף'. עזרת הגברים בתיאום, כמו מקהלת גברים רוסית, בקול אחיד,

הולך ומתגבר: **ומלאכים**

יחפיון וחיל ורעדה יאחזון, ומלאכים יחפיון וחיל ורעדה

יאחזון... הם כופלים את המשפט שוב ושוב בריתמוס בסיסי. ולעומתם משבחים ואומרים החזן ועימו מתפללים

אחרים את המשך הפיוט: **ויאמרו הנה יום הדין, לפקד על צבא מרום בדין. כי לא יזפו**

בעיניך בדין - בניגון אחר בסגנון פלפול רווי יראה וגעגוע. הכל חוזר שוב ושוב ושוב. מעולם לא שמעתי את

האנשים בבית הכנסת שרים בשני קולות שונים נעימות שונות המתלכדות יחד. כך שארע לי את אותו השיכרון

המסחרר שאוחז באדם בשעה ששומע שתי מנגינות מתערבבות יחד בתיאום. נשימתי נעתקה. נשמתי נעתקה.

והנה, כל הטליתות הם רבבות רבבות מלאכים מכובדים מאוד. הטלית באמת מכסה להבות להבות אש. דפדופי הדפים הם בעצם משק כנפיים. בימים כתיקונם ברייה שבאה במחיצתם נמסה בחום המענג של הווייתם, בהתלהטות השתפכות הנפש שמשתלבת ומשתלהבת באהבה רבה, אימה וחרדת קודש. היום, עכשיו, אין פנאי להיפרע מחוטאים כמוני. כל המלאכים נדחקים בצפיפות ובלחץ לראות את פני האלוקים ביום דינו. ויאמרו הנה יום הדין, לפקד על צבא מרום בדין. המלאכים וחיות הקודש מתרוצצים ונדחקים כמו עדר כבשים ששמע יריית אקדח, מפחדים מאוד כי לא יזפו בעיניך בדין. אלוקים נוכח אבל אינו נראה ולפיכך מטיל יראה גדולה ועצומה. וגם אני נקלעתי לתוכם ולתוך כל זה אני נדחק בצפיפותם. ילד קטן אני ואוהב ואובד מאוד מאוד. אין איש משגיח בי, אני עזוב מכל פמליא של מעלה ומכל העולם הזה גם יחד. רק משום שאני מרחף בודד ופיורורי בין העולמות, רק לכן אני רואה את כל הכבוד והיקר הזה.

כל הרעש הגדול הזה היה מהדהד בנפשי, גם כשפסקה התפילה וכל הילדים וכל המתפללים שעטו לקידוש הבניינים בחצר מול בית האבות, כשהם משחררים עוד חור בחגורה ומשאירים את הטליתות מקומטות וחסרות חיים על הסטנדרים. הייתי לועס רוגעלך עסיסי רווי מרגרינה ושוחה קוקטייל ילדים (קולה בירה מיץ תפוזים מיץ תפוחים מעורב) והשמיים היו בוהקים והעולם היה שקט, רחוק ומפויס.

לימים רבים אחרים זקנה קפצה עלי יותר מכפי גילי. כהתה התחושה וחלש הרגש. אבנים רבות נערמו על הלב עד כדי שכבר לא הרגיש כאב. פעם הלכתי לשוח עם דוד שלי אהרלה וסיפרתי לו מקצת הדברים האלה, והוא אמר: "כשאני הייתי בישיבה, כל בחורי הישיבה היו מתפוצצים מצחוק בניגון הזה. אם תקשיב טוב תשמע שזו המנגינה של לורל והארדי השמן והרוזה". אָבֵל הַשָּׁנָה,

בְּעֶרְבֹ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַמִּתְדַּפְּקֵת בְּחֻלּוֹנֵי

צִוּחַ עוֹרֵב שָׁחַר וְתַמְהוֹנֵי

שִׁירָה מְאֻפְּקֵת: "קִרְעֵ. קִרְעֵ."

מִתְרַיעַ וּמְטָרִיחַ וּמְטִיחַ

דְּבָרִים. לֹא מִתְפַּנֵּן כְּלָל כִּבְנֵי הָאָדָם הַנִּשְׁבָּרִים לְצוּם

הָאוֹמְרִים קִרְעֵ לְרַע גִּזְרֵ דֵינֵנוּ בְּשָׁנָה הַבָּאָה

אֶלָּא לְרַע הַגְּזִירָה לַחַיּוֹת בְּצַמְצוּם

מֵאֲחֻרֵי מִסָּה עֲצוּם אֱלֹהוֹת לֹהֲטָת

פּוֹתְחוֹת שָׁנָה

בכ"ה תשרי | 15.10

חוגים: תיאטרון | עיצוב גרפי | אמנות

לפרטים והרשמה התקשרי עכשיו:

02-6733767

בנין אמונה
בית מדרש ללימוד אמונה

ראשון בערב

בניין אמונה

תוכנית אייחודי אמונה

תוכנית ייחודית לציבור הרחב, העוסקת ביסודות האמונה, קיום תורה ומצוות, תפילה, בניין הבית, העצמה אישית ומתן כלים חדשניים לחינוך הנוער לאמונה. בראש התוכנית עומד הרב ערן טמיר

ימי ראשון מתאריך ט' חשוון (29/10) עד ג' אדר (18/2.18)
18:00 - 21:00 במכון מאיר בירושלים (רחוב המאירי 2)

"דרכי האמורי" - הרב חגי לונדין - ר"מ במכון מאיר ומחבר סדרות ביאורים לכתבי הראי"ה קוק - יעביר סדרת שיעורים בנושא תרבות המערב ומתן כלים חינוכיים להתמודדות עם התופעות התרבותיות השונות.

"לב אבות על בנים" - הרב נעם ממן - ראש תחום "אמונה בנוער" בארגון 'פנים אל פנים' ומרצה לאמונה להורים ואנשי חינוך - יעביר סדרת שיעורים בבירור סוד הקשר בינינו לבין אלוקים ודרכי הנחלת האמונה לדור הצעיר, המאפשר גישור בין דורי.

"יסודות בתפילה" - הרב אלי אדלר - ר"מ במכינת עצמונה ומחבר הספר "תפילת ישרים" - יעביר סדרת שיעורים בנושא התפילה, דרכי פעולתה והשפעתה.

הרב ערן טמיר, הרב אליעזר קשתיאל (תוכנית קיץ)

התכנית מיועדת לנשים וזכרים

עלות התוכנית 190*6 חודשים 200 ש"ח הנחה בהרשמה מוקדמת עד יום המישי ח' תשרי להרשמה ולפרטים נוספים, יותם: 054-6814098 | תמר 052-8815780

מוכר כגמולי השתלמות למורים (30 ש"ש)

ונשבע לחם ונהיה טובים | רוחמה בן יוסף

את חיי לאלה שחיו לפני מאה שנים, העולם היום כל כך טוב! מלא שפע גשמי ורוחני, רק תבוא תקטוף.
 כל כך הרבה בחירה
 בנו, הרגילים לתכנון, לבחור, לשלוט, התפילות מכות יותר.
 העובדה הזאת, שהכל בהשגחה וכל דבר יכול לקרות כל רגע.
 אחרי כל זה אני פותחת את המחזור, מתחילה להתפלל.
 הייתי מצפה שהבקשות יהיו לצמיחה רוחנית, להשראת שכינה, שיפתח לבנו בתורתו, להשגות חדשות.
 והנה, הכהן הגדול בתפילה העליונה ביותר, לפני ולפנים, פעם יחידה בשנה בצאתו מקודש הקודשים! מבקש שהגשמים ירדו בעתם
 שאשה לא תפיל את פרי בטנה.
 מה אנחנו מבקשים
 לבנות בתים, להביא חיים
 להתפרנס בכבוד
 כשהחיים בארץ ישראל מבורכים, אז פשוט לראות איך העולם הגשמי הוא כלי איתן, גדול, וממילא החיים הרוחניים מתברכים ממנו.
 זה מה שנוגע בי השנה.
 השראת שכינה מתוך חיים טובים בגלוי
 שהאדמה מבורכת בפירות וירקות, שבני אדם בריאים בגוף ובנפש, מתחתנים, יולדים ילדים, בלי המתנות של שנים, בלי ייסורים וכאב.
 ככה.
 בנוסח הספרדי מופיעה בקשה בסוף התפילה "ונשבע לחם ונהיה טובים"
 כזה מתוק, כזה פשוט.
 שנוכה.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלוקי אבותינו. שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, אם שחונה גשומה, ואל יכנס לפניך תפלת עוברי דרכים לענין הגשם בשעה שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה. ושיתנו עצי השדה את תנובתם ולא יעדי עביד שלטון מדבית יהודה

לעמוד ככה פשוטה, מי שאני עכשיו - מול מי שאני רוצה להיות, ולתכנן תכניות לצמצום פערים. והנה פורשת כנפיה עלינו שנה חדשה מגיעים הימים הנוראים, מעלים הילוך. תשובה, תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
 בימים כסדרם משכיחים מאתנו בכוונה את מר המוות, שלא נדמיין כל היום תסריטי אימה של מחלות, תאונות, עוני וצרות... שנצליח לחיות באופטימיות.
 אבל בימים האלה התפילות הנוספות מפרטות בלי רחמים את כל התרחישים האפשריים, כאילו פותחים לי את העיניים בכוח, אומרים לי, דעי שאת זמנית כאן, שהקיום שלך עראי אל תתני לעצמך לדמיין שיש לך זמן!
 הנותן חיים הוא הנוטל חיים, ואת לא יודעת מה אורך השהות שתקבלי כאן, אז קדימה, קדימה, לעבודה!
 באמת ימים נוראים.
 אנחנו רגילים לזה שלכל אחד יש צרות, אבל אם אני משווה

מי ביקש נהג פרטי? | ידידיה

יצאנו כמה חברה מגבעת עדי עד לטיול בנחל פצאל. היה צפוי לי יום ארוך, מהנחל הייתי צריך לחזור לגבעה ולאסוף את החפצים שלי, משם הביתה ולמחרת לשיבה. נזכרתי ששכחתי פעם בגדים נקיים בטרמפ והם נתקפו אצל מישהו בכוכב השחר, כך שגם שם הייתי צריך לעבור באותו יום...
 הגענו לנחל פצאל. שחינו בכריכה והיה נהדר. הגיעו לשם חברה מאחת המכינות, עשו שם מד"ס ואחר כך שחו אתנו בכרכה. כשהסעו שלהם הגיעה, ביקשנו טרמפ עד הצומת, הם חסכו לנו שני ק"מ הליכה. בצומת ירדנו, הם לקחו ימינה למכינה, ואנחנו חיכינו לטרמפ לעדי עד.
 שום רכב לא עבר ופתחתי בנוהל תפילת הטרמפיסט. ביקשתי שיגיע מהר טרמפ, שיהיה נחמד, שיהיה מקום לכולם יחד, שהוא לא יעצור ביישוב הקרוב ואז נצטרך להתייבש בצומת הבאה. חצי שעה התפללתי על הטרמפ, וזה די הרבה בשבילי.
 ואז חזרה ההסעה של המכינה. הנהג לקח את המכיניסטים למכינה, נפרד מהם ונסע לדרכו. פתאום הוא ראה אותנו

באותה הצומת.
 "לאן אתה מגיע?"
 "לכוכב השחר"
 "נהדר, ניסע איתך עד מתחת לגבעה"
 באמצע הדרך הוא אומר: "נגמר לי הסולר, אני חייב סולר. יש לכם סולר בגבעה?"
 "יש. אבל הוא של הגנרטור, לא מיועד לתדלוק רכבים."
 "אבל אני חייב לפחות שני ליטר בשביל להגיע לתחנת דלק!"
 "טוב, תנסה. אולי יסכימו."
 בקיצור, הוא לקח אותי עד הגבעה. עד שהוא תדלק, הספקתי לומר שלום לכולם ולארזו, והמשכתי איתו לתחנה הבאה - כוכב השחר, לאסוף את הבגדים שנשכחו בטרמפ.
 באמצע הדרך הוא אומר לי: "בכוכב השחר אני מחליף רכב ונוסע למרכז". ומכוכב השחר למרכז, עוברים דרך ירושלים וזה בדיוק מה שהייתי צריך בדרך הביתה. איזו ברכה...
 באמצע הדרך אמא שלי מתקשרת. סבא בבני ברק ממש לא מרגיש טוב, אתה חייב לנסוע אליו דחוף. אבל אמא, אין עלי כלום, לא בגדים לא כסף. פתאום נזכרתי שעוד כמה דקות יהיו לי בגדים. מצויין. הוא החליף רכב, אני אספתי את הבגדים. שאלתי לאן הוא נוסע במרכז, ואז הוא ענה: לפתח תקווה. אין דברים כאלה. הוא אפילו עצר בדרך לקנות אוכל, וקנה גם לי...
 הגענו באמצע הלילה לפתח תקווה. הוא ראה שהתחנה המרכזית ריקה, ופשוט לקח אותי עד הבית של סבא וסבתא!
 ביקשתי טרמפ לגבעה. קיבלתי נהג פרטי. הודו לה'!

סמרטפון רק עם ואצאפ!

שקט נפשי להורים שמחה לילדים !!
עפ"י הנחיית גדולי הדור
חפשו בגוגל : בלוק פון

« חסום ומוגן מפני אינטרנט פוגעני
« חנות אפליקציות נקיה ומוגנת
« מאות אפליקציות חינמיות מכל תחומי החיים
« שקט נפשי להורים – הילדים מוגנים
מפגעי האינטרנט
« הילדים מאושרים שיוכלו להשתמש בואצאפ
באופן חופשי

מבצע חזק !
מכשיר חדש
החל מ- 400 ₪

מוכרים את כל סוגי
המכשירים הכשרים
החל מ- **150 ₪**

מוכרים את כל סוגי
הנוקיה
החל מ- **180 ₪**

מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

זול פון
סלולר ומחשבים

חנות ומעבדה מספר **1** בירושלים
רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

מדורה בלב מדבר

אוריה בר לב

שנה ושעתיים / משה

לפני כמעט שנה התחלתי מיונים לעבודה מסוימת. אחרי שני ראיונות ויום שלם של מבחני הערכה לא הגיעה כל תשובה. חודשים חלפו, וכששאלתי מה קורה, האם התקבלתי או לא, אמרו לי שבעיקרון התקבלתי אבל מחכים לאישור אחרון.

עוד זמן חלף והאישור הזה בושש להגיע, אמרו לי שיש עצירת גיוס כללית בחברה וזה לא בשליטתם, הם לא יודעים כמה זמן ייקח עד שתופשר ההקפאה ומבחינתם אני משוחרר לחפש עבודה אחרת כי הם לא יכולים להבטיח לי שום דבר.

חלפו כמה שבועות והגיע יום ההולדת שלי. לכבוד האירוע קיבלתי טלפון מראש הישיבה התיכונית שלי שהתקשר לברך (וואלה משקיען משהו מיוחד): "מה העניינים? איך הזוגיות? מה חדש?" אז סיפרתי לו על העבודה שאני מאוד רוצה ומחכה לתשובה, אבל לא נשאר שום דבר לעשות חוץ מלהתפלל. תשובתו לא איחרה: "אין בעיה, אתה תדאג להמשיך ללמוד ולהוציא ציונים טובים, אני אדאג לתפילות".

לאחר שעתיים (!!!) קיבלתי טלפון מהעבודה. הם לא יודעים איך, אבל החליטו שם למעלה - למרות ההקפאה - לאשר את הגיוס שלי ועוד שני עובדים בלבד. כשהגעתי לעבודה אחרי שבוע, סיפרתי את הסיפור למנהל החילוני שלי וגם הוא נפעם מכוחה של התפילה.

יש לסיפור גם חלק ב' (ולכן הוא בלי שמי המלא): אחרי הסיפור הזה גם אני הבנתי את כוחה של התפילה וביקשתי מהרב שיוסיף לתפילותיו שנוכח רעייתי ואני לפני בטן, אחרי שעברנו זמן של ניסיונות שלנו וניסיונות מהקדוש ברוך הוא.

הפעם השעה הפכה לחודש, וכעבור חודש וחצי זכינו וברוך ה' גם תפילה זו נענתה!

מתלבט איך לגשת אלייך. איך להתייחס. כל כך הרבה עבר השנה, והאמת - לא חשבתי עלייך כל כך, יותר עלי. פשוט לא היית כאן אתי.

מונחת בארון חיקית בסבלנות, כתובה בסידור, במחזור, מי יודע מה עשית שם השנה, מה הכנת לי, מה תספרי, מה סימנת במרקר לכבוד השנה החדשה.

בטח את רואה עלי הכל, נכון?

יום הדין הגיע והלב רועד, מעט בגללך, יותר בגללי, ובעיקר בגללו.

ואנו נפגשים לפגישה חד שנתי, את כתובה זהה לכולם אבל כל אחד מבין אותך אחרת.

אני מגיע עם שק של אבנים שאספתי בשנה האחרונה.

ואת כמו מדורה בלב מדבר, לוקחת את האבנים ומקיפה עצמך בהן. מניחה סביבך אבן שהבאתי ורושמת עליה בכתב יד שחור וברור, מניחה עוד אבן לידה ושוב רושמת עד ליצירת המעגל, ואת בפנים.

"הצלחות" אני קורא את שרשמת על אבן אחת מלאה בגבעות קטנות.

"אכזבות" קורא ומרים את האבן

הכבדה הסמוכה. "שמחות"

או! זה טוב, איזו אבן נעימה

וחמה. "כישלונות" כבדה וקרה.

"תפילות", "לימוד", "הפצה",

"שחרית", "ואהבת לרעך כמוך",

"משפחה", "שלום בית", "ילדים",

"מנוחת הגוף והנפש", "עצלות",

"כבודות", "כעסים", "ריצות",

"עליות", "ירידות", "רבי!",

וזה לא הסוף, יש עוד...

מה, באמת ראית את כל מה

שעבר עלי השנה? נחמד

שמישהו חושב עלי.

ואת מהנהנת בהסכמה.

מחכה בתוך גורי עצים מוקפת

באבנים של משמעות, מחכה

שאתחיל להתפלל, מחכה

להידלק. מחייכת ועוצמת עיניים.

והכל כל כך מורכב, יפה ומכוער,

מתוק ומר, אבל שמח.

ואיך אכניס את כל האבנים האלה

לתוך התפילה, איך?

וכשהמחזור נפתח, מתוך גורי עצים, האש שבך עולה וגדלה. "ובכן תן פחדך על כל מעשיך" את מבקשת.

"ייעשו כולם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך, עז בידך וגבורה בימינך, ושמן נורא על כל מה שבראת".

לקבלת המלכות את מייחלת, קבלת המלכות. תפסיק להתרכז רק בעצמך.

"ותמלוק אתה הוא ה' אלהינו לבדך על כל מעשיך" את צועקת. תנשום את מבקשת, תנשום לאט, קבל עליך בשמחה את מלכותו של הטוב האיך סופי.

והאבנים מתחממות, והמלים שכתבת לי על השנה שעברה נמחקות מחוס אישך.

שנה טובה לך ידידי, תתפלל טוב, ואל תשכח שבסוף היום אני נותנת לך אבנים חדשות ונקיות לשנה החדשה, קבל את מלכותו יחד עם כולם, ואל

תשכח לרקוד כי עוד רגע "חסידיים ברניה יגילו" בביאת גואל.

פּוֹתַחֹת שָׁנָה

בכ"ה תשרי | 15.10

חוגים: תיאטרון | עיצוב גרפי | אמנות

לפרטים והרשמה התקשרי עכשיו: 02-6733767

מכללת
אמנונה

השנה הבאה תהיה

מדוניות

תשע"ח תודה

למאות אלפי בני נוער, הורים, ילדים, מחנכים, חברות, ארגונים, מוסדות, תלמידי ישיבות, אנשי עסקים, מנהלי מחשוב ועוד... בארץ ובעולם!
שבחרו להגן על עצמם ועל החשובים להם באמצעות טכנולוגיות נטספרק

שתזכו לשנה טובה ובטוחה!

להתקנת האפליקציה לאנדרואיד ול- iOS (iPhone)
היכנסו ל- www.netm.co.il

מנהלי מוסדות חינוך, מוזמנים ליצור קשר עם:
נחמיה כהן, מנכ"ל עדים בקדושה ותכנית "לוקחים אחריות", בנייד - 054-3110343 או במייל nehemyahc@gmail.com
אוריאל הלפגוט מנהל פעילות "רימון למען הקהילה", בנייד - 050-7388497 או במייל Urielgo@rimon.net.il

מלוך על העוולס כולו

עשרות האלפים הראשונים כבר עשו את הצעד וקיבלו עליהם את שבע מצוות בני נח < יש להם קהילות, אנוסים, שולחן ערוך וסידור תפילה, רבנים (יהודים) וכמובן שו"תים > האם מותר לבן נח להתחתן עם גויה שאינה מאמינה, והאם מותר לו להקריב קורבנות לה' מחוץ למקדש? < מי בעניין? מהאו"ם ונשיאי ארצות הברית ועד לערבים תיכונים בארץ, דרך יפנים, הולנדים, צרפתים, הודים והרבה נוצרים מאוכזבים > לכבוד ראש השנה, יום המלכת ה', יצאנו לבדוק את ממדי התופעה, את היזמים שלה ולמה זה אמור להיות אכפת לנו >> ויטו שכם אחד לעבדך

מונח שבע מצוות בני נח מוכר כנראה לכולנו, אבל יחד אם זאת, רבים משייכים את הנושא לחלק מעולם יהודי שלצערנו כבר לא נוהג בימינו. לעתים נראה שאף אחד לא שומר על המצוות האלה – אם אנחנו שכחנו מהן, מה לנו כי נלין על אומות העולם? ויש שיטענו כי כמעט כולם שומרים על המצוות האלה באופן ספונטני – מי בתרבות המערב אוכל כיום אבר מן החי?

שבע המצוות הללו (אם שכחתם: איסור עבודה זרה, גילוי ערות, שפיכות דמים, 'ברכת' ה', גזל, אבר מן החי וחיוב הקמת בתי דין) לא מופיעות בתורה בפירוש, אלא נלמדות ברמז מתוך דברי הברית בין ה' לנח לאחר המבול. הרמב"ם אומר שלמעשה, שש מצוות מתוך השבע ניתנו כבר לאדם הראשון, ורק איסור אבר מן החי התחדש בימיו של נח. הרמב"ם עצמו כותב (בהלכות מלכים פרק ה) שיש מצווה לגרום לעמי העולם לשמור את שבע מצוות בני נח, וששמירת המצוות צריכה להיות מתוך אמונה בה' ובתורת משה. אך בפועל במשך מאות שנים, הנושא לא נידון בעולם התורה היהודי.

לפני כמאה וחמישים שנה, חזר הנושא למודעות היהודית בזכות הרב אליהו בן אמוזג, מחכמי איטליה. הרב בן אמוזג עוסק רבות בכתביו במערכת היחסים המורכבת שבין היהדות לאומות העולם. בין כתביו ניתן למצוא את הספר 'בשבילי המוסר', שעוסק בהבדלים שבין המוסר היהודי למוסר הנוצרי.

חיבור מרכזי של הרב בן אמוזג הוא 'ישראל והאנושות', שנכתב במקור בצרפתית, בו הוא מנתח את היחס בין עם ישראל לאומות העולם. בספרו מצייר הרב בן אמוזג תמונת מצב אידיאלית ביחסים שבין עם ישראל לאומות העולם. טענתו המרכזית היא כי היהדות איננה דת לאומית בלבד, כי אם דת בעלת מרכיב פרטנייהודי מובהק ומרכיב אוניברסלי, בעל משמעות לכל אומות העולם. "תורת משה", הכוללת את תורה מצוות, מחייבת את עם ישראל בלבד. תשתית היהדות, המתבטאת בברית נח, היא אוניברסלית, ועל כן כל באי עולם אמורים לקיים את שבע מצוות בני נח.

בפועל, עולם התורה לא הצטרף לרב בן אמוזג בהפצת שבע מצוות בני נח, ורק לפני כשלושים שנה העלה הרבי מלובקין את הנושא שוב בדרשותיו. כך למשל בהתוועדות בשנת תשמ"ז אמר הרבי כי בזמן הזה הגיעה העת לחזור ולהפיץ את שבע מצוות בני נח: "בדורות שלפנינו, כל ניסיון לפעול על אומות

העולם בענייני אמונה, היה כרוך עם סכנת נפשות ממש, ולכן לא הייתה אפשרות לקיים ציווי זה. מה שאין כן בדורנו – לא זו בלבד שאין כל סכנה בדבר, אלא אדרבה, פעולה כזו מוסיפה בכבודם של ישראל בעיני כל העמים, בראותם שבני ישראל דואגים לא רק לעצמם, אלא גם ליישובו של העולם כולו, על ידי זה שיתנהג על פי צדק ויושר". בעקבות קריאתו של הרבי, חתם באותה שנה רונלד רייגן, נשיא ארצות הברית דאז, על מגילת כבוד שיש בה קריאה לקיים את שבע מצוות בני נח. גם הנשיאים שנבחרו אחריו המשיכו לחתום על קריאות דומות.

מאז הוקמו כמה גופים שעוסקים בהפצת שבע מצוות בני נח לעמי העולם, ואלפי אנשים ברחבי העולם החליפו את דתם והפכו לבני נח. לכבוד ראש השנה, יצאנו לבדוק את התופעה שמתיימרת, לפי מפיצה, להחליף את האיסלאם והנצרות.

שתי דתות ליהדות

"שבע המצוות זה רק חלק אחד מתוך העולם של בני נח" אומר לנו הרב אורי שרקי, העוסק בתחום כבר שבע שנים. הוא נדרש לנושא, כך הוא מסביר, אחרי שחש שהציונות עומדת במקום. "השיח שלנו התחלק לשניים. צד אחד שרוצה להתכנס פנימה לתוך העולם היהודי ושמירת המצוות, והצד השני שרוצה להפוך לקוסמופוליטי. זה ויכוח גדול מאוד שלנו כחברה. הרעיון הזה, של גם כיוון פנים יהודי וגם הסתכלות על כלל העולם יכול להיות הגורם המקשר בין חלקי החברה" אומר הרב.

הרצון לקדם את שמירת שבע מצוות בני נח בקרב גויים לא נועד, לפי הרב שרקי, לפתור רק את המחלוקת הפנים-יהודית, אלא לפתור גם את מלחמת הציוויליזציות הגדולה שמתנהלת בעולם בין העולם המערבי לעולם הערבי. "יש מאבק על ההגמוניה התרבותית בין שני העולמות הללו, ואין אפשרות לגשר ביניהם. העולם המערבי קיבל בירושה מהפילוסופיה היוונית שהאדם הוא במרכז והאל הוא בפריפריה, ואילו העולם המוסלמי הוא בדיוק הפוך. שם האל הוא במרכז ואילו האדם הוא בפריפריה".

ואיך שמירת מצוות בני נח יכולה לגשר על הפער בין העולמות? "היהדות, ובהשלכה לגויים, תורת בני נח, אינה מעמידה לא את האדם במרכז ולא את האל במרכז, אלא את הדיאלוג שבניהם, והמפגש שלהם הוא המרכז. מלחמת הציוויליזציות מעידה על כך שהעולם מחפש דרך, ואת זה אנחנו צריכים להפיץ. הקמנו מדינה יציבה ומשגשגת, וזה הוביל אותי לשאול – מה הלאה? מה השלב הבא אל הגאולה? בזמנו פניתי בשאלה הזו לרב

נשיא ארה"ב רונלד רייגן חותם על קריאה לשמירת שבע מצוות בני נח

בית ספר מוסלמי בכפר וויזוד בגליל (צלם נחום סגל)

מניטו, והוא ענה לי שהמטרה הבאה שלנו היא לפנות החוצה, כלפי אומות העולם. זה משהו שלא יכולנו לעשות בגלות, מפני שהיינו עסוקים או בהישרדות - שלא הותירה לנו יכולת, או בהתבוללות - שלא הותירה רצון לכך".

למה לעבור אל השלב הבא, לפני שהשלב הנוכחי, שמירת מצוות על ידי עם ישראל, עוד לא הושלם והתהליך עוד נראה רחוק מלהסתיים?

"עבור הגויים, מה שמשנה להם זה לא אם אתה דתי או חילוני, אלא אם אתה צינור ההתגלות של ה' בעולם. המהר"ל אומר שהצופה מבחון רואה את הדברים אחרת ממי שנמצא בפנים. לכן מי שהיה צריך להעיד על מהותו של עם ישראל הוא בלעם, שבתור גוי ראה מבחון טוב יותר את המהות של עם ישראל. צריך להבין, זה לא 'גוי' שאני התחלתי אתו. הרבי מלובביץ' עסק בנושא וכבר לפני יותר ממאה שנה עסק בזה הרב אליהו בן אמוג מאיטליה".

שוב ושוב מדגיש הרב שרקי במהלך הריאיון את המונח 'תורת בני נח'. אני מנסה להבין מה כוללת אותה תורת בני נח, מעבר לשבע המצוות.

"תורת בני נח זה עולם רחב מאוד. בעיקרון ניתן לומר שביהדות יש שתי דתות. האחת ליהודים, שכוללת תרי"ג מצוות, והשנייה לשאר העולם והיא דת בני נח. כשלמעשה הברית עם בני נח קדמה לתרי"ג מצוות, שכן היא נכרתה עם נח לאחר המבול".

במה בעצם מתבטאת דת בני נח?

"ליהדות יש מסרים אוניברסליים. מטרת היהדות היא לנרמל את מערכת היחסים שבין הבורא לנברא, כשבני ישראל נבחרו לתקן את העולם כולו, ולהביא ברכה לכל משפחות האדמה. שבע המצוות של בני נח הן למעשה רק התשתית, בלעדיתה אין לנו בכלל שיח עם הגוי. רק אחרי שהגוי מקבל את המצוות הללו כתורה משמים הוא חלק מהדיאלוג שלנו, וככזה הוא יכול לקבל על עצמו עוד מצוות, שהן מעבר לשבע המצוות הבסיסיות, וכך הוא יכול להיות שותף מלא לתיקון העולם".

מה צריך לעשות כדי להפוך להיות בני נח?

"מדובר בטקס פשוט מאוד, בו המועמד עומד בפני שלושה תלמידי חכמים יהודיים, כמו בית דין רגיל לגיוור, ומול בית הדין הזה הוא מקבל את שבע מצוות בני נח, מקבל שהן מן השמיים ושפרשנות הפרטים היא לפי פרשנות חז"ל. אחרי כן חותם המועמד על ההצהרה וגם הדיינים חותמים עליה וכך הוא נהפך להיות בני נח. מדובר בטקס פשוט, אבל מאוד מרגש".

גם הביטוי הצטרף

במה 'דת בני נח' שונה מהנצרות והאיסלאם? הרי גם הן מאמינות בקדוש ברוך הוא, ושאר מצוות הבסיס נוכחות גם בדתות אלה?

"קודם כל צריך להיות הוגנים, בנצרות יש ממד של עבודה זרה, בטח מבחינת ההלכה היהודית. בייחוד כאשר הם עובדים לאדם והם מגישים את האלוהות. נכון שבשנים האחרונות נעשו הרבה מאמצים של הנוצרים להתקרב לעם ישראל, אבל ההבדל היסודי בין היהדות לנצרות נשאר. להגיד שהנצרות היא לא עבודה זרה לא עושה עם הנוצרים חסד. לכן הדבר הבסיסי שאנחנו מבקשים מנוצרי שבא

מה גורם להם להפוך לבני נח?

"יש היום צימאון רוחני ברור ברחבי העולם. יחד עם זאת, וזאת תופעה מעניינת מאוד, דווקא הדתות הממוסדות נמצאות בירידה, בעיקר בגלל תחושת מיאוס מהמסד הדתי. אבל הרצון לקשר עם אלוקים לא ירד ואף התחזק בשנים האחרונות, והרצון הזה מוצא את עצמו מסביב לעם ישראל".

יש כאלה שמתחילים בתור בני נח ובסוף מתגייסים לחלוטין?

"בהחלט. יש לא מעט אנשים שנמשכים ליהדות ושואלים את עצמם למה בעצם לא

להפוך לבן נח הוא לעזוב כל אמונה שקשורה באותו האיש. לגבי האיסלאם, נכון שהוא לא עבודה זרה, אבל הוא טוען שהתורה בטלה והאיסלאם מחליף אותה ואת עם ישראל. ואלה דברים שלא מקובלים בדת בני נח".

לפני שבע שנים, אז החל הרב שרקי לעסוק עם בני נח, הוקם מרכז "ברית עולם - המרכז העולמי לבני נח". דרך המרכז מתנהלת הפעילות בקרב בני נח ויצירת התקשורת עם הקהילות בהן הם גרים.

מאיפה מגיעים רוב בני נח?

"לרוב מדובר בנוצרים לשעבר שהתאכזבו

אנשים מפסיקים להשתתף באירועים משפחתיים בעלי סממנים של עבודה זרה, כמו למשל אירועים בכנסיות, ולפעמים בשביל להגיע למרכז של בני נח הם צריכים לנסוע שעות. זה לא פשוט, אבל הם מרגישים בתוכם שזו האמת והם מוכנים להקריב בשביל האמת

להתגייס. אני תמיד אומר שזה פוגע בתנועת בני נח" אומר הרב שרקי בחייוך. "רבים מן המתעניינים לא רוצים לוותר על הקהילות שלהם. שאלתי למשל את ראש קהילת בני נח ברוטרדם בהולנד, שעומד בראש קהילה של מאה וחמישים משפחות, למה בעצם הם לא מתגייסים. הוא ענה לי שהוא הולנדי. הוא נולד הולנדי, הוא מרגיש הולנדי, ה' ברא אותו הולנדי והוא לא רוצה לשנות את זה. הוא מאמין בתורה, הוא מאמין בעם ישראל - אבל הוא רוצה להישאר חלק מהעם ההולנדי".

איך הקהילות שמסביב מגיבות לבני נח?

"אנחנו חיים היום בעולם ליברלי, כך שלרוב המאמינים אין שום בעיה. בארצות האיסלאם המצב קשה יותר, בני נח חיים שם כמו אנוסים, אבל בשאר העולם לא מצאנו עוינות. ייתכן שברגע שהתופעה תהפוך להיות רחבת היקף, תתחיל התנגדות. אני מכיר מישוהו מכובד בצרפת, שבגלל שהפך להיות בני נח - אשתו

מהנצרות, אבל יש גם קבוצות ממדינות איסלאמיות ומדינות המזרח הרחוק. בסך הכל יש לנו כחמישים קהילות מסביב לעולם, ובנוסף לא מעט אנשים פרטיים. אנחנו מתקשרים אתם בעיקר על ידי אתר רב לשוני שיש לנו שמסייע להם בכל מה שהם צריכים".

הקהילות הגדולות של בני נח הקשורים למרכז ברית עולם פרוסות בכל רחבי העולם, כאשר במזרח הרחוק ניתן למנות קהילה של כחמישים משפחות בסנגפור, כאלף בני נח בפיליפינים - שם המדינה אף מכירה בהם כדת רשמית בשם 'חסידי האומות', קהילות רבות נוספות נמצאות בחלקים לשעבר של ברית המועצות כמו אוקראינה, בלארוס באירופה, קירגיזסטן שבאסיה והאי סחלין, אי שבשליטה רוסית באוקיינוס השקט. גם באירופה המערבית ישנן קהילות גדולות של בני נח. הקהילה הגדולה שיש בארצות סקנדינביה, למשל, הובילה לתרגום של אתר המרכז לשבדית.

פרויקט חדש בנריה

צמודי
קרקע

החל מ-
~1,180,000

דירות
ענקיות

החל מ-
~1,035,000

הריזהב

חייגו עכשיו
02-995-0997

הכומר של הקהילה הזמין את אחד הרבנים שלנו לתת הרצאה בקהילה על היחס של היהדות לנצרות. ההרצאה הייתה כל כך משמעותית עבורם, עד שחצי מהקהילה המקורית עזבו את הנצרות והפכו להיות בני נח.

לעבור לגויים?
אולי הם צודקים?

"בפועל ההוראה של הרבי הייתה שיפעלו במקביל, וזה כלל לא משנה שעדיין לא כל היהודים שומרים תורה ומצוות. מה שקורה בפועל זה שלא מעט פעמים בני נח מגיעים לכד לשליחי חב"ד כי הם צריכים עזרה הלכתית בכל מיני נושאים".

איזו עזרה הלכתית צריכים בני נח?

"תתפלא לשמוע שהם צריכים הרבה עזרה, ובנושאים סבוכים, כמו למשל נישואי בן נח לנוכרייה. היה לנו מקרה כזה באוקראינה שבו היינו צריכים לתת מענה. וגם שאלות כמו האם מותר להשתתף בחתונה של קרוב משפחה שמתחתן בכנסייה. צריך להבין שזה תחום שלא נידון לאורך השנים בספרות ההלכתית".

לפני כחמש עשרה שנה. חדי העין ישימו לב למשחק המילים בשמו של הארגון, מצד אחד 7 מצוות ל-70 אומות, וגם פרפרזה ל-770, מרכז חסידות חב"ד בניו-יורק.

"בשנות המ"ם, שנות ה-80, הרבי אמר שהגיע הזמן להביא את הנושא של שבע מצוות בני נח לכל באי העולם" אומר לנו הרב קלי. "הרבי העביר הרבה מאוד שיחות בנושא. אם הייתי מנסה לאסוף את כל השיחות שלו בנושא יחד הייתי יכול למלא שני ספרים גדולים".

הרב קלי נחשף לנושא על ידי הרב יצחק גינזבורג. "הרב גינזבורג הראה לי בזמנו שהרבי כותב על המדרש 'נתאוה הקדוש ברוך הוא להיות לו דירה בתחתונים' שאין הכוונה שרק עם ישראל ישמור תורה ומצוות, אלא שגם אומות העולם ישמרו שבע מצוות בני נח. מאז הנושא הפך להיות מרכזי אצלי".

לאחר ההחלטה לקחת את רעיון הפצת שבע המצוות למטרת חייו, הקים הרב קלי את עמותת 7for70, שהפכה עם הזמן לגוף מוכר מטעם האו"ם כארגון לא ממשלתי למטרות שלום. "חלק גדול בפעילות שלנו היה לעורר את שליחי חב"ד ברחבי העולם שצריך להתעסק בנושא הזה. הרבי כל הזמן אמר בשיחות שלו שהשליחים צריכים לפעול בקרב היהודים שישמרו תרי"ג מצוות ובקרב אומות העולם שישמרו שבע מצוות בני נח" אומר הרב קלי. "היו כאלה שהסתייגו, הם אמרו לי שעוד לא סיימנו לעבוד עם היהודים, אז מה העניין עכשיו

היהודייה מתרחקת ממנו".

תהליך הפיכתן של חלק מהקהילות לבני נח טומן בתוכו סיפורים מרתקים. "יש קהילה בדרום אפריקה של חמישים משפחות. הכומר שלהם פנה אלי וביקש שאשלח להם צוות רבנים כדי שיעביר אותם את הטקס לבני נח. ביום שהם עברו את הטקס הגיע גם הבישוף המקומי וביקש להפוך גם הוא לבן נח".

הסיפור המרשים ביותר אולי, מגיע מארה"ב. "יש לנו קהילה גדולה בטקסס של מאה וחמישים משפחות. לפני כן הם היו נוצרים רגילים. הכומר של הקהילה הזמין את אחד הרבנים שלנו לתת הרצאה בקהילה על היחס של היהדות לנצרות. ההרצאה הייתה כל כך משמעותית עבורם, עד שחצי מהקהילה המקורית עזבו את הנצרות והפכו להיות בני נח. הם אף הפכו את הכנסייה שם ל'בית כנסת לבני נח'".

בית כנסת לבני נח? יש לבני נח תפילות משלהם?

"בהחלט. כתבתי סידור מיוחד לבני נח שמכיל את כל התפילות שמתאימות להם".

אחרי אלפיים שנה

מה עוד מבדיל בין בן נח ליהודי במצוות שמותר להם לקיים?

"העובדה שבן נח יכול בימינו להקריב קורבן. היה לי מישהו מפנסילבניה שרצה להקריב קורבן בארץ. לנו כיהודים זה אסור בגלל שזה הקרבה מחוץ למקדש, אבל גוי יכול להקריב. אז הוא הלך להקריב בפעם הראשונה שתי יוננים ביישוב בית חוגלה ליד יריחו, ובפעם השנייה הוא הקריב בהר ציון ליד קבר דוד".

כשניסיתי להבין האם יש הבדל הלכתי בין גוי רגיל לבן נח, קיבלתי תשובה חדשנית. בית דין בראשות הרב הראשי לישראל, הרב דוד לאו, העניק מעמד של 'גר תושב' לג'ורג' שטרייכמן, נכד ליהודי המתגורר ברמת גן. בהרכב ישבו גם הרב ציון בוארון והרב ציון אלגרבל, וככל הנראה זוהי הפעם הראשונה מזה אלפיים שנה שבת דין מעניק למישהו מעמד של גר תושב.

הצורך שהוביל לחידוש הזה, היה 'היתר מכירה' השנוי במחלוקת שעורכת הרבנות הראשית בשנת השמיטה, במסגרתו נמכרות קרקעות לגוי. איסור 'לא תחנם' מונע מלמכור קרקעות לגוי, אך כשקונה הקרקעות איננו גוי אלא גר תושב, הרי שהתורה התירה לו את ההתיישבות בארץ ישראל. ג'ורג' שטרייכמן, תלמידו של הרב שרקי, היה זה שקנה את הקרקעות בשמיטה האחרונה שהייתה בשנת תשע"ה.

חסידו - אומות העולם

מלבד הרב שרקי, ישנם עוד לא מעט גופים שעוסקים בשבע מצוות בני נח. אחד מהם הוא ארגון 7for70, שהוקם על ידי הרב בועז קלי

מכתב הראשון לציון אל בני נח

מקום קבלת שבע המצוות בפני שלושה

בזכותך עוד משפחה

בשנה החולפת הצלחנו בזכות הסיוע שלכם, לעזור לאלפי משפחות לצאת ממצוקה כלכלית קשה אל דרך חדשה.

פעמונים
מגלים אחריות

פדיון כפרות - תרמו עכשיו!

www.paamonim.org | 1800-35-10-12

ניתן לתרום בבנק הדואר ח-ן 3535656 | או לשלוח לכתובת אורלוב 77 פתח-תקווה 4934286

פעמונים ארגון חסד (ע"ר) 2-270-039-58 | אורלוב 77 פתח-תקווה 4934286 | טלפון. 03-9127100 | פקס. 03-9127101

התרומות מוכרות לצרכי מס הכנסה לפי סעיף 46 | | info@paamonim.org

לבני נח? איך זה שונה מכל מקום אחר בעולם?
 "זה פשוט. קח למשל את יהודה ושומרון של
 היום. הרי אף אחד לא מאמין שהערבים יתנדפו
 פתאום מהארץ, וגם לקוות שנגיע להסדר של
 חיים משותפים של יהודים ומוסלמים הוא
 אשליה. רק פתרון של בני נח - כאשר הערבים
 יכירו בכך שזו ארצו של עם ישראל - יהיה
 הבסיס לשלום אמיתי".

הקביעה של הרב קלי, הכורכת את שבע
 המצוות עם תהליך שלום, נשמעת מעט נאיבית,
 אבל חדשות השנה החולפת נותנות לה אישור.
 בחודש ניסן האחרון בוצע פיגוע דריסה בגשר
 ווסטמינסטר, בסמוך לבית הפרלמנט הבריטי.
 בפיגוע נרצחו חמישה אנשים. בעקבות הפיגוע
 הוטל עוצר על הפרלמנט, הדיונים בו הופסקו
 וראש הממשלה תרזה מיי פונתה מהבניין.

הפיגוע הותיר את לונדון, שבה אוכלוסייה
 מוסלמית גדולה, שסועה בין שני העולמות
 שמתנגשים שוב ושוב בשנים האחרונות. מי
 שנקרא לפעול מאחורי הקלעים כמתווך בין
 הקהילה המוסלמית בעיר לשאר אזורי הבירה
 הבריטית, היה הרב הרשל גליק, חסיד חב"ד
 מקומי שבמהלך השנים יצר קשרים הדוקים
 עם ראשי הקהילה המוסלמית בלונדון. למעמד
 הזה הגיע לאחר שהפך לגורם מוכר בקרב
 בכירים בעולם המוסלמי.

הרב גליק העביר מסרים הן מצד השלטונות
 הבריטים לצד המוסלמי והן מצד ראשי
 המוסלמים שניסו לרכך את הזעם כלפיהם
 והבהירו באופן חריג שמעמי כי הם מגנים
 כל טרור. הרב גליק נקרא אל שרת הפנים
 בממלכת בריטניה, אמבר ראד, להתיעצויות
 בנושא, שם שוחחו על השלכות הפיגוע וכן
 הזומן למסור הרצאה בפני מאות שוטרים

שלטי חוצות בכפרים ערביים

כמו למשל אירועים בכנסיות, ולפעמים
 בשביל להגיע למרכז של בני נח הם צריכים
 לנסוע שעות. זה לא פשוט, אבל הם מרגישים
 בתוכם שזו האמת והם מוכנים להקריב בשביל
 האמת".

לונדון לא מחכה לי?

למה חשוב כל כך שדווקא כאן הערבים יהפכו

אז איך נותנים מענה הלכתי לתחום שלא מופיע
 בפוסקים?

"בשביל זה הוצאנו לאור 'שולחן ערוך' לבני
 נח. מדובר בשלושה כרכים שכתב הרב משה
 ויינר, שמהווים את הבסיס להלכות בני נח.
 מדובר בספרים די למדניים שכבר תורגמו
 לאנגלית, ועכשיו מתרגמים אותם לשפות
 נוספות".

הקהילות שאתן עובד הרב קלי פזורות בכל
 רחבי העולם, ממקומות פיקנטיים כמו יפן ועד
 לסולידיים יותר כמו ארה"ב, כאשר בברזיל יש
 כשלושים קהילות של בני נח הפועלות תחת
 המעטפת של ארגונו. אך המקום המעניין
 ביותר שהרב קלי פועל בו, הוא בקרב ערביי
 ישראל.

"אנחנו פועלים יחסית חזק בקרב קהילות
 ערביות בארץ. הפעילות שלנו היא בשיתוף
 משרד הפנים. אנחנו עובדים עם בתי ספר
 ערביים בגליל. לא מעט פעמים אני מעביר
 הרצאות לקבוצות גדולות של מאתיים
 ואפילו שלוש מאות חברה תיכוניסטים על
 שבע מצוות בני נח, וברוך ה', אנחנו רואים
 תוצאות".

כמה ערבים בארץ הם בני נח?

"עוד לא הגענו למציאות כמו שיש לנו בברזיל
 ששם יש קהילות שלמות שיושבות ולומדות
 תורה וחסידות. כאן זה עדיין יחידים, אבל
 המספרים גדלים משנה לשנה".

כיצד מגיבה החברה לאותם בני נח?

"זה באמת לא פשוט. אנשים עוברים מהפך
 בחייהם, וברור שזה ישפיע עליהם וגם על
 סביבתם. אחד מהבדואים אצלנו, שבעבר עבד
 במטרה והיום הוא מאבטח של ישיבת חב"ד,
 סיפר לי שמאז שהוא הפך לבן נח החיים שלו
 השתנו מקצה לקצה. הוא אדם הרבה יותר
 רוחני והרבה פחות חומרי".

"הם לא מרוכזים כולם יחד כך שאין להם
 אפשרות להקים קהילות חלופיות, ולעתים
 נוצרת מציאות של בדידות. אבל זאת לא
 בעיה רק של הערבים. אפילו בברזיל, שם
 הקהילות יותר מסודרות, יש את התחושה
 הזאת, כי אנשים מפסיקים להשתתף באירועים
 משפחתיים בעלי סממנים של עבודה זרה,

השר איוב קרא מקבל מהרב שרקי את מדליית הכבוד של ארגון ברית עולם

רב מכר

ספר ארחות אהרן
אור ועבודת המועדים

הספר
• שיעור ויבטור את לבבך ולבב בנך באור ועבודת הימים הקדושים.
• שילווה אותך בהרצנת נאמנה על כל פרטי העבודה שבהם.
• הצטרף לאלפים המעוניינים את נפשם בלימוד קבוע בספר קדוש זה.

ארחות אהרן
אור ועבודת המועדים

לימי הרחמים והסליחות ומועדי האיתנים חודשי אלול ותשרי מבחר שיחות קודש המעוררים את הלבבות כאות אהובן של ישראל

כ"ק מרן אדמו"ר מפניסק קארלין זיע"א

ספר יסוד ללימוד אופן עבודת ה' בימי האיתנים על פי תורת החסידות מיוחדת שניה במאירת ובוהרות | ערך ומסודר לשי עשים | בארצות סאריית עמים

להשיג בחנויות הספרים - להזמנות עד הבית, מכון מטה אהרן טל. 05271-41446

הכנעה חכמה
דעת כתר
נפש מידות
הבדלה בינה
רוח מלכות
המתקה
נצח

ללמוד, להעמיק,
לייעץ, לשנות
באמת

תורת הנפש

בית הספר הגבוה
לפסיכולוגיה יהודית

תכנית לימודים חד-תלת שנתית של היכרות מקיפה עם סודות הנפש ועם עולם הייעוץ והעזרה הנפשית.

שפת הנשמה שתשנה את חייך

ייעוץ וטיפול מתוך אמונה

לימודים במסלול בוקר/ערב

קבוצות נפרדות לנשים/גברים

מקומות אחרונים

ב"ה

"שִׁבְעֵנּוּ בַבֶּקֶר חֶסֶדָה וּנְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה בְּכֹל יְמֵינוּ"

בוקר של חסידות

צא ניר ונצמה מנוסי

בואי ללמוד את רזי הפסיכולוגיה היהודית בבוקר שישנה לך את כל השבוע!

11:30-10:00 **ניר מנוסי**
פרקי יסוד בתורת הנפש החסידית

13:15-11:45 **נעמה מנוסי**
עבודת הנפש על פי פרשת השבוע

נתן אהירטס אשתי הסדרת אלו אסדרה אמת

סדרת 28 מפגשים, ימי רביעי בבוקר רמת בית הכרם, ירושלים
מפגש היכרות: ז' תשרי תשע"ח (27.9.17)

לפרטים ולהרשמה: 02-9931480
ווטסאפ וסמס: 050-6394899

דעה 68 | אביחיל | 054-6880146

תורת הנפש
לפי שיטת הבעל שם טוב

www.torathanefesh.org
02-5662323
ירושלים | תל אביב | חיפה

YouTube

הרב קלי בהרצאה לתלמידי תיכון ערביים

במטה משטרת לונדון. בעצרת זיכרון מיוחדת לנספים שהתקיימה ליד בניין הסקוטלנד יארד נמצא הרב גליק עומד בשורה הראשונה עם המנהיגים המוסלמים בלונדון, ובראשם השיח סעיד רזאווי, וכן עם מפקד משטרת לונדון, ברנרד הוג'ן. הרב גליק הוזמן אישית על ידי מפקד המשטרה הלונדונית.

לאחר אותו אירוע התכנסו מפקד המשטרה וכן המנהיגים המוסלמים יחד עם הרב גליק. בפגישה המצומצמת והסגורה הזו דנו הנוכחים בפרוטרוט על המצב הביטחוני הנוכחי של בריטניה, כולל החששות המיוחדים של הקהילה היהודית כיום. הנוכחים הבינו כי סוגיה זו של מניעת סכסוכים והגנה על הקהילה היהודית נתונה בראש סדר העדיפויות.

קשריו הענפים של הרב גליק עם העולם המוסלמי, מנוצלים על ידי גורמים ממלכתיים עולמיים להעברת מסרים ולפעולות שיצרו גם את הבסיס להתקרבות של ממשלת ישראל למדינות מוסלמיות שבאופן גלוי לא מקיימות יחסים דיפלומטיים עמה.

בריאיון שנערך עם הרב גליק לקראת חג הפסח האחרון, סיפר על נסיעה למדינה מוסלמית, בהזמנת גורמים עולמיים. הוא העיד שראה שרבים בעולם המוסלמי מחזיקים בדעות קדומות כי היהודים הם הסיבה העיקרית לכל פרץ האלימות. בנוכחותו באירוע באותה מדינה, כך הוא מעיד, הצליח לשנות את דעת רבים מהמשתתפים.

בכל כינוס כזה, בו משתתף הרב גליק, נוצרים קשרים מיוחדים בינו לבאי הכינוס. הרב גליק עומד עם אותם מנהיגים בקשר רציף ומחדיר בהם מסרים חיוביים על העם היהודי, כשאת פעילותו החובקת עולם הוא מנצל בראש ובראשונה לפעול להחדרת שבע מצוות בני נח, מתוך הבנה שכך ירד מפלס השנאה כלפי יהודים. "רבים מציינים בפניי", אמר הרב גליק באותו ריאיון, "כי קיום אותן מצוות מגביר אצלם את האחדות בין כל חלקי העם והם מרגישים רצון לאהוב כל אחד ולא ההיפך".

איך אומרים לובהיץ' הערבית

חלק מהפעילות בקרב הציבור הערבי, החל הרב קלי לתרגם כתבי חסידות, יחד עם שאר כתבים תורניים שמתאימים לבני נח, לערבית. בשבוע שעבר הושק התרגום לערבית ל"שער הייחוד והאמונה" מתוך כתבי בעל התניא. "לערב ההשקה הגיעו לא מעט אנשים בכירים במגזר הערבי והדרוזי בארץ. גם השר איוב קרא (בן העדה הדרוזית), שאני קורא לו 'השר לענייני שבע מצוות בני נח', השתתף באירוע. חרץ ממנו היו עוד ש'ייח'ם ואימאמים. זאת הייתה הרגשה של ימות המשיח".

כשהשייח'ים והאימאמים קוראים את הספרים המתורגמים, כיצד הם מגיבים?

"הרבה פעמים כשהם קוראים משהו הם אומרים שזה מופיע גם בכתבים המוסלמים, כך שזה לא מרתיע אותם ולא יוצר עימותים על אמונתם הנוכחית. ככה יותר קל לעשות את המעבר בהמשך לבני נח".

ובפועל הדברים באמת דומים?

"רק ברובד החיצוני. אחרי שלומדים את הדברים יותר לעומק מבינים שתורת בני נח היא הרבה יותר גדולה מהאיסלאם".

פגישה עם שיח עדנן אוקטר בטורקיה לראיון ארוך בטלוויזיה שלו

אך לא כולם מקבלים את המיזמים הללו בצורה חיובית. הרב משה שטרנבוך, אב"ד העדה החרדית, מביא את דברי הרשב"א שסובר שעמי העולם אינם מצויים כיום על שבע מצוות בני נח. הוא אף מוסיף שגם בדברי הרמב"ם מדובר במחלוקת, ויש הסוברים גם בדברי הרמב"ם שעמי העולם אינם מחויבים בשבע מצוות בני נח כיום.

אין ספק ש"דת בני נח" היא תופעה ייחודית, על גבול הביזארית, אבל היא מושכת אחריה רבים. נכון להיום היא נמצאת בפריפריה של השיח בציבור הדתי (וגם החרדי), אבל ככל שהיא תהפוך למשמעותית יותר בקרב עמי העולם כך היא גם תעורר דיון נרחב בתוך העולם היהודי. ■

למה שהם לא יתגיירו?

"כי הם לא צריכים להתגייר" אומר הרב קלי בהחלטיות. "יש נשמות ששייכות לעם ישראל, ולגר יש נשמה כזו. גר שמתגייר מקבל נשמה חדשה של יהודי, אבל לא כל אחד מתאים לזה. למשל מי שבא אלינו בברזיל ואומר שהוא רוצה להתגייר, אנחנו לא נותנים לו להיכנס לקהילות של בני נח".

חלק בלתי מבוטל מהפעילות של הרב קלי מתבסס על פרסום. משעשע למדי לראות שלטי חוצות בכפרים ערביים, בהם תמונות של הרבי מלובביץ' וכיתוב בערבית. "בשביל להיכנס לשיח, חייבים שיווק. יש לנו מערך שלם שעובד על זה. אנחנו מפיצים פלאיירים, שלטי חוצות, ויש לנו ערכת כיס של שבע המצוות בערבית".

למה מקלות אהלנים!

אחת. יחידה. תמימה.

ההרשמה לשנה"ל תשע"ח
בעיצומה
לפרטים לימי הראיונות ולהרשמה
מוריה
052-6980522

הרב דניאל סטבסקי שליט"א
נשיא המכון

ר' הראל חצרוני
מייסד, מרצה וראש המכון

מרצים:

גב' שירה סלע | גב' פרחיה אפטר
הרבנית סגולה מלט | דיצה אור
גב' אורה חצרוני | שירלי לויטה
זו יחזקאלי | שבות אפשטיין

הדרך להגיע ל**נפש מיושבת** היא על-ידי **התורה**,
בשלמותה ובתמימותה, ללא השפעות זרות

לבחירתך שני מסלולי לימוד

שובי נפשי

השבת הנפש לאמת

תוכנית זו שנתית

לכל אישה הרוצה לעבור **מהלך פנימי בתוכה**,
להבין לעומק את הנשמה היהודית ולקבל **כלים מעשיים להתמודדות מול מצבי הנפש ביום-יום.**

למתאמות תינתן אפשרות לשנה שלישית
להצטרף לקבוצת המכוונת

הלימודים בימי רביעי בערב

משיבת נפש

הכשרת מכוונת לבניית הנפש

תוכנית תלת שנתית

לנשים הרוצות להיות **מכוונות בתורת הנפש**
וכן לנשים המכוונות נערות, נשים זוגות
המתמודדים עם מצבי הנפש לסוגיהן.
בהכשרה ניתנים **כלים מעשיים והבנה עמוקה על הנפש** דרך היהדות, בצורה עמוקה ויסודית.

הלימודים בימי שני בבוקר

משיבת נפש - הכשרה למכוונת רוחנית | www.meshivatnefesh.com | machonmeshivatnefesh@gmail.com

אלול, ראש השנה,
יום הכיפורים,
סוכות, הושענא רבה...
**"וכל ארבעים יום הללו -
הכנה לשמחת תורה"**
(אדמו"ר הזקן, סידור עם ד"ח מאמרי חודש אלול)

לא לפספס את 'זמן השיא'!

בוא לשאוב ולהישאב לתוככי שמחת התורה
בבית מדרשו של הרבי מלובביץ'
השיחות העמוקות והייחודיות במהותו של יום
מובאות כפי שהן בטעמן וניחוחן
בקנקן חדש, ערוך ומאיר עיניים

להשיג עכשיו באתר < tzama.co.il >
ובחנויות הספרים המובחרות

אז לא אבוש

משה שילת

אבוש בהביטי אל כל מצוותיך". בלימוד הרמב"ם אנו מונעים מעצמנו את הבושה של חוסר היכרות עם חלקים שלמים בתורה שלא למדנו ואיננו מכירים.

אי ידיעת ההלכה גורמת לאדם "נוזק", ואי ידיעת תמצית התורה כולה גורמת לנוזק מסוג אחר - "בושת", בושה גדולה. מגיע לנו להביט "אל כל מצוותיך", ובושה לפספס את ההזדמנות המוצעת לנו ביד החזקה לרמב"ם.

תשוקה לשלימות

קיים צד נוסף במשמעותו של לימוד זה: כאשר אנחנו רואים את ההיקף הגדול ב"ד הספרים של הרמב"ם, אנו מסוגלים לקלוט את ההיקף הגדול של מציאות החיים שחסרה לנו. מעטים יודעים כי רוב (!) מצוות התורה אינן נוהגות כיום. רק לאחר שאדם לומד את ענייני המקדש הוא יודע שחסר לו מקדש. לאחר למידה של הלכות סנהדרין ומלכים ניתן לקלוט עד כמה חסרים אנו מנהיגות ומלך בישראל. רק כך יכולים להיווצר תחושת מחסור וגעגוע אל העניינים הללו וגם רצון ומוטיבציה לקרב ולהביא את הגאולה השלימה, בה תהיה "תחיית המתים" למצוות התורה ולתחומים רבים שנלקחו מאתנו בשנות הגלות.

הרכי מלובכין' ראה עניין סגולי עצום באחדות ישראל בין כמה שיותר יהודים סביב לימוד יומי זה הכולל את כל התורה, וקישר את הלימוד הזה לזירוז הגאולה. ואכן הרמב"ם עצמו מדגיש מאוד את הגאולה וביאת המשיח ומסיים את ספרו בהלכות סדורות בעניין זה.

כתרה של תורה

ועל פי הפנימיות: ההלכות מכונות בגמרא בתואר "כתרה של תורה" (מגילה כח). האדמו"ר הזקן מסביר (תניא, אגרת הקודש כט) שהמשא ומתן התלמודי והעיון בטעמי המצוות מקביל למוח שבראש, ואילו המסקנה ההלכתית, שהיא תמצית הרצון האלוקי מאיתנו, גבוהה ונעלית מהעיון בדוגמת הכתר הסובב ומקיף את הראש.

בכדי לדעת הלכה למעשה, מספיק ללמוד את ההלכות הנצרכות בזמן הזה, אבל מצד היות ההלכות "כתרה של תורה", יש מעלה בלימוד כל ההלכות התורה, גם אותן שאינן נוהגות היום, מכיוון שבהן מתגלה הרצון האלוקי בשלמות. ה' הוא אחד השלם ורק בהקפת כל ההלכות אנחנו מתאחדים עם שלימות רצונו יתברך.

ספר 'היד החזקה', ספרו העיקרי של הרמב"ם והיחיד שנכתב על ידו בלשון הקודש, זוכה בשנים אלו לעדנה בזכות עשרות אלפי הלומדים החדשים ברמב"ם היום, מכל החוגים ומכל הגילאים.

בו' בתשרי, עם תחילת השנה, מסתיים מחזור לימוד הרמב"ם בכל מסלולי הלימוד ומתחיל מחזור חדש. זוהי הזדמנות מצוינת להצטרף ללימוד יומי מעשיר ומאתגר ועם זאת לא קשה במיוחד.

לפי הסדר שקבע הרבי מלובכין' זצ"ל, מייסד התקנה, הלומדים פרק אחד ליום מסיימים את הי"ד החזקה בכמעט שלוש שנים, והמצטרפים לסיירת של שלושה פרקים ליום מסיימים בתוך פחות משנה. הי"ד החזקה מורכב מארבעה עשר ספרים, שמונים ושלוש קבוצות של הלכות ואלף (כך, בדיוק אלף!) פרקים.

מה בעצם מיוחד כל כך ביד החזקה לרמב"ם ולמה 'חובה' לעבור עליו?

לדעת את כל התורה

הייחודיות של היד החזקה הוא ההיקף, התורה כולה מתומצתת בו, אין עוד ספר כזה שמביא את הכלל כולו לפרטי פרטיו.

הרמב"ם היה היחיד מגדולי ישראל בכל הדורות שלקח על עצמו את משימת הנגשת כל ההלכות התורה כולה לכל יהודי. זהו סיכום כל התורה שבעל פה בסדר מופתי ומדויק: "קראתי שם חיבור זה 'משנה תורה' לפי שאדם קורא תורה שבכתב תחילה ואחר כך קורא בזה, ויודע ממנו תורה שבעל פה כולה ואינו צריך לקרות ספר אחר ביניהם" (הקדמת הרמב"ם). ובהתאמה לכל יהודי: דברי הרמב"ם קצרים וברורים, הלומד אינו 'מאבד את הראש' ורובם ככולם מתאימים להילמד על ידי כל אחד אף ללא רקע. "כל הדינים גלויים לקטן ולגדול בדין כל מצוה ובדין כל הדברים שתקנו חכמים ונביאים", "כולם בלשון ברורה ודרך קצרה, עד שתהא תורה שבעל פה סדורה בפי הכל בלא קושיא ולא פירוק" (שם).

בלימוד ייחודי זה ניתן לתפוס את ההיקף של התורה. לא מדובר כאן על לימוד עיוני בפרט כזה או אחר ואף לא בלימוד שהוא דווקא למעשה אלא בלימוד של המכלול - "ידיעת התורה", לתפוס את ההיקף. בלימוד הרמב"ם מקיימים את מצוות "ידיעת התורה" הנוספת על המצווה ללמוד תורה בכל רגע פנוי.

הפסוק שאותו מצטט הרמב"ם בפתחת חיבורו אומר הכל: "אז לא

מגוון רב של שיעורים ושני מופעי זריחה

הרב חיים דוקמן | הרבנית ימימה מזרחי | הרב חיים נבון | הרב ערן תמיר | הרבנית אסתי רוזנברג
הרב שמואל אליהו | ד"ר טובה גנדל - המפכ"ל - רוני אלשיך | יאיר שחל | הרב יעקב אריאל | סיון רהב מאיר
ד"ר מרדכי קדר | הרב יעקב מדן | הרב אייל ורד | הרב רמי ברכיהו | הרב יהושע שפירא | מיכל וולשטיין
הרב יובל שרלו | הרב דני איזק | הרב חגי לונדין | הרב מתניה ידיד | ד"ר לאה ויזל | אלחנן ניר | הרב שלמה שפר
הרב ליאור אנגלמן | הרב יונה גודמן | הרב אלישע וישיצקי | הרב רן שריד | רחלי פונקל | הרב שבת רפפורט

מופעי התורה לנשים | מופעי התורה לילדים | **אודהליה ברלין | יונתן רואל** | מופעי התורה לילדים | מופעי התורה לנשים

להרשמה מוקדמת במחיר מוזל והבטחת מקומות: tickchak.co.il/bna | חפשו בגוגל - הושענא רבה בר אילן

אור תורה
מתוך ערפל
אתגרים וצמיחה בדרך של גאולה

תנועת הבוגרים של בני עקיבא ולשכת רב הקמפוס
מזמינים אתכם

לתיקון ליל הושענא רבה באוניברסיטת בר אילן | יום ג' | כ' בתשרי | 10.10

הבעל שם טוב אומר...

הרב שמואל טל
ראש ישיבת תורת החיים

לא לסמוך על הגיבורים

שמעתי ממורי ולה"ה משל על בעלי תפילות בימים נוראים, שלא יסמכו עליהם בני העולם, רק ישתדל כל אחד להתפלל עבור עצמו. אמר משל: פעם אחד היו שני מלכים נלחמים יחד, ומלך אחד היה אדיר ותקיף שהיו לו גבורי חיל מלובשים בשריון וקשקשים וכו', וזה המלך שכנגדו הלך למצוא אנשים גבורים כאלו ולא עלתה לו וכו', עד שאמר לחילו שלא יסמכו על הגיבורים.

(בן פורת יוסף מד ע"ב)

הבעל שם טוב הקדוש מלמד במשלו שהמלחמה מוכרעת על ידי המוטיבציה ומסירות הנפש, ולא על ידי הסתמכות על גבורתם של אחרים. דווקא החיילים שלא היו מלובשים בשריון וקשקשים הם אלה שניצחו במלחמה, משום שהם עמלו והתאמצו בעצמם, מתוך אחריות גדולה לעתיד הממלכה.

הבעל שם טוב מדרוך אותנו לא לסמוך על בעלי תפילות, אלא להתמסר בעצמנו לעבודת התפילה בימים הנוראים. הוא אמר את זה בדורו שהייתה בו השראת שכינה על צדיקים רבים, ומזה נלמד בקל וחומר לדור שלנו, שאין אפשרות לפטור את עצמנו מעבודת התפילה ולהעביר לאחרים את המשימה. כל אחד מאתנו חייב להשתדל בעצמו ולא לסמוך על אחרים.

בדומה למציאות של הסתמכות על בעלי תפילות, ישנה גם מציאות של הסתמכות על האווירה המיוחדת בבית הכנסת, הציבור הגדול והמנגינות המרוממות, המביאה את האדם להסתפק בזה ולא להתמסר לתפילה מעומק הלב. לפעמים אנשים נוסעים למרחקים גדולים כדי להתפלל במקומות שונים, ועלולה להיווצר תחושה שבזאת מסתכמת ההשתדלות. הבעל שם טוב מלמד אותנו שהעבודה העיקרית היא עבודת הלב הפנימית של הממלכה והחזרה בתשובה של כל אחד מאתנו.

חשוב לא לדמיין ולא לקפוץ למדרגות וכוונות שאיננו נמצאים בהן, אלא להשקיע בכוונות הפשוטות שאנחנו מכירים, ולהאמין בחשיבותן וברצונו של המלך החפץ בחיים לקבל את תפילותינו. וכמו שאנשי החיל ניצחו בלי שריון וקשקשים, כך גם אנחנו יכולים לנצח בע"ה עם הכלים שישנם בידינו כעת.

ה' יתברך מצפה לכל אחד מאתנו, ותפילותינו הבוקעות מעומק הלב הן אלה שעושות את הרושם הגדול ביותר בשמים, וכוונה טהורה לשוב אל ה' היא זו שמזכה אותנו בדין. ה' אינו מצפה לשום דבר אחר, מלבד פתיחת הלב שלנו וההשתוקקות שלנו להתקרב אליו. כשנפתח את לבנו ונבטא בשפתינו את גודל הכיסופים שלנו לשוב אליו בתשובה שלמה, ולהמליך אותו עלינו ועל כל כוחותינו ומעשינו, נזכה לשנה טובה ומתוקה ולהיכתב ולהיחתם בספרם של צדיקים גמורים.

מסמך הבנות לשנה החדשה

בשירו הנפלא "נסים" מתאר המשורר יהודה עמיחי את יציאת מצרים (לא התבלבלתי בחג, תכף תבינו) מנקודת מבט אנושית, גשמית: "מרחוק כל דבר נראה נס / אבל מקרוב גם נס לא נראה כך. / אפילו מי שעבר בים-סוף בבקיעת הים / ראה רק את הגב המזיע של ההולך לפניו ... / ולכל היותר, במבט חטוף לצד, / דגים בשלל צבעים בתוך חומת המים". במילים אחרות - אין בעל הנס מכיר בנסו. הוא עסוק בללכת, לעשות, להכין מקום חדש למדרך הרגל. מה שאנו מכירים בדיעבד כנס הגדול והנפלא בתולדותינו, היה נראה בזמן אמת כמעט יומיומי.

להפוך את השאלה לתשובה

שנה חדשה בפתח, וכמו תמיד, כל אדם שרוח של רצון להתקדמות מפעמת בו, מכין לעצמו מסמך הבנות. מה יהיה מותר השנה, מה אסור. מה כדאי. על מה להקפיד. איפה לוותר. מהן המטרות ומהן הדרכים שצריך לסגול כדי להגיע אליהן. מסמך הבנות הזה תמיד מגיע כשאנחנו רוצים להתחיל מחדש, לאתחל את עצמנו, ליצור לעצמנו כמה כללים שיהיה לנו פשוט לזכור, שילכו איתנו ואנחנו נשמור עליהם, ואז הם ישמרו עלינו.

ותמיד בתחתית מסמך הבנות הזה מתפרץ איזה לוע געשי של פחד, וככל שהסעיפים הולכים ורבים כך הוא הולך ומתלהט. והשאלה המבוהלת שעומדת בבסיסו היא תמיד זאת: האם באמת אצליח לבחור נכון כשיגיע הרגע? האם

באמת אצליח להיות טובה אל עצמי מכאן והלאה? לשמור על הכללים שהצבתי לי, להיות ערנית כשדברים מזיקים לי? ושאלת השאלות: האם אני יכולה לסמוך עלי?

והאמת הפשוטה היא שהירידה אל הסעיפים וסעיפיהם הסעיפים והכללים ומסמך הבנות לא תמיד נצרכת. צריך פשוט להפוך בעדינות את השאלה לתשובה:

כן. בכל מקום שאלי אגיע ואזדמן אני אהיה טובה לעצמי. אני אבקש להיות ערנית כדי לבחור נכון. אני אהיה מסופקת מצבור של בחירות טובות ומדריקות, בזו אחז זו. בהקשר זה, חשוב לי להבהיר משהו: רבים תופסים את המושג "דיוק" כאובייקטיבי ומותאם לכולם, נמדד על פי סרגל, ואוי למי שלא עומד בסטנדרטים. ולא כך הוא. דיוק הוא תמיד יחסי, סובייקטיבי, מותאם לזמן שבו נמצאים, לאפשרויות שעומדות בפנינו, למי שאנחנו באותו רגע. ושם, רגע הדיוק, הוא לבחור נכון מתוך כל מה שמונח לפניי. לא מתוך סרגל מאמצים מדומיין אלא מתוך מי שאני ומתוך הרגע הזה. וכשמדייקים באמת, יש שמחה אמיתית, התעלות, נחת נפשית, והרגשה טובה ורכה שמתפשטת בתוכנו.

אז כל שנצרך הוא להפוך את הספק לתשובה. בעדינות, בלי להילחץ מהכללים. הם טובים כדי לכוון את הדרך, אבל בזמן אמת, בזמן שהשנה החדשה הזו תיפרט לשעות, ימים, רגעים, ונראה אותה לא ממעוף הציפור והתכנון אלא נסתכל לנסים שבעזרת ה' יבואו בה ישר בעינינו, נזכור רק דבר אחד: כן. אני טובה אל עצמי ואהיה טובה אל עצמי. תמיד. בגלים הנעימים ובגלים הסוערים. והתשובה הזאת נותנת ביטחון ושייכות, ומחדשת אותנו לגמרי.

להכניס אופטימיות

ונכון, ראש השנה הוא באמת לא החג של קריעת ים סוף, אבל גם בו יש מימד עמוק של גאולה. אנחנו זוכים להיכנס שוב אל שנה שבה ריבוננו של עולם חופה עלינו, חומל עלינו, מלמד ומתקן אותנו, גואל אותנו. ובכל קריעת ים כזו צריך קול קטן שלוחש: הסיכון מאחוריך, הסיכוי מלפניך. אל התבלבלי. ואוחז ומיישר את זווית הראיה למקומה הנכון. בכל קריעת ים סוף צריך להניח בצד את הדיאלוג עם כישלונות ופצעי העבר, לקחת הרבה אוויר ולהכניס אופטימיות, מלאות, אמת ואור אל היבשה החדשה. להיכנס אל השנה החדשה בלב שמח וברגל ימין. תחל שנה וברכותיה, חיים ושמחה ושלוש.

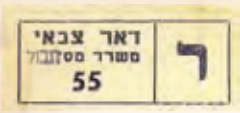
alluma@gmail.com

ספרי איכות לכל המשפחה
להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה ראשית: 03-9600770

זלמן רודרמן

להתרגש, להחכים, ליהנות.

צבא לחיילים

פרץ איינהורן

לשנה של זיכוי הרבים נכתב ונחתם

אין לנו שום אינטרס פרטי, אנחנו פשוט מתלהבים וממש שמחים לקיים את מצוותיו של מלך מלכי המלכים. ממש מתמלאים מהידיעה שאנחנו בצוותא אתו יתברך.

אין כאן שום כפייה!

אנחנו שואלים מתוך אהבה אמיתית ושלמה - "כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם" - ורוב רובם של החבר'ה מחזירים אהבה אמיתית ושלמה וממש שמחים לחטוף עוד מצווה.

ברוך ה' יש לי הנהגה טובה מאז שהגעתי למבצע צבר: כל בוקר אני מניח תפילין בפלוגה, הולך עם תפילין לבית הכנסת וחוזר להוריד אותם בפלוגה - חשוב לי מאוד להסתובב עם התפילין בבסיס. כשישראל קדושים רואים את התפילין, משהו טהור מבפנים בוודאי זו!!

בשבתות בצבא, וגם בבית, אני נוהג להגיד לכולם: "שבת שלום" - אני בטוח שזה פועל הרבה מעבר לסתם מילים שיוצאות מהפה. מה שבטוח זה שבגלל שיש לי וודאות שזה פועל לטובה על אחרים, זה ממש פועל לטובה עלי ומשמח ומחזק אותי מאוד.

טוב, היה חשוב לי לשתף אתכם. ראש השנה, יום הדין, עבר עלינו ממש לטובה בחסדי שמים, אנחנו בעשרת ימי תשובה, רוב רובם של החבר'ה מתכוננים לצום של יום כיפור ואני כבר התחלתי לעזור לרב של הבסיס לבנות את הסוכה. יש לי תכנון ביציאה הבאה לקנות שלושה סטים של ארבעת המינים למהדרין מן המהדרין ולזכות את האחים שלי ואת כל החברים מהגרוד ומהבסיס.

ושוב, ברגע זה שאני כותב מתמלא לבי בהודאה ופי בתפילה: "יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתכתוב ותחתום אותנו בספר מזכי הרבים, שנזכה להיות מלאים בעזות דקדושה ולעשות את רצונך כרצונך בלב טהור. ושנזכה להיות רגישים לחברים שלנו מהצבא ולכל הסובבים אותנו, ושתינת לנו תמיד רעיונות יצירתיים איך להוסיף קדושה במחנה הצבאי מתוך אהבת חינם ומידות טהורות" אמן.

ושנזכה שיהיה שם שמים מתאהב על דינו תמיד.

חשבתי לעצמי באיזו קבלה טובה אפשר להתחזק לקראת השנה החדשה הבאה עלינו לטובה.

ראיתי שופר, לקחתי אותו בידי ותקעתי בו מספר פעמים, ושמחתי. ממש שמחתי. קול השופר עורר אותי. ה' יתברך אוהב אותי, אוהב אותנו, את ישראל קדושים.

קיבלתי החלטה: השופר בא אתי לצבא, אני הולך להשמיע קולות במחנה. לא רק לעצמי, לכל חבריי ואחיי הלוחמים, ולשאר החיילים, המפקדים והנג'דים בבסיס.

ברוך ה' אני מחובר לחבר'ה מצוין, אחים לכיתה ולמחלקה, עברנו הרבה ביחד בימים ובלילות בשנתיים וחצי האחרונות.

יושב לי בראש וחקוק לי בלב: "לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות" - ככה אני משתדל לחיות, בכל זמן אפשרי אני עם החבר'ה, מדבר אתם, צוחק אתם, מתעניין תמיד בשלומם ובשלום משפחתם: אחים, אחיות, הורים, מחשבות ורגשות.

ביום הראשון הייתה לי שמחה מיוחדת: "שמחה יום א" אמיתית, ממש חכייתי וציפיתי לפגוש את החבר'ה ולהראות להם את השופר. ממש היה ברור לי שכולם ישמחו בזה, כולם יבקשו לתקוע ולהשמיע קולות אלוקים חיים.

כן, אני יודע שבשבילם זה לפעמים רק אתגר או שעשוע נחמד, להצליח להוציא קולות, אבל אני בטוח שיש כאן ממש הזדמנות מצוינת קצת לדבר ולשתף, לחבר ולספר לחבר'ה על סיבות התקיעה ומדוע דווקא תקיעה, שברים, תרועה, אני ממש אוהב לדבר עם החבר'ה, וברוך ה' הם, כמו כולנו, פשוט צמאים לדבר ה' יתברך.

כך בדיוק היה. נפגשתי עם החבר'ה והוצאתי את השופר, הראיתי לכולם ותקעתי בשמחה, וכפי המתוכנן רבים ביקשו לתקוע והסברתי קצת מהמעט שלמדתי ואני יודע.

תודה לך ה' יתברך שפתחת את עיני וראיתי את השופר, ותודה רבה לך שנתת לי את המחשבה לקחת את השופר אתי לצבא!

היו הרבה מאוד תקיעות לאורך כל חודש אלול, אבל בראש השנה היה השיא, לאחר התפילות הארוכות, עברתי בעמדות השמירה ובחדרים, ובירכתי את כולם: לשנה טובה תכתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים ולשלום בספרן של צדיקים, ושאלתי: רוצים לשמוע קול שופר? רוב החבר'ה ענו: בוודאי, נשמח.

ושוב לבי התמלא הודיה ושפתותיי תפילה: "יהיה רצון שתהא השנה הבאה עלינו לטובה - שנה של זיכוי הרבים, שנה שיהיה שם שמים מתאהב על דינו בכל המקומות ובכל הזמנים".

חיילים אהובים!!!
אסור להתבייש!
כולנו חייבים להתחזק בעזות דקדושה.
"והיה מחניך קדוש" - זאת המטרה!

תוכנית שנתית

בוקר לימוד נשים באריאל

ללמוד ולהתמלא בעוצמות של תורה והכול קרוב לבית וללב

יום מלא: 6*400 ₪ • שני שיעורים: 6*275 ₪ • שיעור אחד: 6*170 ₪

לפרטים והרשמה • רותם • 052-4767011 • bnashim@netzerariel.org

ימי שני ג' במר-חשון - י"ב בתמוז (23.10.2017-25.06.2018)

9:00-10:30
הרבנית עידית איצקוביץ'
נשים בתנ"ך - סדרה ב

10:30-12:00
הרבנית אפרת טויל
מסילה אל החיים - לימוד במסילת ישרים

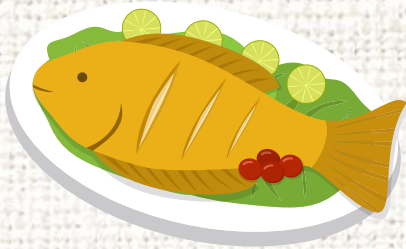
12:15-13:15
הרב ארי לנדא
עיון ומשמעות בפרקי תהילים

יום היכרות חימום!
בואי להתנסות ביום הלימודים המלא בתאריך ה' בתשרי 25.9

על כן יאמרו המשלים

משלי החסידות לשולחן החג ושאלות לדיון משפחתי

ליקוט: אהרן לויין
כתיבה: אהרוני ברנשטיין

קמעא קמעא

"כי עמך הסליחה למען תורא". לכאורה אינו מובן דנותן טעם לשיסלוח כדי שיראו ממנו. והרי הסברא נותנת להיפך שאם יתנהג הכל במדת הרחמים להרבות לסלוח לא יתייראו כל כך מלחטוא ולא יהיה היראה גדולה כל כך על החטא?

משל למי שחייב לבעל חוב סך רב ואין ידו משגת כי אם לפרוע המחצה וגם זה בכמה שנים מעט מעט מידי שנה אזי אם הבעל חובו יהיה טוב ויקבל זה ממנו אזי ישתדל בכל לב לסלק לו מעט מעט כפי שידו משגת

אבל אם הבעל חוב קשה ורוצה שיסלק לו עד גמירא

ולא ישאיר לעצמו כלום. אזי הלוח יתייאש מזה ולא יסלק לו כלום. כן הוא ענין התשובה.

וזהו שאומרים בתפלת נעילה "ותלמדנו ה' אלוקינו להתוודות לפניך למען נחדל מעושק ידינו".

(בעל התניא)

אם הקדוש ברוך הוא סולח לנו - אנחנו כמו לוה שמחזיר רק חלק מהכסף?

האם הקדוש ברוך הוא באמת מסתפק במועט?

כיצד משיב המשל לשאלה שהוצגה בראשו?

למען ה'!

בשם הצדיק מרוזין ז"ע שאמר להש"ץ בימים הנוראים, למען ה' שיתפלל בלי עצבות.

ואמר לו המשל מבן המלך שברח אל הליסטים ופשע עמהם, ואחר כך נתחרט, ושב אל אביו ובכה לפניו שיקרב אותו ולא האזין המלך אליו.

והבן היה חכם ותמה בלבו, היתכן שאביו המלך בעל הרחמים לא יחפוץ לקרבו, והשיג בדעתו כי זהו לפי שהוא חלק מהאב, וכאשר הוא בעצבות מעורר גם כן עצבות אביו, ונזכר על ידי זה מה שחטא כנגדו, ולכך אינו חפץ לקרבו.

מה עשה, התחיל לעורר שמחה ושעשועים שזכה לבוא לפני המלך, ושהוא בוטח בחסדו שיקרב אותו, ועל ידי זה קירבו אביו המלך.

הזולתיות היא עצמה החטא. התשובה באה לשנות את יחסינו, אנחנו בטוחים בקשר ובזהות. לא צריך להתחנן שה' יקבל אותנו, אלא לקפוץ ישר פנימה ו"להתקבל" את עצמנו.

האם אתם מכירים אנשים שיעלבו מכך שתבקשו מהם סליחה לפני יום כיפור?

עם יד על הלב, מה מוזיק אכפתיות גדולה יותר וכאב עמוק יותר על החטא - להתפלל על התשובה בבכייה או בשמחה?

לסגור בסטה, ולהתרומם

הרב הקדוש ד"ר גורדין ז"ל, שהיה מתחילה בעל עבירה ואחר כך נעשה בעל תשובה גדול ומקורב של הרה"ק המגיד זצ"ל, שאל פעם את המגיד עצה על מה שלפעמים מבלבל אותו מחשבות ממעשיו הרעים הקודמים.

ואמר לו הרב המגיד זצ"ל על דרך משל לאחד שהיה לו בית מרזח שהגויים היו באים שם תמיד לשתות יי"ש וגם בלילות היו באים לשתות אחר כך עזב את הפרנסה הזאת ונעשה סוחר יערות ועשיר גדול

אך הגויים הרגילים כאן ביי"ש באים בכל לילה להעיר אותו שייתן להם יי"ש לשתות.

אזי הוא עונה להם כל פעם שאין זה כבר פרנסתו ואינו שייך כבר בזה. וכמו כן ישיב למחשבותיו ממעשיו הקודמים הבאים ודופקים על דלתי לבו איני כבר אותו האיש, אני כבר בריה חדשה שאין לי שום שייכות למחשבות כאלו ואז יפרשו כבר ממנו.

כשהמחשבה באה ודופקת על דלתי הלב - איזה כוס משקה היא רוצה שנמזוג לה?

אם חזרת בתשובה ואני עדיין חושב מחשבות של פעם - מה זה אומר עליי?

החייל מתחת לגשר

הרב הקדוש מרוז'ין אמר משל לקיסר שיצא לדרך ושלחו חיילים לנקות הדרכים ולהכניסם כדי שהמלך יוכל לעבור והצריכו לסמן שהמלך כבר יכול לעבור, והיה שם חייל אחד שהוצרך לנקות הגשר מכל המכשולות, וכאשר הגיע הזמן שהמלך הוצרך לעבור ויקדה החמה באותו היום, וירד למים לרחוץ גופו, ובדיוק אז הגיע מרכבת המלך. וחשב שהרי הוא צריך לסמן למלך אם יוכל לעבור, ומיד עלה ללא בגדיו ועשה למלך הסימן, כשראהו המלך שאלהו מדוע הוא ערום ללא בגדים, והשיב אמנם חטאתי בזה שעזבתי את תפקידי, אבל האם בגלל זה גם אגרום שהמלך ימתין בעבורי, הלא אין זה כבוד למלך. ואמר הסבא קדישא, שזה אמר הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון "מי הגיד לך כי ערום אתה" - גם אם נכשלת בעבירה אינך צריך לשקוע בבוץ.

איך לדעתכם הגיב המלך לדברי החייל?

אמנם אין זה מכבודו של המלך להמתין, אבל גם אין זה מכבודו של המלך להתכבד בחייל ערום... מדוע - במשל ובנמשל - עדיף הביזיון במפגש על הביזיון בהמתנה לחייל שיתלבש?

האם הגעתם לימים הנוראים כמו חייל מצוחצח או כמו חייל מתחת לגשר?

על טעם וריח

משל למלך שהודיע מביאתו למקום פלוני, והתחילו בני העיר להתכונן וכל אחד רצה להכין את ביתו כדי שהמלך יתאכסן אצלו. והיו כמה בני אדם שהתחילו לנקות את האשפות, והזבל שסביב ביתם ולאספם כדי להשליכם החוצה, ומתוך כך העלו צחנה גדולה. ולפתע פתאום בא המלך ולא נמצא מקום מתאים עבורו,

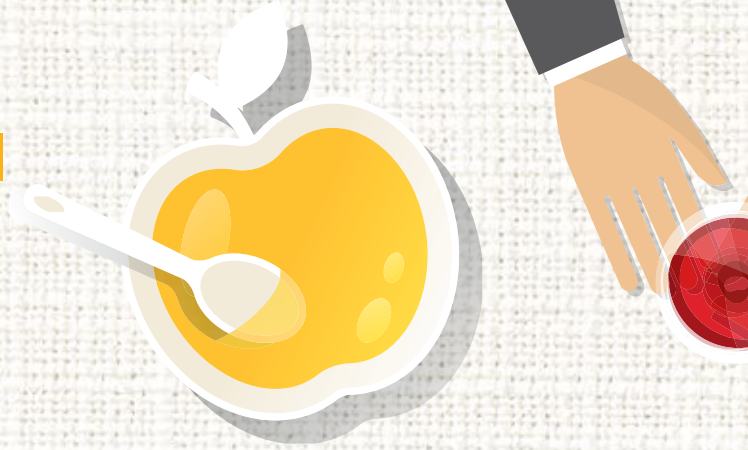
אלא שהיה ביניהם אחד שעשה בחכמה וכיסה את כל המקומות שלא היו נקיים ונדרף מהם ריח רע על ידי שפיזור מלמעלה חול נקי ועל ידי זה היתה האפשרות למלך להתאכסן אצלו.

החול הטהור הזה הוא שמחה, המכסה את כל חלקי הרע שבאדם בעת עשייתו מצוות ומעשים טובים ובעת שרוצה להתדבק בהקדוש ברוך הוא. וזהו שכתוב "על כל פשעים תכסה אהבה" - רצונו לומר שצריך תחילה לכסות את הסרחון הנורף ממעשי הפשע, ובמה מכסים אותו? באהבה. ועל ידי זה יכולים אחר כך לשוב אליו יתברך בתשובה אמיתית.

לא טוב לנקות את הזבל? הרי רוצים לנקות אותו!

איך אפשר לכסות סירחון באהבה?

"לפזר חול מלמעלה" זה לא להתכחש?

פסיעות קטנות גדולות

הסבא קדישא הר"מ מלכוביץ' אמר על הפסוק "שובו אלי ואשובה אליכם"

משל לבן מלך שנשבה לבין הליסטים ונתרחק מאוד מאביו המלך שאם יחזור בפסיעותיו הקטנות מתי יגיע אל המלך. וישלח המלך להודיעו: דע כי גם המלך מצפה לתשובתך אך כל זמן שלא תתחיל - לא יתקרב המלך אליך אבל אם תתחיל לשוב אליו בפסיעותיך הקטנות, יעשה המלך כמו כן לעומתך, ויתקרב אליך בכוחו הגדול ובפסיעותיו הגדולות עד שבזמן מועט תתקרבו יחד

וזוהו "שובו אלי" - בכוחכם הדל, "ואשובה אליכם" - ברחמים גדולים.

למה המלך לא יוצא לדרך לפני בנו?

מצד אחד הפסיעה הראשונה היא של הברך, מאידך, את רוב הדרך עושה האב... האם עיקר התשובה היא היכולת שלנו לחולל שינוי בבחירתנו או שעיקרה חסד ה' שמתרצה (שששש... ואולי יש אפשרות שלישיית?)

זמנך עבר

הרבי ר' מנחם מענדל מרימנוב אמר לתלמידיו, אני אומר לכם איך הוא התשובה והחרטה.

מעשה באחד שהלך לשוק לעיר גדולה עם סחורה, והיה רואה שלא בא עדיין שום סוחר והוא יחיד בסחורה זו. הלך לאכסניא ואכל ודשן וישן, ואחר כך הלך לשוק ושמע שהמלך מבקש סחורה כזו, ורוצה ליתן סך גדול בעד כל אמה, וחשב בדעתו למחר יתנו לי יותר. והלך עוד לאכסניא כנ"ל.

ויהי ממחרת שמע שהמלך גותן עוד יותר בעד כל אמה, וכן הרבה פעמים.

עד שבא לשוק ושמע שהמלך אין לו חפץ בסחורה הזו. ויהי כשמעו את זאת, הכה בראשו וצווח 'מה עשיתי?! הלא היה לי ריווח גדול ועושר, ואף על פי כן לא השגחתי על זה רק אכלתי וישנתי, אוי ואבוי איך אבוא לביתי למקומי אשר אני יושב?!'

זאת נקראת חרטה, אם הוא באופן כזה.

המשל עוסק בעוצמת החרטה. מהו הדימוי שנותן המשל לחטא?

מהו הגורם המרכזי לנפילה? למה הסוחר לא מכר את הסחורה?

האם יש דרכים נוספות להעריך חרטה, מלבד מדד הכמות (קצת מתחרט, מתחרט הרבה)?

אסירים בארמון המלך

משל למלך שעשה סעודה כידו הרחבה והמלאה וגם אחרי ששריו ועבדיו אכלו ושתו כבר כרצונם עדיין נשאר הרבה כי המלך הכין בלי גבול, כיד המלך והלכו והזמינו את כל בני המדינה לסעודה ועדיין נשאר הרבה ומכיוון שאין זה לכבודו של מלך שיזרקו לאשפתות את הגותר מסעודתו היו מוכרחים להזמין את כל היושבים בבתי הסוהר ובתוכם את הפושעים והמורדים וחייבי מיתות שיאכלו מסעודתו של המלך וזהו "וסלחת לעווני - כי רב הוא"

רוצה לומר שמידת החסד שלך הוא כל כך רב, והוא באין סוף וגבול, כי כשם שהקדוש ברוך הוא הוא בלי גבול, כמו כן מידת החסד שלו. ועל כן אני מבקש שתסלח גם לעוני - שיהיה מקום להתפשטות רוב החסד שלך.

מכל הסועדים, מיהם אלו שגרמו לגילוי הגדול ביותר של כבוד המלך?

"היו מוכרחים" - באמת היו מוכרחים?! בדרך כלל האסירים מוכרחים, ואילו המלך בוחר מה ברצונו לעשות.

מתחו קווים:

הכרח (חייבים)	תשובה
חופש (רוצים)	חטאים

בגדים מעוררי רחמים

מלך בשר ודם שנסע ליער גדול, עד שבא לעומק היער ולא מצא הדרך הנכון והישר לשוב לביתו, וראה ביער אנשים כפרים ושאלם על הדרך, ולא הכירו את המלך, ולא ידעו מה להשיב לו כי מעולם לא ידעו את דרך המלך הגדול הנכון והישר. עד שמצא איש חכם ונבון, ושאלו על הדרך, אז הבין החכם שהמלך הוא, ונודעזע לאחוריו, ושמע תיכף לרצונו, ויראהו את הדרך, כי מרוב חכמתו ידע את הדרך המלך הנכון והישר, ויולך את המלך לבית המלוכה ויושב אותו על כסא מלכותו אשר בבית המלכות וימצא האיש ההוא חן. ויהי אחרי ימים רבים חטא אותו האיש למלך, ויקצוף עליו המלך, ויצו לשרים היושבים ראשונה במלכות לשפוט אותו האיש כדין העובר על מצות המלך.

ויצר להאיש מאד, כי ידע משפטו יהיה חרוץ לרע לו על דבר אשר חטא נגד המלך, ויפול לפני המלך ויבקש על נפשו, שקודם שיצא דבר משפטו, ימלא שאלתו בדבר אחד, והוא, להלביש אותו בגדים הראשונים שלו בשעה שהוליד את המלך מהיער, וגם המלך ילבוש בגדים שלבש אז.

וישא לו המלך לדבר הזה. ויהי כאשר לבש המלך את בגדיו הנ"ל והאיש את בגדיו הנ"ל, זכר המלך את גודל החסד שעשה עמו אשר החזיר אותו לבית המלוכה וישיבהו על כסא מלכותו, ויכמרו רחמיו עליו, וימצא חן וחסד לפניו, והעביר את חטאתו מלפניו, והשיבהו על כנו.

ככל המשל הזה כן אנחנו בני ישראל, בשעת מתן תורה החזיר הקדוש ברוך הוא התורה על כל אומה ולשון ולא קבלוה, ואנחנו בני ישראל קבלנו התורה בשמחה ועונג עד אשר קדמנו נעשה לנשמע, וקבלנו עול מלכות שמים ונמליכו למלך עלינו, ועתה פשענו ומרדנו נגדו... לכן אנחנו תוקעים בשופר היינו באותו הלבוש שהיה במתן תורה, בכדי שיזכור שקבלנו התורה והמלכנו אותו בשופר, ועל ידי זכרון זכות זה מוחל לנו על כל עוונותינו, ויכתבנו לחיים טובים לאלתר.

(רבי לוי יצחק מברדיטשוב)

בהר סיני קיבלנו את התורה, בה כתוב איזה מעשים אסור לעשות. בטוח שכדאי להזכיר ביום הדין את מעמד הר סיני?

האיש ביקש ללבוש את הבגדים מיום ההצלה ביער, ושגם המלך ילבש את בגדיו מאותו אירוע. האם השופר הוא הקול שלנו או שלו יתברך?

התפוח לא נפל רחוק מן העץ

הצדיק רבי ישראל מרוז'ין שאל על כוונת סיום הברכה של יום הכיפורים "ברוך אתה ה' מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעוונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה" וכי אנו יודעים אם מכפר לנו עוונותינו או לא? ואף דבאמת אנו בטוחים בו יתברך שהוא יכפר את אשמותינו, מכל מקום האיד שייד לברך על זה בשם ומלכות?

והמשיל משל למה הדבר דומה

לאב אחד שיש לו בן יחיד החביב לו מאוד ויש לו תענוג גדול כשמשמע עמו.

ולרוב תשוקתו ואהבתו לאותו הבן, קנה לו מתנה מן השוק תפוח נאה ומהודר בתכלית היופי ובפנים אדומות, ונתן התפוח לבנו אהובו.

והנה האב, מה מאוד יקר עליו הבן ההוא ואוהב אותו יותר מכל אהבות שבעולם, אבל רוצה לבחון ולנסות אם אהבת הבן אליו גם כן היא כל כך, או לא כן היא. מה עשה? אמר לבן "תנה לי את התפוח הלוזה".

והנה הבן, אם יהיה חכים ובר שכל גותן תיכף התפוח לאביו, ואם אביו ראה יראה כי אהבת הבן אליו גם כן גדולה מאוד כמו אהבתו להבן, גותן תיכף בחזרה את התפוח לבנו (כי הלקיחה לא היתה אלא הבחנה וניסיון לראות אם אוהב הבן אותו) וגם קונה לו מתנה יותר יקרה מזה, אבל אם הבן נבל הוא ולא חכם, והנה אביו מתחנן אליו ליתן לו התפוח ולא רוצה, אז הוא רואה שלא יאהבנו הבן, ובעבור זה יכעס עליו אביו ותופש מאיתו התפוח בחזקה בעל כרחו שלא ברצונו, ולא גותן לו בחזרה את התפוח.

ומה עשה הבן? בירך ברכה על התפוח, והנה ידע נאמנה כי אביו לא ירצה לגרום שיהא הוא מברך ברכה לבטלה, ומוכרח ליתן לו את התפוח שיאכלהו.

כן גם אנו מברכין הברכה "מלך מוחל וסולח", והננו אליו כבנים לפני אביהם, והוא יתברך וודאי לא ירצה שנברך חלילה ברכה לבטלה - ויכפר לנו על כל חטאותינו.

איזה 'תפוח' מקבל כל אחד מאיתנו? מתי אנחנו נבחנים האם נסכים להחזיר אותו?

במשל זה - מהו החטא?

הבן הנבל מוסיף כביכול חטא על פשע, הוא מברך ברכה לבטלה, ומזמין את אביו להציל אותו מן החטא - מה התרגיל פה? האם רק את התפוח הוא מקבל בחזרה?

ללמוד, להיפגש, להמריא

"הרצון שלך זה מי שאתה באמת"

ללמוד ולתרגל עבודת ה' מתוך תקווה, שמחה ומעוף בתהליך מובנה ראשון מסוגו בן 12 מפגשים המועבר באופן אישי ע"י הרב יהושע והרבנית נעמי שפירא

הזדמנות אחרונה להרשמה במחיר מוזל!
הנחה בסך 240 ₪ לנרשמים עד 1/10/17

"לי זה בנה קומה חדשה"

צחי וייס, חיספין, מנהל גרעין

כנפי רוח ברשת	סדנה לנשים	סדנה לגברים
ימי ראשון 20:00-22:00	ימי שלישי 09:00-13:00 תל אביב	ימי שלישי 17:30-21:30 רמת גן
דרך המכללה הוירטואלית לחיים	ימי רביעי 09:00-13:00 ירושלים	

<< החל מד' חשוון <<
<< ההרשמה באתר אבקשך

לפרטים 058-5000738 | avakshech@gmail.com

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי

בית מוריה שמח לבשר על פתיחת שנה"ל תשע"ח במדרשת יעלת חן לימודי בוקר לנשים

האווירה חיונית, חמה ונפנט, צמיחה, התחדשות וחיילי מצהריים.

נושאים נלמדים:

- תהילים * במעגל השנה * חשיבה הכרתית-לימודי ימימה * תנ"ך
- חוכמת נשים - סדנא להעצמה נשית באמצעות כלי הבעה אומנותיים.
- פרשת השבוע * ניצוצות ממשנתו המאירה של הרב קוק
- פרקי אבות לאמהות * ההורים שלי ההורה שבתוכי - התבוננות מצמיחה במעגלי החיים. * סדנאות חוויה ויצירה.

מרצים:

- הרב שמעון כהן * הרב יאיר הילר * הרב חנניה מלכה * הגב' ענת רבינצקי
- הגב' אורנה חודק * הגב' יעל רט * הרב אחיה בן פזי * הרב אבי סנדיק

הלימודים יתקיימו במתנ"ס בית מוריה (רח' אברהם אבינו) החל מיום רביעי כ"ח תשרי - 18/10/17

מחיר: 165 ₪ * 10 תשלומים | לממשיכות: 100 ₪ הנחה לנרשמות עד 1/10 לאלול תינתן הנחה ע"ס 50 ₪

שאה לראותך איתנו ללאווד * * * שתיה חמה וכיבוד קל כל היום * אין כפל הנחות

פירוט השיעורים ופרטים נוספים: www.bmoriah.org.il | היטל: 052-8119742

בית ספר בפריסה ארצית ללימודי פסיכותרפיה אינטגרטיבית יהודית

בראשות ד"ר מיכאל אבולעפיה

תוכנית להכשרת אנשי מקצוע בפסיכולוגיה יהודית ומתן כלים טיפוליים בראי ההתחדשות בתחום גוף-נפש.

- מסלול תלת שנתי ללימודי תעודה.
- בתוכנית 20 יחידות לימוד וכלים טיפוליים חדשניים ומקצועיים
- הכוללים סדנאות, הדרכות קבוצתיות ופרטניות, לימודי תיאוריה ועוד.
- בין הכלים שילמדו: טיפול דינאמי קצר מועד, טיפולי גוף-נפש שונים, דמיון נובע, CBT, NLP, טיפול זוגי ועוד.
- קהל יעד: אקדמאים מתחום הפסיכולוגיה, עבודה סוציאלית, אנשי חינוך, יעוץ חינוכי וטיפול. עדיפות לבעלי תואר שני.
- בהנחיית סגל רחב ומקצועי בעל ידע וניסיון רב בתחום הטיפול הנפשי.

הצטרפו אלינו למסע!

לפרטים נוספים: rahelab64@gmail.com 050-9605069
אתר אינטרנט www.lev-el-lev.org

על כן יאמרו המשלים

אל תרביצו לשברים

משל בשם הבעל שם טוב ז"ל:

למלך שהיה לו בן יחיד מלמד היטב שהיה חביב אצלו כבבת עינו ממש. ועלה בדעת האב ובנו שיסע למדינות אחרות ללמד חכמות ולידע הנהגות בני אדם. אז נתן לו אביו המלך שרים ומשרתים והון רב שילך ויתור במדינות ואיי הים, למען יגיע הבן למעלה יתרה יותר מכמו היותו אצל אביו בביתו.

מטרת המסע הזה איננה טובת המלך כי אם טובת הבן. העלייה תגיע רק מתוך הירידה, ואבינו שבשמיים אוהב אותנו כל כך, ומוכן לשלם את המחיר ולשלוח אותנו לעולם הזה.

ויהי ברבות הימים וכל אשר נתן לו אביו הלך על הוצאות הדרך מהצטרפות תפנוקיו שהיה מרגל, והעקד במה שהוסיף תאוה על תאוה בענינים הרבים, שעלה לו לזה הוצאה מרבה עד שמכר כל אשר לו.

ובין כך הלך למדינה רחוקה עד שגם שם אביו לא נודע שם כלל. ובאמרו שהוא בן מלך פלוני, מלבד שאינם מאמינים לו, לא נודע כלל שם אביו.

כמעט תמיד זה קורה. האמצעי משתלט על המטרה, הדרך הופכת ליעד, מטרה נשכחת ובן המלך מוצא את עצמו בסיטואציה שלא התכוון להגיע אליה. לא מאמינים לו שהוא בן של ובכלל מי שמע על המלך (טענה מעניינת, אם לא שמעת על המלך, מגיין לך שאני לא הבן שלו?).

אבל למה אכפת לנסיך שהאנשים אינם מכירים את אביו?

זה עניין של אטמוספירה. כשהסביבה לא נותנת מקום למלך, כשהסביבה לא רוחשת אמון לזיקה שלך אליו, גם אתה מתחיל לאבד את הצפון.

המסע הזה נועד להיות ירידה לצורך עלייה, אבל אם אני לא יודע איך יוצאים מכאן, אם אני עוד רגע שוכח מאיפה הגעתי ובשביל מה, אני לא מסוגל להתקדם אלא רק לשקוע. את מה שידעתי כבר, שכחתי, וכיצד אוסיף חכמה על חכמתי? אני מאבד את עצמי.

ואולי זהו השיעור שהיה על הבן ללמוד; לא לצפות מרחוק באנשי העולם ולהישאר מורם מעם ועסוק בתוכנות, אלא למצוא את עצמו כאחד מהם. מקורקע וחסר הוד. הולך לאיבוד.

וכאשר ראה שכלתה כל תרופות תעלות להחיות את נפשו בצר לו, עלה בלבו לחזר למדינת אביו, אבל מחמת אריכות הזמן שכח גם לשון מדינתו, ובבואו למדינתו מה יכול לעשות מאחר שגם הלשון שכח?

אונים הוא שלב מתסכל וחשוב כל כך בתהליך השיבה. אין לי פה. לא יודע איך אומרים את זה. זה לא רק עניין של לבקש סליחה, אני פשוט לא זוכר מה רציתי. לא יודע מה זה קדושה. אולי הכל דמיון?

ואז מגיעות הסטירות:

והתחיל לרמוז להם שהוא בן מלכם, והיה אצלם לשחק, היתכן שבן מלך אדיר כזה ילך קרוע ובלוי כל כך? והכו אותו על קדקודו, ונעשה מלא פצעים וחבורות ומכה טריה. עד שהגיע לחצר המלך והתחיל לרמוז להם שהוא בן המלך, ולא השגוהו עליו כלום.

אתה לא בן המלך! אם במדינה הרחוקה לא ידעו שיש מלך ולכן לא האמינו לך, כעת לא מאמינים לך בגלל שמכירים את המלך היטב, ואתה בכלל לא דומה לו!

האמירות האלו, שנשמעות מבחוץ ובעיקר מבפנים, הן פוצעות. אם לפני כן רק הבגדים קרועים, עכשיו גם הראש וכל הגוף קרוע. חוסר האמון הזה מדרדר, ואני הרבה פחות נסיך. לא מצליח לדבר, וכעת אפילו לא מצליח לרמוז. מה נשאר? נשארת רק האמת כשלעצמה.

עד שהתחיל לצעק בקול גדול בכדי שיכיר המלך קולו. וכשהכיר המלך קולו, אמר: 'הלא זהו קול בני צועק מתוך דחקו!' ונתעורר אצלו אהבת בנו וחבקו ונשקו כו"ו

(הוספות לכתר שם טוב אות קצד).

הצעקה פונה בלי מילים, אל היחיד שמוזהה ומבין אותי בלי מילים. כשאנחנו פונים אל החיצוניות ונתלים בה, המצוקה הולכת וגוברת, אנחנו רוצים להתקרב אל המלך אבל רק מתרחקים ממנו. וכשכלו כל הקיצים, אנחנו פונים מעצמיותנו אליו ישירות, בלי מתווכים וכלי חכמות. אהה, ריבונו של עולם! והוא שומע מיד, מכיר אותנו יותר משאנו מכירים את עצמנו. הוא מחבק ומנשק ונושא אותנו אליו. הירידה, שלא שיערנו עד כמה תהיה תלויה וכואבת, הופכת כנגד כל הסיכויים, לעלייה אמיתית.

האם לדעתכם המסע השיג את מטרתו?

ולסיום, סיפור קטן:

פעם אחת ציווה הבעל שם טוב זכרונו לברכה להרב ר' זאב קיצס זכרונו לברכה שילמד כוונות התקיעות, כי הוא יהיה מסדר התקיעות בראש השנה לפניו. וילמד הרב ר' זאב את הכוונות ויכתבן על נייר להביט בהן בעת הסדור, וישם את הנייר בחיקו. בבואו לסדר התקיעות התחיל לחפש את הנייר אנה ואנה ואינו, ולא ידע מה לכוון. וירע לו מאוד. ויבך בכי מתמורים בלב נשבר, וסידר את התקיעות פשוט בלי שום כוונות.

אחר זה אמר לו הבעל שם טוב: "הנה בהיכל המלך נמצאו חדרים והיכלות הרבה, ומפתחות שונים בכל פתח ופתח, אך הכולל מכל המפתחות הוא הגרזן, שבו אפשר לפתוח את כל המנעולים של כל השערים כולם. כן הכוונות הן מפתחות, לכל שער כוונה אחרת, והכולל הוא לב נשבר". כאשר ישבר אדם לבו לפני ה' יתברך באמת יכול ליכנס בכל השערים בהיכלות של המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

(ש"י עגנון, סיפורי הבעש"ט)

גם כאן, ירידה לצורך עלייה לפסגה גבוהה יותר. איבוד לצורך מציאה חדשה. איבוד הכוונה יצר כוונה שאי אפשר היה לשרטט על דף. ערעור הקיים סודק ופוצע, ומאפשר לשנה חדשה להפציע.

כשאנחנו רוצים לשלוט במצב, להיות מוכנים עם כל המפתחות, אנחנו כמו נסיך ניגוח בארמון המלך, נמצאים קרוב ומשום כך שוכחים להזדקק למלך. אם אנחנו מסתדרים בלעדיו בכוונת השופר, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו עם דף הכוונות אך ללא קול השופר; להיתקע עם התאוריות שלנו על עצמנו ועל יום הדין, ולשכוח שאנחנו עומדים בתפילה וזקוקים למענה ולמשען. הרחמים והסליחות הם אצלו ולא בראש שלנו.

רגע לפני תקיעת שופר, תשכחו מכל הכוונות ומכל המילים. תנו ללב לצעוק את שלו, גם אם אינכם מבינים את שפתו, אל תזלזלו בו ואל תכו על קדקודו. תנו לשברים ללכת לפניכם. אל תנסו לאחות אותם.

הרשם סאתר אמסלון ההכשרה

כתיבת סת"ם | מילה | שחיטה | תפילין

לפרטים והרשמה:

שלח מסרון 054-5456988

מכון הלכה לחעשה www.halacha-to-m.co.il

הקורסים יפתחו אי"ח
החל מ- ג' חשוון

לכתוב
תגילה
כחודש
וחצי

הלכה למעשה
למקצועות
התורה

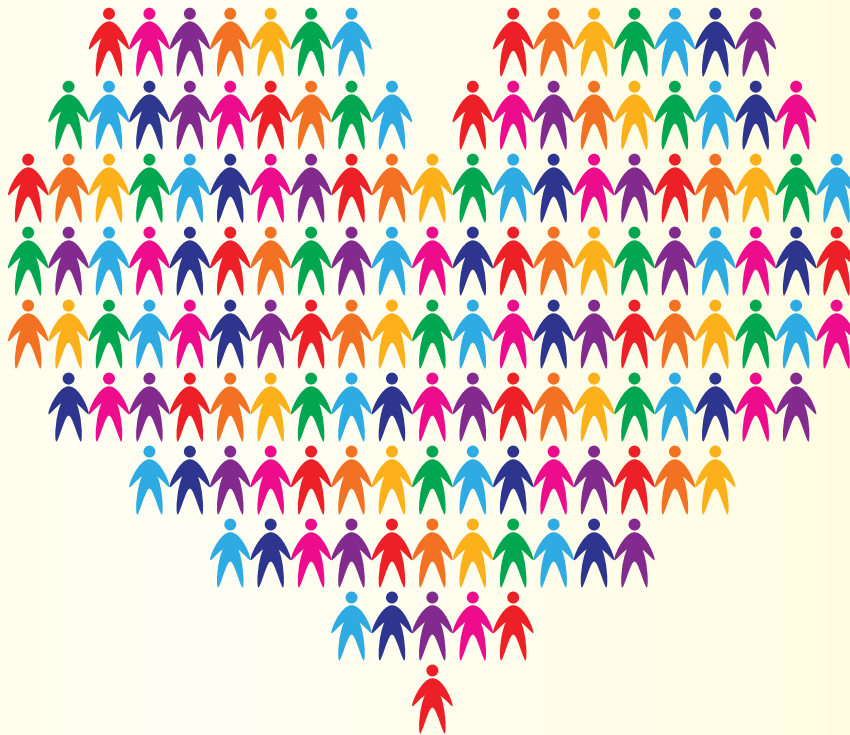
- הלכתי ומעשי
- 16 מפגשים
- לימודי ערב תעודה

**רשות השירות
הלאומי-אזרחי**
سلطة الخدمة الوطنية-مدنية
Authority for National-Civic Service

**רשות השירות הלאומי-אזרחי
פותחת את שנת השירות ה'תשע"ח
ומאחלת למתנדבים ולחברה הישראלית כולה**

שנה טובה ונתינה טובה!

**אם קיבלתם פטור מצה"ל או לא נקראתם לגיוס, אתם מוזמנים
להצטרף להתנדבות משמעותית במגוון תחומים:
ביטחון, בריאות, רווחה, חינוך, קליטת עלייה ותחומים חיוניים נוספים.
הרשות מאחלת בהצלחה ליותר מ-18,000 מתנדבי השירות
הלאומי-אזרחי מכלל המגזרים, שהתחילו שנה של שליחות, צמיחה
משמעותית ונתינה מכל הלב.
למידע נוסף: ncs.gov.il**

השירות הלאומי-אזרחי: הזרם שלי אתרום לחברה

יש שמייים מעליי

הרב עדין אבן
ישראל (שטיינזלץ)

במערכות החוקים המודרניים, קובע אדם לעצמו את האידיאלים והערכים. קבלת מלכות שמים היא קבלת "עול של מעלה", עול שלמעלה מן האדם, שאינו נתון לשינוי על פי רצונות מתחלפים

העקרונות הללו, יש מקום מכריע לשאלה, האם אדם באמת מקבל על עצמו (בראש השנה ובשאר ימות השנה) מלכות שמים.

בימינו ממעטים בני אדם, אפילו המשכילים שבהם, להרהר בתיאולוגיה. דבר זה נכון לגבי רובם המכריע של בני אדם בתקופתנו, ללא הבדל כמעט בין "דתיים" ל"חילוניים". אין לנושא זה חשיבות, בתוך מהלך החיים היומיומי של הכל.

אם אין אנשים חושבים על בעיות מסוימות, הרי זה בא בדרך כלל, משום שאחרים חושבים עבורם. בעבר, היו הפילוסופים וראשי הדתות, או לחילופין ההורים והמורים, יוצרים את הדעות וההשקפות, ובימינו – הרחוב, העיתון והטלוויזיה הם החושבים עבור בני אדם. בין אם האדם מקבל את מסקנותיהם כיודעין, ובין אם בלא יודעין, הרי בימינו שומעים יותר ויותר (אף כי לא תמיד בצורה חריפה ובהירה): לית דין ולית דיין, אין חוק ואין שופט, אין טוב ואין רע. הכל גורסים "חטוף ואכול, חטוף ושתה".

עולם מופקר

לדברים הללו משמעות חברתית ברורה והרסנית מאוד. ודאי, אין כל אדם מגיע מיד למיצוי כל המסקנות המעשיות הנובעות מהשקפת עולם מסוימת, וביחוד כאשר הוא לא יודע כי הוא מחזיק בהשקפה כזו. הרגלים ישנים, שרידי השפעה של מורים והורים וצורות חברתיות שונות עדיין פועלים ומעכבים תהליכים שונים בעולם.

ואולם, התופעות הכלליות נעשות יותר ויותר מובחנות ובהירות, כשמתוכן יוצאת קריאה אחת "אין דין ואין דיין". מערכת השקפות כגון זו, תמיד גורמת להתנוונותה של מערכת השקפות קודמת, ולהתמוטטות המבנים החברתיים, המשפחתיים והאישיים.

יש הסבורים, כי אנשים שומרים את חוקי המדינה או החברה מפני מורא העונש, ולא היא. חוץ מאשר בתחומים מצומצמים ביותר, או בתקופות קצרות מאוד, כבר הוכח כי אין קשר מהותי בין החמרה בענישה על עבירות מסוימות ובין שכיחותן של עבירות אלה בעתיד.

לפי האמת, אין העבריינין מתיירא מפני העונש שיוטל עליו, אלא מפני

אש השנה אינו מן החגים שיש להם משמעות אחת פשוטה. צדדים רבים לראש השנה, וכל אחד מהם כולל עולם שלם של הגות וחיים. אולם אחד הרעיונות הבולטים ביותר בראש השנה, הוא מלכות ה'. שלוש הברכות האמצעיות של תפילת ראש השנה "מלכויות, זכרונות ושופרות", מדגישות – כל אחת מנקודה שונה במקצת – את הרעיון היסודי הזה: מלכות ה' בעולם.

עניינן של תפילות החג, הריהו לא רק להבליט את הרעיון בצורתו המופשטת, אלא לקשור בו צד אנושי, את חלקו של האדם במלכות שמים. חלק זה מתבטא בפשטות יתרה במושג "קבלת עול מלכות שמים". הרי אומר, בראש השנה לא רק מכריזים כי ה' הוא המלך, אלא אף עושים יתר על כן: כביכול ממליכים אותו מחדש ביום זה, בתהילה ובתרועת שופר.

"קבלת עול מלכות שמים" היא במונח מסוים מונח פשוט, ובמובנים אחרים מסובך מאוד. הוראתו הדתית התמימה, פשוטה היא: אדם מקבל על עצמו את עולן של האמונה, התורה והמצווה. ברור פחות הוא המובן הנפשי האנושי של המושג, מנקודת ראותו של אותו אדם.

מה משמעותה של קבלת אמונה? המשמעות העקרונית ביותר בקבלת עול מלכות שמים היא בהכרה כי "יש דין ויש דיין". העולם אינו הפקר, יש מערכת חוק עליונה הקובעת מה טוב ומה רע, ויש גם מסקנות מעשיות הנובעות מקביעות מופשטות אלה.

יש לדייק: קבלת עול מלכות שמים איננה זוקקת הבנה עמוקה של הדרך בה ברא ה' את העולם. קבלה זו היא יומרנית הרבה פחות, ומשמעותה כניעה וקבלת מרות, קבלת סולם ערכים, קבלת עיקרון של חוק מוחלט.

ביודעין ובלא יודעין

מבחינה מסוימת, אין מלכות שמים תלויה ברצונו של אדם. כשם שאין אדם יכול לשנות דבר אם יאמר שהוא מאמין בכוח הכבידה, במציאותו של מוות, או במבנהו הכולל של העולם, כך אין מלכות שמים כשלעצמה תלויה בקבלתה על ידי קהל המאמינים. אולם, גם אם מלכותו ושלטונו של ה' בעולם אינם נפגעים על ידי חוסר הכרה בו או במלכותו, יש בכל זאת משמעות כבירה לעצם הקבלה של המלכות הזו. השלכותיה, בראש וראשונה, אינן כלל עולמיות ופילוסופיות, כי אם אנושיות, נפשיות וחברתיות.

כל עוד יש בידי האדם כוח של בחירה חופשית, ישנה חשיבות גדולה לדברים שהוא מאמין ומקבל על עצמו, שכן כל מערכת חייו של אדם נבנית על סמך אותם עקרונות יסוד שהיא מאמין או כופר בהם. בין

העבירה עצמה. רוב בני אדם אינם גונבים או רוצחים, לא משום שאימת השוטר עליהם, כי אם משום שבלבם הם סבורים כי עבירות אלה מגוונות, דברים אלה "אינם באים בחשבון".

בימי משפט בייליס כתב חכם יהודי אחד "יהודי ודם, היש שני הפכים גדולים מזה?" דבר זה היה נכון בזמנו, ולצער הלב אינו נכון עוד. לא משום שבני אדם נעשו בבת אחת גרועים ומושחתים יותר; גם בעבר תקפה חמת רצח אנשים רבים. גם בעבר קיימים היו היהודי עבירה ותאוה, ובכל התקופות רצו בני אדם לעבוד מצער העבודה ולקבל את מרב השכר. אולם כל הדברים הללו רוסנו, בראש ובראשונה משום שאנשים (לא רק אנשי דת ואמונה, אלא גם מאמיני הסוציאליזם והציונות) האמינו, כי יש דין ודיין, כי יש מעשים שהם רעים ופגומים בעצם, ושצריך האדם להתחשב בנוק שאדם גורם לזולתו, בשעה שהוא מפיק תועלת לעצמו, וכהנה רבות.

ערכים זולים

התמוטטותה של חברה, אם בסמים ואם באלומות, אם בשוד ואם בפריצות, היא תוצאה של אובדן ערכי היסוד שלה. הדברים הללו ניכרים כעת בכל העולם המערבי, אולם הם בולטים וכאובים יותר בתוך מדינת ישראל. לא משום שמדינת ישראל הגיעה לשפל המדרגה מבחינה זו, אלא משום שרבים עוד זוכרים תקופות שונות לגמרי. אין זאת אומרת כי לפני שנים לא רבות חיו רק צדיקים בארץ זו ובעמנו זה, אלא ש"יצר לב האדם", שהוא כדברי התורה המפוכחים "רע מנעוריו", עדיין עמד תחת ביקורתה של מערכת ערכים שהאמינה כי יש טוב ורע, וכי יש דברים שהם "מצוה" ויש דברים שהם "עבירה".

מפני סיבות אלה, מרבים אנשי חינוך ומחשבה לדבר על "חינוך לערכים". אנשי חינוך ומוסדות חינוך עמלים להכניס ערכים לתכניות הלימודים השונות, ודומה, כי אנשי החינוך עומדים בכל פעם מופתעים לראות עד מה מעטה תועלתן של תכניות כגון אלה, ועד כמה אין הן מקנות ערכים.

טעם מסוים לכישלון זה, נעוץ בעצם אווריריותם של הערכים שעליהם מדברים. כדי לא לפגוע בדעתו של איש נשמרים מלתת צורות מוגדרות לחינוך ערכי זה, וכדי לשמור מושגים מופשטים שונים כ"שוויון כל הדעות", מגיעים הדברים לכך שיש חינוך לערכים על ידי המציאות הקיימת. המציאות מחנכת לערך הכסף, למיעוט ערך העבודה, לחוסר ערך הזולת, להימנעות ממחשבה וכיוצא באלה.

אולם לא האוויריות היא הגורם העיקרי לכישלון. עיקרו של דבר הוא כי "ערכים" אינם יכולים לעמוד בעצמם. עליהם להיות קשורים במהויות יסוד, בתבניות

חיים ממשיות ובהכרה מהותית של קדושה, הבאה מתוך התייחסות אל המוחלט. לערכי חיים יש משמעות, בתנאי שאין הם יכולים להיעשות נושא של משא ומתן או של מקח וממכר. ערך חיים אמיתי הריהו דבר שאדם יודע כי אינו יכול לוותר עליו אף אם יוצע במחירו דבר מה. לא לחינם קורא המקרא למכלול העבירות בשם "זנות", שהרי עיקרה של זנות הוא בכך שאשה מוכרת את עצמה תמורת סכום מסוים, ואין הבדל מהותי בין סכום עצום לסכום פועט. בכל עבירה, מתקיים אותו העיקרון, כאשר אדם מוכר ערכים תמורת תשלום מסוים של כסף, של נוחיות או של כבוד מדומה. כאשר נכנס ערך בגדר הקדושה, משמעות העניין הוא שאדם יודע כי דבר זה אי אפשר לקנות, דבר זה אינו עומד למשא ומתן.

קבלת עול קדוש

במציאות שלנו יש ולזול ובזבוז של המונח "קדושה", לכל המטרות שבעולם, ובכללן, דברים שאין בהם כל קדושה עצמית. אין זה משנה אם מדובר בקדושת המדינה או בקדושת השביתה, בקדושת הצבא או בקדושת חופש הפרט. "קדושה" אינה יכולה להתקשר באמת, אלא לדברים שהם מוחלטים, שעליהם אין אדם מוכן לוותר, שבהם אינו מוכן לסרס ולרכול, דברים ששייכים להוויית "יהרג ועל יעבור". כל קדושות הארצי הללו, המיוצרות (או לפעמים נוצרות) בתום לב, נכשלות, משום שאינן קשורות במהותן במערכות מוחלטות, בדברים שהם למעלה מכל שיקול וחישוב. ערך נובע מרגש של קדושה, קדושה נובעת מהכרה במוחלט, והמוחלט מתייחס למערכת גדולה יותר, שבאופן דתי מובהק או באופן אחר היא טוענת "יש דין ויש דיין". יש חוק אמת עליון שהאדם מקבל על עצמו את מרותו, חוק שאינו נובע לא מחישובי קואליציה, ולא מהסכמה זמנית של כוחות פוליטיים. במילים אחרות - "עול מלכות שמים".

קבלת עול מלכות שמים היא אפוא, בתפיסה הכללית יותר, קבלה שלמה ומלאה של סולם ערכים מקודש, סולם הקובע עבור האדם את התנהגותו. מלכות שמים היא מושא להשתעבדות האדם, ולא מכשיר לצרכיו.

ב"מלכויות, זכרונות ושופרות", קובע אדם שהוא עוזב את האליל, ואליל הריהו כל מערכת ערכים שאדם יוצר לטובת עצמו, שהוא חוטב אותה (כמעשה עובדי האלילים הקדמונים) מעץ או מאבן, מאידיאות שימושיות או מצרכים מדיניים. קבלת מלכות שמים היא קבלת "עול של מעלה", עולו של זה שאינו נעשה לצרכי, אלא שאני נעשה לצרכו. קבלת עול מלכות שמים היא העדות שיש דבר שלמעלה ממני, למעלה ממשאלותי האישיות, ואז מתקיימים דברי הכתוב "אתם עדי, נאום ה' - ואני א-ל".

ישיבת תקוע

מזמינה את הציבור לערב של ניגון ולימוד לעילוי נשמת תלמידנו האהוב אלחי טהרלב הי"ד

ביום שלישי ו' בתשרי 26.9.17 | במרכז שטיינזלץ | הרב חיים עיראקי 6, נחלאות, ירושלים

תוכנית הערב: 20:00 התכנסות

20:15 חבורות לימוד:

הרב דוב זינגר, ראש ישיבת מקור חיים

הרב יהושע מאירסון, ר"מ בישיבת תקוע

21:15 סדר ניגונים

בהשתתפות רבני, נגני ותלמידי ישיבת תקוע -

ניגוני הכנה והתכונות ליום הכיפורים.

ניגון ודיבור:

הרב מיכל פאלק, ראש ישיבת תקוע

הרב אוהד טהרלב, ראש מדרשת לינדנבאום

הציבור מוזמן. עזרת נשים פתוחה

"צמאה נפשי
לאלוהים
לאל חי"

ניגון ולימוד
לקראת
יום הכיפורים

הרב נעם שפירא
בית הספר לתורת הנפש

מפגש
חמישי

פסיכולוגיה
יהודית

איך אפשר לסלוח?

בהמשך, נטפל בתחושת ה"זה לא מגיע לי" – האם, באמת, לא מגיע לי? אני כל כך מאה אחוז, שאינני צריך שום "תיקון"?

בספר התניא, מסביר האדמו"ר הזקן את הפסוק "וחטאתי נגדי תמיד" באופן של מתח בין שני צדדים: מצד אחד, "נגדי" הכוונה "מרוחק" – לא בריא שכל הזמן תודעת אשמה וחטא תהיה נוכחת בתוך המודעות שלנו ותמשוך אותנו לעצבות ולייאוש. מצד שני, פירוש "נגדי" הוא "מולי" – כאשר יש צורך בכך, תמיד אני יכול להיזכר בכישלונות ובעוונות שלי, ולהבין שהדברים הלא-נעימים שאני חווה נועדו לזכך אותי ולטהר אותי מהחטאים. אם כך, דווקא במצב בו אני מרגישים פגועים, והאגו שלנו מתעקש לטעון שלא מגיע לנו שום סבל, זה הזמן כן להיזכר בחובות שאנו סוחבים אתנו, ולהבין שיש הצדקה לסבל, ויותר מזה – הסבל והפגיעה נועדו לטובתנו, לקדם ולזכך אותנו.

מה נשאר עכשיו? המחשבה שאסור לנו לוותר ולסלוח לרוע.

אם הגענו עד לכאן, אנחנו יכולים כבר להבין שגם המחשבה הזו נובעת במידה רבה מהאגו ומהגאוה שלנו. זהו מן דמיון כי משא העולם והצדק המוחלט מונח על כתפינו הדלות, דמיון שבעצם מגלם שכחה כי יש מנהל אמיתי לעולם, והוא יודע היטב מה, מתי ואיך צריך לעשות.

(לגבי הצורך להגן על החברה מהפושעים, ולפעול את הפעולות הנצרכות כאשר אכן מתגלה רע או בייקטיבי נתייחס בהמשך).

ה' אמר לו

לאחר ההכנעה הבסיסית, אנחנו יכולים לעבור לשלב מתקדם יותר, וליצור הברלה בין האדם הפוגע לבין עצם הפגיעה. כיצד?

דוגמה אישית חיה לדבר סיפק לנו דוד המלך, כאשר תוך כדי הנסיגה שלו מירושלים בזמן מרד אבשלום יצא אליו שמעי בן גרא, קיללו ורוק עליו ועל אנשיו אבנים ועפר. התגובה המתבקשת לכאורה הייתה זו של אבישי בן צרויה: "אָעֲבְרָה־נָא, וְאָסִיְרָה אֶת רִאשׁוֹ".

אולם דוד מסרב: "... ה' אָמַר לוֹ קָלֵל אֶת דָּוִד, וְמִי יֹאמֶר, מְדוּעַ עֲשִׂיתָה כֵּן?". ראשית – כפי שהנחנו את היסוד לעיל – דוד מבין שהפגיעה מגיעה לו, ולכן הוא יכול להרכין ראשו ולא להרגיש חייב להגיב. אבל דוד מלמד אותנו כאן יותר מזה: כשהוא חווה את הפגיעה, הוא אינו רואה את שמעי הפוגע כמי שהוא הסיבה לכאב שלו. הפוגע הוא רק שליח של ה', גרון ביד החוצב. אם אכעס עליו, בעצם אכעס על הקדוש ברוך הוא.

אם נרצה לתרגם את הדברים לעולמנו, נבין שתמיד כאשר אנחנו נפגעים ממישהו, עלינו להבין שבאמת, לא הוא מי שפגע בנו אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו זימן לנו את הפגיעה. ואם נשאל, מה לגבי הבחירה של אותו פוגע? שוב, אנחנו צריכים להבדיל בין הפגיעה – שהיא

נגיעה של ה' בי – לבין המעשה והעבירה של הפוגע, שהיא עניין שבינו לבין הקדוש ברוך הוא. בעצם, נכון שהבחירה הייתה בידיו אם לפגוע בי או לאו, אבל אם אכן נפגעתי בסופו של דבר, מסתבר שהייתי צריך לקבל את הסבל הזה, ואם הוא היה בוחר טוב ולא עושה אותו – הרבה שלוחים לו למקום.

(כפי שאמרנו, בדרך כלל הגישה שלנו צריכה להיות שאנו עוסקים רק במישור שבינינו לבין הקדוש ברוך הוא, ואילו הטיפול בפוגע הוא עניין שבינו לבין הקדוש ברוך הוא. אמנם, גם מסיפור דוד המלך ושמעי בן גרא אנו רואים שלעיתים ישנו צד נוסף: בסוף ימיו דוד מוסר צוואה לשלמה בנו, ובין השאר הוא גם מזהיר אותו לא להוריד את שיבתו בשלום לשאול. איך זה מסתדר עם הויתור המוחלט בזמן המעשה, ועם ההבנה כי הוא שליח ה'? מסתבר שדוד הבין ששמעי עלול להוות סכנה למלכותו של

אנו נמצאים בימים של רחמים וסליחות, אלו ימים בהם אנו מריבים לבקש סליחה מה', וגם זה מזה. פעמים רבות לא נעים לנו לבקש סליחה, אבל אולי יותר מזה, קשה לנו לסלוח למי שמבקש מאתנו.

אנו רוצים לסלוח ומבינים ש"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", ואם אנחנו רוצים שה' יסלח לנו אנו צריכים קודם לסלוח בעצמנו למי שמבקש מאתנו. אנחנו גם זוכרים כי מן הסתם ישנם כאלה שאנו זקוקים לסליחתם, ואיך אנו יכולים לצפות מהם לסלוח לנו, כאשר אנו לא סולחים להם, או לאחרים שפגעו בנו?

בכלל, כאשר אנחנו יותר רגישים למה שמתחולל בקרבנו פנימה, אנחנו מבינים שההקפדה, הכעס והטינה, פוגעים בנו במידה לא פחותה ממה שהם פוגעים באחרים להם אנו מתקשים לסלוח. אנחנו מבינים שעדיף לנו להוציא ולנקות מתוכנו את התוכן העכור הזה, ושיהיו לנו חיים טובים בהרבה אם נצליח להשתחרר ממנו.

מצד שני, קשה לנו לסלוח.

איך אפשר לסלוח למי שעשה לנו רע, למי שפגע בנו באופן כל כך נבזי, למי שהזיק לנו ואפילו לא שילם על מה שעשה? איך אפשר להיות אדישים כאשר מסתובבים לידנו אנשים כל כך רעים שעושים מעשים נפשעים? איך אפשר להפסיק לכעוס ולהקפיד כאשר הכאב של הפגיעה עדיין כל כך חי בתוכנו?

נראה איך להוביל את תהליך הסליחה בתוכנו בכמה שלבים:

נפשי כעפר

הדבר הראשון שאנו יכולים כבר לזהות הוא, שיש בתוכנו משהו שמפריע לנו להוביל מהלך שאנו בעצמנו מעוניינים בו. הנה, אני רוצה להצליח לסלוח, אבל משהו בתוכי לא נותן לי. מהו?

"החשוד המיידני" בהכשלת תהליכים חיוביים בתוכנו הוא ה"אגו" – ה"ישות" והגאוה שלנו. גם כאן, הוא בא לידי ביטוי בכמה אופנים:

- א. "איך הוא העז לעשות כך לי"? "איך אני יכול להמשיך לחיות כאשר כך מתייחסים אלי ודורכים עלי"? משפטים כאלה רדומים להם מקשקשים בתוכנו, מעצימים את תחושת ועוצמת הפגיעה ועומדים כנגד הרצון לסלוח.
- ב. ישנה תחושה חריפה של כאב, כי "לא מגיע לי" כזו פגיעה וכזה סבל. אם אני בסך הכל די בסדר, הסיבה היחידה לסבל וכך שנפגעתי עכשיו היא הרוע של הפוגע. ואם כך, איך אפשר לסלוח לו?
- ג. לפעמים אנו גם חשים שאסור לנו לסלוח למה שנעשה לנו. אנו צריכים לדאוג שרע כזה לא יימשך, שפושע כזה יבוא על עונשו ולא ימשיך לפגוע בעוד חפים מפשע. אנו חשים שיש לנו בעלות ואחריות על הצדק, והיא תפגע אם נסלח.

אם נהיה כנים, נבין שהשינוי הראשון שצריך לקרות הוא שינוי בתוכנו. נבין שמהו בהפיסה המוטעית שלנו את עצמנו ואת מקומנו בעולם הוא שמפריע לנו לסלוח ולהתקדם הלאה. אז, נוכל לפעול בתוכנו צעד ראשון וחשוב: הכנעה. נוכל להבין כי לאמתו של דבר, הגאוה וה"ישות" שלנו הם הגורמים המרכזיים לכך שעדיין יש כאן כעס ומריבה, וכי הם הם שדוחפים אותנו להמשיך ולהתבוסס בתוך העיסוק ברע ובגוררותו. אז, גם נוכל להתבונן קצת יותר ביושר על עצמנו, ולחשוב לרגע שאולי לא כל מה שאמרו עלינו לא נכון... נוכל להיכנס לפרופורציות, ולחוש שגם אם עשו לנו רע ופגעו בנו, זה עדיין לא סוף העולם.

תמיד כאשר אנחנו נפגעים ממישהו, עלינו להבין שבאמת, לא הוא מי שפגע בנו אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו זימן לנו את הפגיעה.

כמלא בטוב ולא להפך.
מהמקום הזה כבר לא קשה לסלוח לזולת. גם אם
נשאר צורך לברר אתו כמה עניינים, ולבנות את
היחסים אתו על בסיס בריא יותר – הדבר נעשה
כבר לאחר הסליחה, ומתוך לב נקי ומשוחרר
ממתח ועומס שלילי.
שנוכח לסלוח ולמחול,
ולקבל מה' מחילה סליחה וכפרה!
גמר חתימה טובה!
להרחבה: www.torathanefesh.org
להערות ושאלות: noam@torathanefesh.org

שלמה, כי מן הסתם הוא פירש את ותרנותו של
דוד כחולשה, שעכשיו – כאשר עולה מלך חדש
וצעיר – היא עוד גדולה יותר. לכן – למען יציבות
מלכות שלמה – יש לטפל בשמעיו ולהעניש אותו.
דווקא שלמה, שאינו מעורב רגשית בפגיעה
שפגע שמעיו ברוד יכול לטפל בו ולהעניש אותו
מתוך קור רוח, כטיפול נכון וראוי למצב ולא
מתוך נקמנות אישית. גם לגבינו – דווקא אחרי
שאנחנו משחררים את רגשות הכעס והנקמה,
כאשר אנו מבינים שהפגיעה והסבל שלנו, הנם
מיד שמים, צריך לפעמים לטפל באופן מעשייקר
בפוגע. אם לתבוע אותו לדין, או לדאוג לטיפול
אחר שימנע ממנו לפגוע באחרים).

אם אנחנו מבינים שהפגיעה הגיעה אלינו מידי
של ה', אנחנו מסוגלים גם
לקלוט שכאשר אנו כועסים
ומתקוממים על הפגיעה, ורק
מנסים לברוח ממנה ולהעביר
את הסבל למי שפוגע בנו,
אנחנו מפסידים את הטיפול
והיחס המיוחד שה' החליט
להעניק לנו. בספר התניא
מובא משל, על אב צדיק
וחסיד, שמבין שבשל סיבה
מסוימת עליו להעניש את
בנו. והנה, רואה הבן ידיד של
אביו ופונה אליו להצילו מידי
אביו... ברור שכן כזה פועל
שלא בשכל, שהרי ברור שמה
שעושה לו אב אוהב ורחמן
רק לטובתו הוא, ולא כדאי
להפסיד אותו.

אם אנו מפנימים היטב את
התובנה הזו, אנו יכולים ממש
לחוש את המתקנות של מה
שעובר עלינו. אנחנו יכולים
לחוש שהאירוע הזה והמצב
הזה היו עבורנו הזדמנות
לחשוף את הטוב האלוקי
שמסתתר גם במקומות שלא
חשבנו שהוא נמצא בהם.

להפוך מר למתוק

מכאן – אפשר כבר להגיע
להמתקה מלאה.

אם הצלחנו "לקחת נכון"
את מה שעבר עלינו:
להבין שאנו זקוקים לתיקון
("הכנעה"), לראות את יד ה'
ולא את הפוגע ("הבדלה"),
אנו כבר עוברים מעצמנו
לראות את הכל כמהלך חיובי
("המתקה"). אם נלך עם זה
עד הסוף נוכל אפילו להודות
לפוגע, על המהלך המשמעותי
שהוא גרם לנו לעבור, ועל
המפגש המיוחד עם השגחת
ה' שהתרחש לנו בזכותו.

הרי קיבלנו כאן כמה וכמה
מתנות: זיכנו את העמידה
שלנו בהכנעה מול ה', ומול
הסובכים אותנו; למדנו לזהות
את נוכחות ה' מאחורי מה
שגרמנו לנו כרע; שכללנו את
יכולת המבט שלנו על העולם,
ואת האפשרות לחוות אותו

מקור חיים
ישיבת מקור חיים, לפני ולפנים
בית מדרש להתחדשות

חדש
בלימודי
התואר
השני

לפגוש את עצמן כדי לפגוש את התלמיד

המכללה האקדמית הרצוג מזמינה אתכם אנשי החינוך להצטרף
לתכנית לפני ולפנים בשילוב לימודי תואר שני במקצועות היהדות*

התכנית בהשראת דרכה של ישיבת מקור חיים המכשירה מחנכים בשיטה מקורית ומיוחדת
השואפת להפגיש בין נפשו של המורה לעולמו הפנימי של התלמיד.
התכנית כוללת: סדנאות הפנמה ויצירה בכלי הבעה מגוונים: כתיבה, תיאטרון ופיתוח קול.
קבוצת לימוד והדרכה בסוגיות הנובעות מהשדה החינוכי.

בואו לקחת חלק בהתחדשות מקצועית ואישית
הלימודים יתקיימו בקמפוס היכל שלמה - ירושלים
בימי שלישי בין השעות 14:20-19:40

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 02-9937337 או פנו במייל: rishum@herzog.ac.il

* התכנית הינה חלק מלימודי התואר השני במקצועות: תושב"ע, מחשבת ישראל והגות בחינוך היהודי.

ה' בקול שופר

(תהילים מז, ט)

"עלה אלוקים בתרועה ה' בקול שופר" - יהודה ברבי נחמן פתח (ואמר): בשעה שהקב"ה יושב ועולה על כיסא הדין, בדין הוא עולה; מאי טעם? (שנאמר) "עלה אלוקים בתרועה" (שם "אלוקים" מייצג את מידת הדין). ובשעה שישראל נוטלים את שופריהם ותוקעים לפני הקב"ה, עומד מכיסא הדין ויושב בכיסא רחמים, דכתיב (בהמשך אותו פסוק) "ה' בקול שופר" (שם "הו-ה" מסמל את מידת החסד) ומתמלא עליהם רחמים ומרחם עליהם והופך עליהם מידת הדין - לרחמים. אימתי? בחודש השביעי. (ויקרא רבה פרשה כט, ג.)

מטבע הדברים עוררה דמותו של שלמה סקרנות מיוחדת. כל התפילה היה הבחור מכונס בתוך עצמו, עיניו נתונות במחזור התפילה שבידיו. מדי פעם בפעם אף פרץ בכי. נראה היה כי סערה מתחוללת בתוך נפשו וכי הוא מבקש לשוב ולהסתופף תחת כנפי השכינה.

ואכן, כעבור ימים מספר, בעיצומם של עשרת ימי התשובה, הואיל שלמה - שבינתיים חזר לעצמו, לתלמודו ואף לחזונו המקורית - לפתור את החידה שהסתתרה מאחורי מאורעות ראש-השנה.

וכך סיפר:

"כידוע לכולכם, הקומוניזם שָׁבָה את ליבי והטח אותי מדרך הישר. השתוקקתי להיות שותף ליצירתו של העולם המופלא ושל 'האדם החדש' כפי שהבטיחו המנהיגים. זנחתי את התורה, נטשתי את קיום המצוות, וגם אתכם ואת הוריי האומללים - עזבתי לאנחות.

"אלא שמיום ליום התברר לי כי דיבורים לחוד ומעשים לחוד; שאין כאן כוונה אמיתית להעניק שוויון מלא לכול; שהסיסמאות היפות רקות מתוכן. שוב ושוב נוכחתי בשנאה הכבושה כלפיי, רק בגלל היותי יהודי, אף כי חיצונית נראיתי והתנהגתי כמו 'אחד משלהם'.

"והנה הגיע ליל ראש-השנה. למעשה, אפילו לא זכרתי את התאריך. אלא שבלילה, בעלותי על יצועי, הופיעה לנגד עיני דמות רבנו והוא אמר לי: 'שלמה, ראש-השנה היום. בוא לבית-הכנסת!'. התעלמתי מדבריו והמשכתי לישון.

"למחרת בבוקר השכמתי קום והלכתי לעבודתי בנגרייה. אבל הזמנת הצדיק לא נתנה לי מנוח. נזכרתי בימים היפים שבהם אף אני הצטופפתי עם חבריי בבית המדרש כדי לעמוד קרוב ככל האפשר אל רבנו בתפילות יום הדין, מבקש להתעלות עמו ולשאוב ממנו תעצומות נפש. חשבתי לעצמי בעוגמה, היכן הייתי אז והיכן אני כעת...

"ניסיתי לסלק מראשי את המחשבות הטורדות ולהתרכז במלאכתי. אבל לא הצלחתי. אפילו מנהל העבודה בנגרייה גער בי על כי אינני מרוכז מספיק בעבודתי.

"לפתע הופיעו שני השליחים של רבנו והודיעו לי כי הוא ממתין לי וכי לא יצא לתקיעות בלעדיו. נו, אתם בוודאי יכולים לתאר לעצמכם כיצד הרגשתי באותו רגע. הרבי יושב בחדרו וממתין... לי!

"לא הייתה לי אפוא כל ברירה. ליכי ורגליי הובילוני בעל כורחי אל בית-המדרש".

לסיפור הזה יש גם סיומת מעניינת.

חלף זמן מה ויום אחד הזכיר אחד מתושבי סטולין את סיפורו של הבחור שלמה בעת שהצדיק רבי אשר מסטולין ערך את שולחנו עם בני קהילתו.

בתגובה פנה הצדיק אל הנוכחים ואמר: "כלום סבורים הנכם כי כוחות עליונים הפעלתי כשציוויתי לקרוא לשלמה והוא נענה ובה? - לא ולא. ההסבר לכך הרבה יותר פשוט. מכיר הנני לפני ולפנים כל אחד מבני קהילתי ובכלל זה את שלמה היקר. ידעתי כי נפשו כְּמָהָה לחזור בתשובה שְׁלֵמָה ורק רוח שטות היא שוכנסה בו והסיטה אותו מדרך הישר. שלחתי אפוא לקרוא לו, בהיותו בטוח בבואו. ידוע ידעתי כי נשמתו הטהורה לא תותר על התקיעות בראש-השנה".

הכבד שאפף את הוריו השבורים של שלמה. אולם בנקוף הזמן נשתכח העניין מלב הבריות ורק ההורים נותרו לנפשם, מתמודדים עם שברם ויגונם.

וכעת אין ברירה אלא לאתר את שלמה ולהביאו בדרך כלשהי לבית-המדרש. שכן בלעדיו - כך במפורש שמעו אוזניהם - לא יצא הצדיק לתקיעות!

יצאו שניים מנכבדי הקהילה לרחובה של סטולין והחלו תרים אחר הבחור האובד. כעבור דקות מספר נודע להם כי בעת האחרונה החל לעבוד בנגרייה אי-שם בפאתי העיירה. די היה בעצם המחשבה על האפשרות שבעיצומו של יום הדין עובד שלמה בנגרייה, כאילו היה זה יום חול רגיל, כדי להעביר צמרמורת בגבם.

החישו השניים את צעדיהם אל הנגרייה. קולות של הלמות פטיש וניסור עלו מבית המלאכה. אבק ונסורת קידמו את פניהם בעומדם בפתח.

"היכן שלמה?", שאלו צעיר גוי שעמל על ניסור קורה עבה.

"אה, שלמה היהודי?", פלט הלה בכזו וחיך חיך מעוקם. "שם", זרק והחווה בתנועת ראש לכיוון מסויים.

נכנסו פנימה והבחינו בשלמה, עסוק בשיוף קרש. כשנשא שלמה את עיניו והבחין בשניים, נראה היה כי לשונו דבקה לחיכו. עיניו הביעו תדהמה והוא שמת מידיו את כלי המלאכה.

"ראש-השנה היום...", פנה אליו אחד הזקנים.

"ידוע לי", אמר שלמה ונימת קולו הסגירה התרסה שמבוכה מהולה בה.

"הרבי קורא לך", הוסיף השני. "הוא אמר כי לא יצא לתקיעות... בלעדיו".

שתיקה מתוחה נתלתה באוויר. שני השליחים החסירו פעימה מלבם. ומה אם יסרב הבחור לבוא עמם? כלום יגררוהו בכוח לבית-המדרש?!

כעבור רגע קט נגולה אבן ענקית מליבם. מבטו של שלמה הושפל במעין השלמה. הוא ניער את בגדיו מפירוורי הנסורת ויצא עם השניים מן הנגרייה.

צעדו החסידים ושלמה בעקבותיהם, היישר אל בית-המדרש. בהגיעם התייצבו השלושה סמוך לחדר הצדיק. נקישה קלה והדלת נפתחה לרווחה. למראה הבחור אורו עיני הצדיק. הוא הזמין אותו באצבעו להיכנס פנימה.

בחלוף כדקה יצאו רבי אשר בבגדי השיראין החגיגיים ושלמה בבגדי העבודה המאובקים - שלובי זרוע. כך נכנסו יחדיו לבית-המדרש, פוסעים אל מקומו של הצדיק, לאמירת הפסוקים שלפני התקיעות.

מנהג היה בחצרו של רבי אשר מסטולין שלפני התקיעות בראש-השנה היה הצדיק פורש לשעה קלה לחדרו ומסתגר בו לבדו. איש לא ידע מה בדיוק עושה הצדיק, אך ברור היה לכול כי הוא מכין את עצמו לרגעים הנשגבים של התקיעות.

והנה שנה אחת השתהה רבי אשר בחדרו מעבר להרגלו. מחוגי השעון נעו קדימה. חלפה כמעט שעה תמימה והצדיק עודנו סגור ומסוגר בחדרו. זקני בית-המדרש התייצבו ברטט ליד דלת החדר, תוהים ומודאגים, אך אינם מעיזים להפריע לרבים. עמדו שם והמתינו בלבבות מייחלים ובשפתיים לוחשות תפילה.

לפתע נפתחה הדלת. רבי אשר ניצב על מפתן החדר, פניו להבים ושתי עיניו יוקדות כלפידים בווערים. "היכן הבחור שלמה?", פנה בשאלה אל הזקנים.

לשונם של אלה נאלמה דומייה.

"האם היה היום בתפילה?", הוסיף הצדיק והתעניין.

השאלה הסבה להם אי נוחות. אחד הזקנים התעשת ראשון וענה: "זה זמן רב ששלמה אינו מופיע בבית-הכנסת. וגם היום לא בא..."

נתן הצדיק מבט חד בעומדים מולו. "בלעדיו לא אגש היום לתקיעות", אמר ומיד שב להסתגר בחדרו.

הלם אחז בזקנים מפני שמאחורי היעדרותו של שלמה הבחור הסתתר סיפור מכאיב.

שלמה היה בחור חמד, כישרוני ומתמיד נפלא. יום-יום היה יושב בבית-המדרש והוגה בתלמודו מבוקר עד ערב. הוריו ראו ממנו מלוא חופניים נחת וכל רואיו התברכו בליבם בבנים כמותו.

עד לאותו יום מר שבו נטש שלמה את תלמודו, את ביתו ואת קהילתו.

למעשה, לא ביום אחד אירע המהפך. יודע-דבר סיפרו כי כבר כמה חודשים קודם לכן חשו בירידה הרוחנית הפוקדת את שלמה. חבריו הקרובים ידעו אף להצביע על הגורם לכך - הקומוניזם.

לדאבון לב, שלמה לא היה הצעיר היהודי היחיד שנסחף באותם ימים עם הקומוניזם וסיסמאותיו הנבובות. הוא הלך שְׁבִי אחרי אשליית העוועים לפיה ניתן ליצור בני-אדם מִזֶן חדש, אחיד ושוויוני - בחובותיו ובזכויותיו. נפשו הצעירה, שמאז ומקדם שאפה לאימון ערכים נאצלים, הולכה שולל אחרי מליצותיהם של גואמי הכיכרות מלאי הפתוס.

ככל שהתרגש לבו של שלמה מבשרות הקומוניזם, כך הצטננה רוחו בכל הקשור ללימוד התורה הקדושה ולקיום מצוותיה. בוקר אחד קם ונעלם.

בתחילה היו תושבי סטולין שותפים מלאים לצער

מנויי הרמב"ם היומי מוזמנים להשתתף בשמחת גמרה של תורה
שמאורגן ע"י צעירי חב"ד - ירושלים
ולציין את

סיום הרמב"ם

בהשתתפות הגאון רבי ישראל לאו שליט"א
רבה של תל אביב-יפו
דברי ברכה: מר ניר ברקת, ראש העיר ירושלים

הופעה מיוחדת
של
**אברהם
פריד**

ניהול מוסיקלי: יובל סטופל

יום שלישי ו' תשרי (26.9.17)
היכל ארנה, ירושלים

פתיחת שערים: 19:45 < תחילת האירוע: 20:30 <
סיום האירוע: 22:30

לפרטים: *4531 ☎

התנועות

הרב שבתי סלבטיצקי
שליח חב"ד באנטוורפן

מה אתה רואה?

הספורטאים הנערצים, הרופאים הבכירים ביותר ואפילו עשירי תבל גילו את הסוד - ההצלחה הגדולה ביותר מחכה לנו אם נהפוך לצינור, לשליח שרוצה להעניק את הטוב שלו לאחרים < אנחנו יכולים לראות את העולם ככלי למימוש שאיפותינו, ואנחנו יכול לראות את עצמנו כצינורות לטוב שהקדוש ברוך הוא רוצה להעניק לעולם < ומה קורה לנו כשאומרים לנו שאנחנו מדהימים?

עיתונאים בכירים, גבירים מיליונרים ופוליטיקאים. כולם מכירים את השמות והתמונות שלהם, רצים אחריהם ברחובות ומבקשים מהם סלפי. אבל איננו יודעים מי הם באמת. בלי לפגוע באף אחד, יתכן שהאדם הזה מושחת, מתעלל, אלים, אבל הקדוש ברוך הוא נתן לו עושר וכבוד, רגליים זריזות, שרירים חזקים, קול יפה. האם זה כבר הופך אותו לגיבור? האם אין לנו דברים יותר חשובים לשאוף אליהם ולחיות בהם?

ההבדל בין ראש לזנב הוא שלזנב אין אישיות משל עצמו, הוא תמיד נגרר אחרי הגוף. הבהמה הולכת ימינה? הזנב הולך ימינה. הבהמה הולכת שמאלה? הזנב הולך אחריה. אין לו כוח רצון משלו. לכן נאמר על עמלק "ויזנב כן", הוא הכניס כך רצונות וקרירות שהם 'זנבות'. באותו אופן, יש גם אנשים שהם זנב - כל החיים הם נגזרים אחרי מישהו או משהו.

ראש השנה הוא זמן של חשבון נפש, אך חשבון נפש אמורים לעשות בכל יום, לא רק בראש השנה. אם כן, מה ההבדל ביניהם? חשבון הנפש של כל השנה עוסק בפרטים - איך למדתי, איך התפללתי, על מה חשבתי, איך שמרתי את העיניים. לעומת זאת, **ראש השנה הוא זמן של קבלת עול כללית. מי אני? איפה אני בעולם? זו בעצם השאלה שה' שאל את אדם הראשון בראש השנה הראשון בהיסטוריה, איכה? איפה אתה?? מה**

בליל ראש השנה פותחים את הסעודה עם אכילת הסימנים. תמר, רימון, תפוח בדבש ועוד. הגמרא אומרת שהרעיון העומד מאחוריהם הוא "סימנא - מילתא היא", כלומר לסימנים יש משמעות. מעשים גשמיים מורידים השפעות רוחניות לתוך העולם. בתנ"ך מסופר איך הקדוש ברוך הוא ציווה נביאים לעשות פעולות גשמיות שהמשיכו עניינים רוחניים לתוך העולם הזה, וכך גם בסימני ראש השנה אנו רוצים להמשיך את הברכה לכל השנה שתבוא.

אחד הסימנים המפורסמים הוא אכילת ראש של איל או של דג. כשאוכלים אותו אומרים: "שנהיה לראש ולא לזנב", והדבר מעורר שתי שאלות: קודם כל, למה צריך להגיד גם "שנהיה לראש" וגם "לא לזנב"? אם נהיה ראש, בוודאי שלא נהיה לזנב. שאלה נוספת, בפרקי אבות אומרים "הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים". במשנה הזו כן אומרים שנהיה לזנב. אבל גם כאן קשה, למה שנהיה **זנב** לאריות, בוודאי שעדיף להיות **ראש** לאריות?!

אצל חסידים מקובל, כמדומה בשם רבי שמחה בונים מפשיסחא, שאין אומרים "שנהיה ראש" אלא "שנהיה לראש". התפילה שלנו היא **שהשאיפות שלנו, הרצונות שלנו**, יהיו לעניינים של ראש ולא של זנב.

יש אנשים שחולמים להיות אלופי ספורט. **אנשים מעריצים זמרים,**

השאיפות שלך? מה הרצונות שלך?

הרבה פעמים אנחנו בורחים מעצמנו, בורחים מהשאלה מי אני. כל השנה אנו עסוקים בכל כך הרבה דברים – פרנסה, תאוות, אוכל וכיבוי שרפות. מרוב עיסוקים אנחנו אף פעם לא עוצרים לשאול מי אני ולהיכן אני הולך.

מספרים שפעם התקשר ילד אחד הביתה וקול לא מוכר ענה לטלפון. "אפשר לדבר עם אבא?", ביקש הילד. "אבא מאוד עסוק", אמר הקול, "הוא לא יכול לדבר אתך עכשיו". "זאמא פנויה?" "גם אימא מאוד עסוקה, אין לה פנאי לשוחח". הילד תמה, "למה הם כל כך עסוקים?". והקול עונה, "הם מדברים עם השוטרים שהגיעו. הגיעו שוטרים? למה, מה קרה?" הם

מחפשים את הבן שלהם...". אתם מבינים, הם מאוד עסוקים לחפש את הבן שלהם, שנמצא מעבר לקו ולאיש אין פנאי לדבר אתו. לפעמים אנחנו ממש פה, אבל אנחנו צריכים לחפש את עצמנו. כך אמר הרבי מקוצק: **למה ה' היה צריך לומר למשה "עלה אלי ההרה והיה שם" - אם הוא יעלה ההרה, בוודאי שהוא יהיה שם! אלא שלפעמים אתה יכול לעלות ועדיין לא להיות שם. זו העבודה של ראש השנה - להיות שם.**

הבעל שם טוב היה אומר: היכן שרצונו של אדם - שם הוא נמצא. אם אני רוצה לברר מי אני, אני צריך לדעת מה הרצון שלי, מה המטרה שלי בחיים, לאן אני נמשך, מה אני חולם לעשות או להיות, מה ה"מגנט" שלי בחיים? "שנהיה לראש ולא לזנב" במובן הזה אומר שאנחנו רוצים שהשאיפות שלנו יהיו לעניינים של "ראש" לחיים!

ראש השנה הוא הזמן בו נולד האדם, וכל שנה אנחנו נולדים מחדש ומתחדשים כל הכוחות שלנו. **העיקר הוא לא רק להיוולד אלא לחיות. כשיש לך מטרה בחיים יש לך סיבה לקום בבוקר, והסיבה הזאת נותנת לך הרגשה נפלאה של חיים מלאים.**

הרבי מלובביץ' הסביר לפי החסידות דין מעניין בהלכות טומאה: אם אדם טמא נגע בכלי זהב, הכלי נטמא, אבל אם הוא נגע בכלי חרס - הדין משתנה. אם יש לו חלל פנימי, כלי קיבול כמו כוס או צלחת, הוא נטמא. אבל אם מדובר בכלי חרס שטוח ללא בית קיבול, כמו קרש חיתוך, הוא לא נטמא.

הרבי מסביר שהאדם הוא כמו כלי חרס שנוצר מהאדמה (ביום הזה - ראש השנה!). אלא שיש שני סגנונות של אנשים. סוג אחד הוא אנשים שמרגישים את החיים בצורה של 'כלי קיבול', כל החיים הם רק רוצים למלא את עצמם, אוכל לבטן, רכוש, חפצים ותחושת שליטה, אגו... הם רוצים לקחת מהחיים כמה שיותר. במצב כזה, אדם נטמא. אם כל המציאות שלך זה רק האגו, לעולם לא תוכל להיות מאושר וטהור, כיוון שהאגו שלך אף פעם לא יהיה מסופק. כמו שעשו אמר ליעקב: "יש לי רב", יש לי הרבה אבל עדיין אין לי הכל.

אבל אם האדם מביט על החיים כמו כלי חרס שאין לו כלי קיבול, הוא בא לשרת אחרים ולא לקחת לעצמו, הוא טהור לגמרי. כשהמטרה שלו היא ליצור חיים, לעשות שינוי בעולם, לעזור, לשפר את החיים של האחרים, אז הוא חסין בפני הטומאה.

הביטוי בתמונה פה על הדף - מה אתם רואים? יהיה כאלו שיראו בתמונה גביע יפה. ויהיו כאלה שיראו פה פנים של שני אנשים. האמת ששתי התמונות נמצאות מולנו. ההבדל הוא מה אנחנו רואים כעיקר התמונה, ומה אנחנו רואים כרקע וטפל לתמונה. זו הבחירה שלנו!

אנו חיים בעולם ומביטים עליו. אך האמת שיש שתי תמונות, וכל אחד בוחר מהי התמונה ומהו הרקע. אתה יכול לראות את העולם כאילו נברא לשרת

אותך ומטרת חייך היא לנצל את החיים עד תום, ואתה יכול לראות את העולם בתור שליחות קדושה שבה צריך להשתמש בכוחות הנפלאים שה' נתן לך ולהשאיר חותם של קדושה, שמחה וחיים בעולם.

הפסיכולוג הנודע ויקטור פרנקל, שהיה ניצול השואה, הסביר שראה במחנות הכי קשים שני סוגים של אנשים: מי ששאל מה החיים יתנו לי - לא החזיק מעמד. גם אם הוא ניצל מבחינה פיזית, אנשים מסוג זה תמיד סבלו מדיכאון, ממחלות נפש ומרעין בישין. אבל האנשים ששאלו מה אני יכול לתת, במה אני יכול לעזור - הם שרדו והצליחו.

הרבי מביא עוד הלכה מעניינת. הרמב"ם מסביר שיש צינורות חרס, שלמרות שיש בהם כלי קיבול, הם אינם מטמאים. מדוע? כי המטרה של צינור זה לקבל - ואז לתת, להשפיע ולהעביר הלאה. אם אדם מרגיש שמצד אחד הוא מקבל המון כוחות ויכולות, אבל מטרתו היא להעביר את הכוחות ולהשפיע אותם הלאה, הוא לא נטמא מכיוון שהוא לא סתום ועוצר את הדברים אצלו. ככל שהוא נותן ומשפיע יותר החוצה, ערכו עולה.

לפני כמה שנים היה ספורטאי אולימפי ששבר כמה שיאי עולם באותה תחרות, יום אחרי יום. שאלו אותו איך הצלחת, מאיפה היו לך כוחות לעשות זאת? והוא ענה תשובה מדהימה: "פעם הייתה לי שאיפה לשבור שיאי עולם, אבל היא עברה לי. היום אני חושב לעצמי: אולי יש בקהל אדם אחד שרואה אותי נלחם, וזה יעורר גם אותו לצאת מהקשיים ומהבעיות שלו. זו המטרה שלי!" הוא לא חשב על עצמו אלא על מה שזה ייתן לאחרים.

מחקרים על רופאים מפורסמים מראים שכאשר הרופא חושב רק על כבוד או הכסף שיצא לו מהקריירה, הוא לא מצליח למצות את יכולותיו. ואילו רופאים שחשוב להם לעזור לאנשים ולהקל על צערם. מצליחים יותר בקריירה שלהם וממילא גם מאושרים יותר בחיי היום יום. אם נהיה צינור - נרוויח יותר.

היה יהודי עשיר גדול מפרו, שהגיע לביקור אצל הרבי. הוא רצה לתת סכום כסף גדול כתרומה לעם ישראל. הוא התלבט עם הרבי לאיזו מטרה לתת, והרבי אמר לו שהנושא הכי חשוב היום זה תחום החינוך, אך הוא לא קיבל את זה, וכך נגמרה לה השיחה.

תשע עשרה שנים חלפו, הוא הגיע שוב לניו יורק, הפעם עם הבת שלו. היא ביקשה ממנה לבוא לחלוקת דולרים אצל הרבי. למרות שהיו לו שם קשרים והוא היה יכול לארגן לעצמו ביקור פרטי, הוא החליט לעמוד בתור כמו כולם. כשהגיעו, הרבי הביא לו דולר, הביא לבת דולר, ואז המשיך עם מיודענו את השיחה שהייתה להם תשע עשרה שנה לפני כן, על כך שהדבר הכי חשוב בעולם זה חינוך. כמה מאות אלפי בני אדם עברו אצל הרבי מאז? כמה שיחות, מאמרים ואיגרות נאמרו ונכתבו? **אבל הוא זכר בדיוק איפה הם עצרו. הקטע הזה מוקלט בסרט. כשאותו עשיר שם לב לכך, הוא צעק "תשע עשרה שנה, רבי! אתה מדהים!"**

מה קורה לנו כשמישהו אומר לנו שאנחנו מדהימים? אומרים לו תודה, או 'אל תגזים' בכאילו ענווה, או שאנחנו מרגישים לא בנוח, מסמיקים ושותקים ומעבירים נושא. ומה עשה הרבי? הביט בו ואמר בפשטות: **"מה יוצא לעולם, מה יוצא לקדוש ברוך הוא, מזה שאני מדהים?"** הרבי ידע שכל התכונות שהוא קיבל, האישיות המיוחדת, השכל החרیف והעמוק שאי אפשר להבין, כולם היו בשביל הקדוש ברוך הוא.

ראש השנה הוא הזמן שלנו לעבוד, להתבונן מה העיקר ומה טפל בחיים. בשביל זה צריך לשנות את המוסכמות, לחשוב על הרצון האמיתי שלנו ולהיות לראש! לחיים לחיים!

ע"פ ש"ס ב"ר א"ר - 054-4530951

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

נשים בלשאי

אני לא מרגיש שום 'זואו' מהחגים. משהו לא בסדר איתי?

ואם נניח שמהו לא בסדר, מה תעשה? שאלתך מטעה - נדמה כאילו יש בה כנות אך באמת רעל הייאוש מבצבץ מתוכה. ההגדרה 'לא בסדר' לא מקדמת אלא נועלת אותך. השאלה הנכונה היא איך אזכה להתעורר להרגשת הלב לחוש את קדושת החגים? והתשובה: הלימוד בתוכן קדושת החגים, בעיקר בחלק הפנימי האמוני של התורה, מעורר את הלב. ובעניין זה, צריך לשים לב עוד יותר להדרת רבותינו שאין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ. ומלבד זאת - רצוי ללכת למקומות שבהם עובדי ה' חיים בכל גופם ונשמתם את קדושת החגים, והדבקות היא דבר מדבק. להתפלל בראש השנה וביום הכיפורים עם דמויות ששופכות ליבן בתשובה עליונה ובאווירה מרוממת, ובסוכות עם השמחים עד כלות הנשמה. וה' הטוב יעזור שייפתח ליבך ותידבק במצוותיו.

מה הטעם לעשות תשובה אם אני יודע בלי צל של ספק שאני לא מסוגל להתנתק מהעבירה?

רבים מגדולי רבותינו דנו בדברי הרמב"ם שהתשובה תהיה "עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם". המפרשים ענו דבר אחד בסגנונות שונים, והוא: שאין הכוונה שהעתיד צריך להיכתב על ידי התשובה בוודאות מוחלטת, אלא שבשעת התשובה אדם באמת מתכוון ורוצה לשוב, ואם יבוא החטא לידו באותה שעה הוא ירחוץ ויתגבר על יצרו. אבל אם לאחר מכן יבוא שוב היצר, אף שצריך יהיה להילחם בו, אין זה פוגם בתשובה. הרב המבי"ט הביא דוגמה לדבר מאדם שהלך לנהר לטבול מטומאתו, וידע שבהמשך הדרך יש שרצים ורמשים שללא ספק יקפצו עליו ויטמאו אותו. ואף על פי כן, אם הוא נגע בכלי טהור לפני שהגיע לאזור השקצים, הכלי נשאר בטהרתו. כל זמן שהיצר לא הפיל את האדם, התשובה מועילה ומטהרת ובעזרת ה' על ידי כך יזכה להגביר את הטהרה ולהילחם ביצר ביתר שאת גם כשיופיע בשלב מאוחר יותר.

אני רוצה לחזור בתשובה אבל לא יודע אפילו מאיפה להתחיל.

בוודאי של יום הכיפורים אין חובה גמורה לפרוט את החטאים, ולהלכה אנו פוסקים שמי שאומר "חטאתי, עויתי, פשעתי" יצא ידי חובת וידוי ביום הכיפורים. ודאי שהוא התכוון בזה על כל חטאיו, והפירוט אינו עומד כתנאי. ולכן אם אינך רואה את היצר מרוב עצים, אתה יכול לחזור בתשובה כללית, להתוודות על כל חטאיך, ולצאת בזה ידי חובה. יחד עם זאת, האמירה שאיני יודע מנין להתחיל - יש בה גם עצת היצר ובריחה. יש כמה דרכים למצוא איך להתחיל, והדרך הפשוטה היא לעשות חשבון מה הם הדברים שאתה פוגש בחייך שגורמים לך לחטוא, לברור מתוכם את החטאים החמורים יותר ולתקן אותם בראשונה, ואחר כך להתקדם גם לאלה שפחות חמורים.

קרוב אליך | פרסום, תגובות, יצירת קשר והצטרפות לרשימת תפוצה: 052-4061065 | info@qarov.org | ערוך: אהרונ ברושטיין | קרוב אליך בפייסבוק!

קרוב אליך

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

ויסל וסלונג וזיוו ססלס

למתנ"סים
אדם - קהילה - חברה

OHR TORAH STONE
יחד
זהות יהודית בקהילה

עושים חג

מתפללים יחד ביום כיפור

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

יותר מ-350 מוקדים ברחבי הארץ

ארגון רבני צהר ותוכנית יחד של רשת אור תורה סטון נערכים גם השנה, בעז"ה, לאור עשרות אלפים חילוניים ודתיים, משפחות ויחידים, צעירים ומבוגרים לתפילת יום כיפור משותפת

בסיום התפילה יתקיימו 'תעגלי לימוד ושיח' בנושא "התפילה"

דרושים מתנדבים

דרושים שליחי צינור וקבוצות מניין לסייע במוקדי התפילות בקיבוצים, מושבים וכל רחבי הארץ לפרטים והרשמה 052-4643911 (מנ"י)

www.tzohar.org.il | www.yachadzehut.org.il

חפשו אותנו בפייסבוק